

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДЕСЕТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ
Четврти дан рада
26. септембар 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Десетог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 90 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни посланици Душко Тарбук, Гордана Чомић и Весна Ивковић.

Прелазимо 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ (претрес у појединостима).

Сходно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о 1. тачки дневног реда, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, позвани да седници присуствују сви чланови Владе, Бојана Станић, државни секретар у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Јелена Танасковић и

Славица Савичић, државни секретари у Министарству финансија, Зоран Милошевић, вршилац дужности помоћника министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и Драгана Калиновић, директор Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Амандманом смо предложили да се мења наслов закона и да се у наслову назначи да се односи на закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у Републици Србији.

Можемо да прихватимо да то можда није од суштинског значаја и прихватили бисмо такво образложење Владе Републике Србије због чега се амандман не прихвата, али образложење Владе (господине Ђорђевићу, не знам ко вам је ово радио) да се амандман не прихвата, односно одбија „из разлога што је у питању закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању“... Ако следите ову вашу логику, онда нисте могли мењати ниједан члан, онда нисте смели брисати ниједан члан, онда нисте смели додавати ниједан члан, онда није требало да уопште предлагете измене и допуне овога закона. Ако можете да мењате чл. 134, 137, 130. итд., нема разлога да не може да се мења и Закон.

Суштина овога што у наслову пишете да је Закон о пензијском и инвалидском осигурању јесте да ви различито третирасте редовне пензије у односу на инвалидске пензије. Сећамо се још, министар пре вас је повео неку акцију утврђивања исправности инвалидских пензија, јер је јавна тајна и данас-дан како се добијају инвалидске пензије, и никада нисмо добили извештај о томе шта сте урадили, односно да ли сте нешто урадили, да ли сте нека решења поништили због неких малверзација код добијања тих решења. Сећамо се сви, рецимо, оне Јасне Аврамовић, која вам је сад градоначелник Смедерева, која је до гуше била умешана у малверзације; чак је имала и кривичну пријаву и била осуђена, па се онда учланила у владајућу странку, да би јој Апелациони суд поништио то

решење о казни. Дакле, за паре је давала документацију да неко може да добије инвалидску пензију. Ми тражимо од вас само извештај шта је урађено по оном што је ваш претходник најављивао, на велика звона, да ћете да урадите.

Још једно питање, порука заправо, инвалидских пензионера вама, министре, јесте – када држава одвоји нека средства па помаже пензионерима са неких 5.000 динара, или колико год, зашто из тога издвајате инвалидске пензионере? Ако коме треба помоћи, онда је њима који су заиста инвалидски пензионери то чак прече него осталима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, даме и господо народни посланици, Устав Републике Србије дефинише осамнаест права грађана Србије и међу њима је, као једно од основних стечених права, пензија. Баш из тог разлога поднели смо овај амандман који сада образлажем, да се на свеобухватан начин уреди ова област.

Када сте преузели власт ви из Српске напредне странке, за министра финансија сте довели лобисту ММФ-а, сада већ бившег министра, Душана Вујовића, који је те 2014. године рекао да ће некаквим револуционарним решењем коначно да се уреди ова област. Зато ми тражимо да се дефинише читава област. Не могу пензионери који имају, по Уставу Републике Србије, стечено право, пензије, да буду зависни од тога да ли ће министар за ова питања, што се тиче финансија, да буде Синиша Мали, а био је Вујовић, пре тога онај фантом финансијски Лазар Крстић, или ћете ви то сада да радите, господине Ђорђевићу. Пензије морају да буду заиста права, и економска и социјална категорија у друштву које је претрпело пљачку од стране „жутог предузећа“, приватизацију, где су људи остали тек пред одлазак у пензију без посла. И дан-данас тај вакуум траје, и на десетине, можда чак и стотине хиљада људи у Србији не зна како ће да оствари то своје право. Сада онима који су то своје право остварили ви овим новотаријама – као што је рекла колегиница Радета, нисте имали апсолутно никакво право ниједан члан онда да мењате – желите да ускратите оно што су мукотрпним радом стекли и што им је Устав гарантовао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Господине Шаровићу, изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, можда још битније питање, министри у Влади Републике Србије, као што знате, Устав Србије гарантује грађанима одређена права и постоје одређена стечена права у која се не сме дирати, између осталог то је право на пензије.

Ви очигледно право на пензије не разликујете од социјалне помоћи. То сте показали када сте донели закон којим сте грађанима Србије отели примања на која имају право у складу с Уставом и законом, када сте им отели оно што су зарадили. Пензије се исплаћују на основу пореза и доприноса које су грађани Србије који су радили, неки дуже, неки краће, већина пун радни стаж, уплаћивали како би у старости могли да живе животом достојним човека, како би могли да плаћају рачуне, како би могли да купују шта им је потребно, да се лече, да путују, да раде оно што им је воља. Да ли сте узели 10% од пензија, или сте донели декрет да се отме нпр. са текућих рачуна свима по 10% или 10% штедних улога, потпуно је свеједно – плачка је плачка, отимачина је отимачина. Улазите у сферу где нисте смели ући.

Ви сте, наравно, пре избора гарантовали, на то увек подсећамо и желимо и данас да подсетимо, ваш председник Александар Вучић је пензионерима гарантовао да они неће бити на удару и да њима неће бити ништа отето, да им нећете отимати пензије, да ће они бити заштићени јер су они ти који су земљу градили. Међутим, то је веома брзо заборављено и одмах након избора ви сте направили уштеду у буџету. Уместо да штедите на фонтанама, уместо да штедите на лоповлуку, уместо да штедите на корупцији – а још једно од обећања било је да ћете уштедети милијарду евра годишње тако што ћете укинути корупцију приликом јавних набавки – ви сте одлучили да наставите оним путем којим су „жути“ ишли пре вас, дакле и ви милијарду годишње најмање да украдете кроз јавне набавке, али сте одлучили да отмете део пензија од пензионера.

Ви данас доносите закон, и говорите како је то велика победа, којим ћете, не све већ један део, вратити пензионерима. Овде је право питање, и ви се често дичите статистиком – колико је оних којима нећете ништа вратити? Колико је пензионера који су током ових година умрли, оних који су гладовали, оних који су живели у беди, оних којима сте ускратили могућност да купе лекове, храну, да плаћају своје рачуне, оних којима сте ускратили могућност да помогну својој деци, да својим унуцима који крећу у школу нешто купе или им дају за ужину? Шта је са тим људима,

на који начин ћете обештетити њих, на који начин ћете обештетити њихове породице? То је још један разлог због чега нисте смели да крадете од пензионера.

Ви имате право, у сваком тренутку, да запосленима у државним органима, у јавним службама кажете – од сутра вам плату смањујемо 10%, 20% или 30%, па да свако од њих одлучи да ли жели или не жели да ради за ту плату или да тражи срећу на другом месту. Пензионерима, који су зарадили, не можете да кажете... Односно, нисте смели, а ви сте, нажалост, то урадили, а нисте смели да кажете – за вас нема. То што сте тим људима отели, то је неповратно.

Дакле, прво одговорите на то – да ли је вас је срамота због тога што сте урадили и на који начин планирате да грађанима Србије компензујете и тај део који се апсолутно не помиње у овом закону?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Уважене колеге, кроз ове амандмане ћу говорити своје виђење овог предлога закона.

Влада Републике Србије остаје доследна у свом истрајавању да обједињује и спаја нешто што се не може спојити. Тако данас имамо Предлог закона о пензијском осигурању заједно са избором вицегувернера Народне банке, два закона из области образовања и десетине међудржавних споразума који се односе на међународну сарадњу наше земље. Тиме једна добра идеја, о укидању Закона о привременом умањењу пензија, губи на значају и вредности. Све сте ово објединили, и још по хитном поступку.

Пензиони систем тиче се огромног броја грађана Србије, запослених и пензионера, запослених и незапослених, државе и привредника, будућег и минулог рада, економије и права, издашности и рестрикције, стабилизације и кризе, и много чега још. У питању је, у крајњој линији, свакидашњи живот милиона грађана Србије. Кључно питање је неповољан однос између броја осигураника и броја пензионера. Када се тај број уравнотежи, онда можемо говорити о темељном, стабилном и одрживом систему. Пензиони систем, нарочито у земљи

каква је наша, не сме да зависи ни од чије воље, жеље, интереса, идеологије, састава владе, саветодавних тела итд. Значи, једном речју, треба нам стабилан, темељан и одржив систем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Николић, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем се.

Даме и господо народни посланици, на наслов Предлога закона поднели смо амандман који се односи на систем пензијског и инвалидског осигурања.

Као разлог за доношење наводите да је основни циљ реформе система пензијског и инвалидског осигурања стварање услова за дугорочну економску одрживост пензијског система, који ће обезбедити правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера.

Међутим, овај предлог закона, односно овакво законско решење никако неће омогућити нормално функционисање пензијског система. Усклађивање пензија које предлагете, односно начин усклађивања пензија, тешко да може да опстане на овакав начин, јер не постоји законска обавеза за усклађивање пензија. Такође, не постоји ни јасна формула за то усклађивање. Све ово може само негативно да се одрази на предвидивост пензијског система.

Такође, као примедбу навели бисмо то да Влада дискреционо одлучује (што је крајње недопустиво) о условима, висини и динамици исплате новчаног износа као увећања уз пензију, што је овим предлогом закона предложено, чланом 37.

Зато је најбоље да овај предлог закона повучете из процедуре и да се донесе један потпуно нов закон, којим би се направио ред у систему пензијског и инвалидског осигурања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, господо министри са сарадницима, подношењем овог амандмана на Предлог закона о пензијском и инвалидском осигурању желели смо да направимо јасну разлику између оног како ви видите пензиони систем и како га види Српска радикална странка. Ту је огромна разлика. Ми смо рекли да треба

да стоји – закона о систему пензијског и инвалидског осигурања. Због чега? Да бисмо још једном нагласили колико је то важно.

Пензије нису нешто што било која влада, председник државе додељује својим грађанима без некаквог основа. То су стечена права и апсолутно нису могле да се врше измене и допуне. А ви још, да трагедија буде већа, а ја бих рекао и туга, 2014. године измене и допуне овог закона називате реформама. Реформом се може назвати, ја то тако разумем, нешто где се неке неправилности отклањају на озбиљан, доследан и трајан начин, а никако узимањем од грађана Србије онога што су стекли.

Начина да дођете до одређеног износа средстава, који сте овај пут узели од пензионера односно грађана Србије, било је више. Ми смо вам указивали, смањите број агенција, ево доброг извора за прикупљање средстава. То је био један.

Али чини ми се, уколико реформе у Србији буду на овакав начин спровођене, везано за пензијски и инвалидски систем, да би можда Влада могла, односно неке законске измене да препознају у нашем правном систему и заштитника пензионера Србије. Чини ми се да би то било ефикасније а можда и потребније за многе пензионере, него што је Заштитник грађана Србије. Потпуно сам сигуран, као што код Заштитника грађана Србије постоји велики број предмета из локалних самоуправа, а то је из разлога што ви желите да пресликате са републичког нивоа власт на локални ниво, да је велики број обраћања грађана и по основу ускраћених права из пензионо-инвалидског осигурања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

На Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању Посланичка група СРС поднела је амандман којим смо предложили да се промени наслов. Овај амандман смо поднели јер сматрамо да је амандманско решење примереније и свеобухватније.

Када говоримо о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, чули смо у расправи у начелу шта је рекао председник СРС др Војислав Шешељ – да Влада Републике Србије ни у ком случају није смела 2014. године да донесе Закон о привременом уређивању начина исплате пензија. Од 2014. године до данас наша посланичка група вам је замерила због тога и увек смо истицали да је тај поступак Владе неоправдан и незаконит. Српска радикална странка ће увек инсистирати на томе да се у Народној скупштини усвајају закони

који ће бити у интересу свих грађана Републике Србије, па тако и корисника пензија.

Предлагач је као разлоге за доношење овог закона о изменама и допунама навео потребу даљег уређивања система пензијског и инвалидског осигурања, а у оквиру реформе овог система започете 2002. године. Као основни циљ реформе система пензијског и инвалидског осигурања наводи стварање услова за дугорочну економску одрживост пензијског система, која ће обезбедити правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера. Имамо и недвосмислено признање предлагача да су мере које су спроведене током реформи углавном биле рестриктивног карактера.

Због тог терета, који већ годинама подноси већина пензионера у Србији, Српска радикална странка инсистира да се престане са даљим урушавањем положаја пензионера и да, као што сам већ истакао, у Народној скупштини морају да се усвајају закони који ће бити у корист наших грађана, пензионера.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на наслов Предлога закона о инвалидском и пензијском осигурању. Оно што је најбитније, око овог закона се дигла велика помпа у јавности, где Влада жели да прикаже и покаже јавности како је напokon нашла чаробну формулу, чаробни штапић за решење многих друштвених проблема, поготово за решење положаја пензионера.

Одговорно тврдим да овде не постоји ниједан чаробан штапић нити је Влада нашла начин да се реши, односно да се побољша материјални положај наших пензионера. Јер да је то урадила, не би за свако повећање пензија или било којих других давања консултовала, односно питала и тражила одобрење од ММФ-а. И ако дође до неког повећања било којих буџетских давања, буџетских издатака из буџета Републике Србије, то прво мора да одобри ММФ. То Влада и сама признаје, дакле не треба да се хвали овим стварима.

С друге стране, није поправљен положај пензионера, јер ако знамо какав је био стандард пре четири године када је дошло до смањења пензија, односно ако знамо колики су били рачуни за комуналне и друге услуге, упоредимо то са данашњим повећањем пензија и претворимо у проценте, просто, упоредном методом може се доћи до закључка да и са оваквим повећањем, којим се Влада хвали на сва звона, није дошло до

побољшања материјалног положаја пензионера. Напротив, тај материјални положај је и даље тежак и слабији и лошији него што је био раније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, господо министри са сарадницима, поставља се једно суштинско питање, да ли се пре четири године морало прибећи томе да најстарија популација трпи удар на свој ионако празан џеп. Разумем чињеницу да је Србија, како кажете, у том тренутку била пред банкротом.

Ако је то тачно, сви ми, а и грађани Србије, знамо ко је кривац за тај суноврат и дебакл буџетског система. Ти исти који су довели Србију на руб пропасти данас, нажалост, ведре и облаче Србијом. По мом скромном мишљењу, није само Дарко Шарић највећи криминалац, како кажете, у Србији, чија се имовина пленила и продавала на аукцијама. Питам вас – зашто се није пленила и продавала имовина политичких моћника и њихових тајкуна, за коју се зна како је стечена и на који начин. Такав новац би се слио у буџет Србије. А сигурно би и од новца који је стечен продајом домаћих банака и теткиног скупог кауча ПИО фонд био пун и данас пензионери не би имали бојазан за оно што су својим мукотрпним радом зарадили и стекли.

Оно што СРС предлаже јесте да се најмање пензије, испод 30.000 динара, знатно повећају, а највеће, од 100.000 до 130.000, остану на истом, јер је таквих у Србији, од 1.717.000, мало. Посебно треба ставити акценат на оне пензије које су социјална категорија, а то су пољопривредне пензије. Таква исправна социјална политика и повећање ових пензија значили би онима који су цео свој живот посветили селу, уједно га и одржали, а данас, нажалост, једва преживљавају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Филип Стојановић.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, и то тако да се измени назив закона.

Ово није први пут да Посланичка група СРС подноси амандмане на назив предлога закона, али смо принуђени на то јер ви упорно одбијате наше оправдане сугестије. Наиме, ми стално тражимо да се у наслову свих закона нађе и одредница која говори да су у питању закони Републике Србије. Ово је Народна скупштина Републике Србије и логично је да сви закони који се у њој доносе у свом називу имају одредницу која говори да се ради о Републици Србији.

Али то вама ништа не значи. Имате апсолутну већину, понашате се комотно и мислите да можете да радите како вам је воља. То није начин како треба да функционише један демократски изабрани парламент и то ће вам се пре или касније обити о главу. Имате примере неких који су владали пре вас, који су имали убедљивију већину него што је ви имате, који су се понашали још горе од вас и видите где су они данас. Дакле, морате бити свесни да се некада мора прихватити и неки амандман опозиционих странака. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета, Дејан Шулкић и заједно Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, предложили смо да се овај први члан предлога измена и допуна брише зато што је постојећи члан 12, који ви мењате овим чланом, заправо свеобухватнији, прецизнији.

Не знам због чега, министре, у Министарству мисле ово што су написали у образложењу, да се амандман одбија „из разлога што се на овај начин ближе дефинише рад за осигуранике самосталних делатности“. Како може бити ближе ако сте ви брисали да се то ради, између осталог – „као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава“? Стварно пишете ова образложења тек да бисте нешто написали, а то свакако није добро и говори о томе да вам ово службе раде офрље, и зато вам се дешавају и лоши предлози закона, често са лошим преводима итд.

И овај наш амандман и сви наши амандмани и целокупна расправа о овом предлогу закона суштински упозоравају пензионере Србије и оне који ће у будућности бити пензионери да ћете усвојити један веома опасан закон, који предвиђа могућност евентуалног повећања пензија само када то Влада процени и када Влада каже да има довољно средстава у буџету.

Нисте смели, министре Ђорђевићу, дозволити да се из закона брише могућност усклађивања пензија. Да ли је то сада било рађено на добар начин, да ли сте ви имали евентуално неку другу формулу, да ли сте имали друге рокове када бисте то радили, то је нешто о чему је могло да се расправља, али ово што радите, драги пензионери, значи односно може да значи да никада више неће бити повећања пензија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Драган Шулкић.

Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге, предложио сам да се брише члан 1. којим се из члана 12. бришу одредбе које се тичу обављања пословодствених овлашћења и послова управљања привредним друштвима, у складу са законом који уређује њихов положај. У образложењу се каже да се на овај начин норма усаглашава с одредбама Закона о привредним друштвима.

Мој амандман, по први пут то морам да кажем, по смислу је раван или сразмеран овој законској измени, односно предлогу који сте дали, али сам у оквиру овог амандмана, попут бројних мојих колега, хтео да се осврнем на положај привредних друштава када је у питању пензијско и инвалидско осигурање, дакле, контекст предлога измена овог закона.

Овим изменама и другим које су досад биле можете разна овлашћења да размештате на овакав или сличан начин, али уређивање пензијског и инвалидског система осигурања на овакав начин није у корист запослених и управо ће проширити размере тзв. исплате на руке од стране послодаваца запосленима, с том разликом (а то ће заправо бити

подстицај) што ће за то бити заинтересовани и запослени. Јер која је корист за запослене да примају зараду у складу са законом, са свим доприносима преко минималног износа зараде, уколико им је већ сада јасно, с обзиром на неизвесност и несигурност коју овим законом конституишемо, да ће их то што им се исплаћује приликом исплате зараде, односно на основу рада који обављају код послодавца сачекати као пензионере? Да не говорим о томе да и смањење може поново да их задеси ако смо увели преседан да смањење може да буде 10%, може да буде и 20%, 50%, а можда и 90%. Дакле, то је негативна последица и запослени неће бити мотивисани да раде за зараде преко минималног износа, већ ће се са послодавцима договарати да им се преко минималног износа зарада исплаћује на руке.

Што се тиче ових измена, шта оне у ствари значе? Оне значе да нема повећања пензија, већ се оне враћају на ниво из 2014. године, с том разликом што се не увећавају, односно не враћају на ниво који би био да је у међувремену примењивана методологија која је била прописана законом јер је 2014. године са привременим умањењем суспендована и формула за усклађивање пензија. Чег даље нема? Нема враћања износа умањења. Нема ни враћања износа који би им припао на основу формуле за усаглашавање пензија. Нема формуле за усклађивање пензија за убудуће. Већ је о томе доста говорено и у начелној расправи и у расправи у појединостима.

Али чега има? Има помоћи, као утешне награде да ће пензионери, по процени Владе, и то процени која категорија, са којим износом, којом динамиком и висином, до постизања тзв. финансијске одрживости пензијског система, а до 0,3% БДП-а... Дакле, то је могућност, није обавеза, за оне пензионере који на то сигурно рачунају и калкулишу да то може да буде 5.000 или 10.000 динара; то је једна могућност која је дата законом, а да ли ће се и у којој мери и коме исплаћивати, то ће зависити од процене Владе Републике Србије.

Министар је неколико пута уверавао посланике, чини ми се да је и грађанима хтео да пошаље поруку, да ће о томе, тобоже, одлучити Скупштина, па и за овај предлог као да Влада не рачуна на подршку Скупштине, бар када је овај сазив у питању. И уверавао нас је више пута – видећете да ће приликом разматрања предлога закона о буџету за 2019. годину и измене Закона о буџетском систему повећање пензија бити веће од процента инфлације.

Методологија треба, мора да постоји, а уколико Влада сматра у овом тренутку, као предлагач овог закона, да треба и таква могућност да постоји, то може да буде додатни корективни фактор, па да се он веже за раст БДП-а или за неке друге параметре и да онда омогућимо то што Влада

хоће, али да то буде прописано, да пензионерима може да буде увећана пензија и више од процента инфлације или раста трошкова живота.

С друге стране, кад су у питању привредна друштва, поставља се питање како је могуће да држава не реагује – не могу да поверујем, заиста, да је то било неопажено – да поједина привредна друштва (о томе се доста говори у јавности) годинама не уплаћују пензијско и инвалидско осигурање, односно доприносе на које их обавезује закон. На пример, „Гоша“ из Смедеревске Паланке, Шинска возила, имали смо прилике да гледамо бројне драме на које су запослени били принуђени у Смедеревској Паланци. Онда се поставља питање – уколико не развијате механизме за контролу, односно вршење надзора над применом закона које ова скупштина изгласава, која је вајда?

Често чујемо од министара, да ли је то министар Ђорђевић, и министар Шарчевић је више пута говорио о томе у начелној расправи, да немамо довољно инспектора. То не сме да буде оправдање. Па примите, побогу, инспекторе! Ако је једна „Гоша“ из Смедеревске Паланке остала дужна запосленима, мислим, преко два милиона евра, ако је остала држави за доприносе око 4,7, то је око седам милиона евра (само једно привредно друштво је остало дужно држави!), поставља се питање да ли ће се икада запослени и држава наплатити од тог привредног друштва. Сва је прилика да неће.

Када говоримо о броју инспектора, нико вас не спречава да примите, ако је по једној локалној самоуправи, да само повећате број инспектора, по једног, то је 150 инспектора, дакле то је око 1.200.000-1.300.000 евра годишњи трошак, комплетан, за све инспекторе. С друге стране, наводим пример само „Гоше“ из Смедеревске Паланке, која је знатно више ускратила буџет. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Овај наш амандман подразумева брисање члана 1. Члан 1. овог закона је један од мање проблематичних чланова овог закона, али, нажалост, због праксе, која траје скоро годину дана у Парламенту, подношења бесмислених амандмана, стотина таквих амандмана, поново нећемо бити у могућности да расправљамо о оним каснијим члановима који – супротно ономе што је говорио министар овде, да наводно доносе бенефит и корист пензионерима – по нашем мишљењу наносе велику штету пензионерима. И не само њима, него и онима који ће једног дана бити пензионери, а надам се и верујем да ћемо сви ми овде, осим оних који су већ у пензији, ту пензију и доживети.

Оно што је лоше у овом закону, поновићу, јесте то што нема враћања оног износа за који су умањене пензије за преко пола милиона људи у Србији у претходне четири године, што се у будућности уводи потпуна арбитарност за евентуално повећање пензија тако што ће Влада, како каже члан закона, прописима одређивати колике ће те пензије бити.

Такође, уводи се новчани додатак на пензију чиме ће још више бити замагљено колики су износи пензија у Србији, колико који пензионер прима, колико ће примати у будућности, колику ће ко од грађана који данас раде и уплаћују надајући се да ће дочекати пензију имати пензију ако до ње дођу.

Све ове мере Србију враћају назад, урушавају предвидивост пензионог система, урушавају систем и друштвени договор који је функционисао више од пола века, и зато ћемо бити против овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо, господине Арсићу, када председавате седницама Народне скупштине морате мало и да слушате шта ко говори, а дужни сте, у складу са Пословником, и да реагујете. Ви очигледно, као и министри... Ево, сада причају међу собом или причају са другим посланицима. Очигледно и ви исто то радите и не слушате шта се дешава у сали. Претходни говорник је рекао како су амандмани о којима је претходно било речи, а то су углавном амандмани посланика Српске радикалне странке, бесмислени. Он на тако нешто нема право и то није први пут и то су по ко зна који пут дупли стандарди Демократске странке и њених деривата.

Подсетићу да је амандман тог господина био „брише се“, а ви се сећате још из славних времена док сте и ви били уважени српски радикал, да су редовно ови из Демократске странке говорили како ти амандмани „брише се“ нису добри. Тако су говорили док су били власт. Е сада, када су дошли до тога да су опозиција, сада имају другачији став. Сада они подносе амандмане „брише се“, али и даље сматрају да имају право да омаловажавају друге посланике, друге посланичке групе и амандмане које они подносе.

То, наравно, није тако. Ово је, господине Арсићу, за вас упозорење да не дозволите говорницима да вређају друге посланике. Ја сам говорио, не знам да ли сам рекао на почетку, то је члан 107, који каже да сваки говорник мора поштовати достојанство Народне скупштине. То су дужни и министри. А поштује се тако што су дужни да слушају народне посланике и да учествују уместо што се кикоћу, смеју, што вероватно

причају међусобно вицеве. Они су дужни да слушају шта им говоре посланици и да дају образложење.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заиста, колега Шаровићу, не могу да утичем на то како ће који посланик да одреди квалификацију о неком амандману. Не знам зашто сте се ви ту пронашли прозваним пошто је, колико знам, народни посланик Марко Ђуришић поднео исти амандман као и поједини посланици из Српске радикалне странке. Заиста не разумем.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?

(Немања Шаровић: Да.)

Добро.

По амандману, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Да, по амандману, господине председавајући, због овог образложења у ком заиста јесте народни посланик рекао да је поднео овај амандман, тако сам га ја разумео, због тога што сматра да постоји нека пракса бесмислених амандмана. Ја сам то разумео као његов лични доживљај сопственог амандмана. Због тога што сматра да таква пракса постоји, он амандман подноси. Жао ми је што тако доживљава свој амандман. Не бих улазио у разлоге зашто он тако мисли о себи и својим амандманима.

Пошто је део образложења био да неће имати времена да расправља о неким другим амандманима, хтео сам само да искористим ову прилику за две добре вести. Прва добра вест је за самог посланика који сматра да су његови амандмани бесмислени. Његова посланичка група има шест минута и тринаест секунди, које може да искористи за расправу о било ком амандману, па може шест минута да говори и о ономе што ће доћи касније, на шта год да је мислио. То је добра вест за њега, ако то није знао.

Друга добра вест за грађане Србије јесте да коментари да ове мере и овај закон враћају Србију назад апсолутно нису тачни. Добра вест је у томе што ће након усвајања овог закона све категорије пензија бити више него икада. То је сигурно добра ствар и на томе честитам свима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, очито су се све странке опозиције, без обзира на своја политичка убеђења, ставиле у један корпус понављања тема које говоре о томе како не постоји никаква формула, како постоји несигурност када су у питању индексација и усклађивање пензија у будућности. То наравно није тачно, зато што је то у недостатку аргумената да се да конструктивни предлог када је у питању усклађивање

пензија и подржи раст привреде какву данас Србија има, и отварање нових радних места и инвестиција које сваки дан долазе у Србију.

С друге стране, треба да се подсетимо да су 2008. године просечне плате износиле 400 евра, да су дошле до тога да 2010. буду свега 330 евра, да су пензије тада биле 60% од просечног личног дохотка, тако да су просечне пензије падале у вредности од 240 евра до 150 евра. Ниједна влада тада није рекла да ће усклађивати и вратити ту разлику којом је оштетила грађане, односно пензионере Србије тиме што је пројектовала инфлацију на 10%, тиме што је девизни курс скакао са 80 на 120 динара. Значи, варали су пензионере сваки месец о томе како у номиналном износу повећавају пензије, а у ствари су правили једну социјалну категорију, људе који не знају како ће сутра да се пробуде са тим, са парама у џепу и да купе одређене намирнице, да издржавају своје породице.

Оно што је још важно да се каже, то је да тема како су 2000. године исплатили дванаест пензија, социјалне категорије, говори о њиховом лицемерју, а то је да је тадашња пензија и тадашња плата просечна, 2000. године, износила 1.842 динара, што је по тадашњем курсу од 60 износило 30 марака; онда, ако ћемо да причамо о еврима, то је 15 евра.

Значи, када кажете „вратили смо те пензије и плате“ у ствари желе да кажу да су преварили пензионере Србије и правили кампању на томе како су они, дао бог, стали на страну пензионера, да их подрже и да им врате одређена дуговања, која не постоје.

Гарантовано право сваког пензионера је право на остваривање пензије. Ниво пензије, висина пензије зависи од економске моћи једне државе. Јер ако тим принципом идете сада, изволите објасните ми како је 2000. године пензија била 15 евра, како је 2008. године пензија била 200, а како је 2010. године била 150 евра.

Оно што желимо данас овде да поручимо пензионерима Србије јесте да је успостављен сигуран модел финансирања пензија зато што постоји сигурна економска политика Владе Републике Србије и грађани Србије не треба да брину више. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч?

Колега Живковићу, изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Поднели смо осам амандмана. Овај први је лексичке природе, то значи да поправљамо текст закона и очекујем да надлежни министар и Влада усвоје овај амандман пошто не задире у суштину закона, који је лош.

Генерално, јако ми је интересно да слушам ове приче о поново великим успесима, чудима, великом напретку, о пензијама које ће бити никад веће. То је наставак лажи које слушамо стално. Практично, лажи су највеће у овој власти. Многе су власти, вероватно све или скоро све, лагале, али овакав ниво лажи је стварно први пут у историји.

Наравно да је власт након 5. октобра вратила, мада није било никакве законске обавезе за то, све дугове које је направила претходна, ваша власт (кад сте били млађи или мали, а неки су и остали мали) када је водила ову државу, а то су: пензије, дванаест пензија, двадесет и нешто породилских боловања, дечјих додатака, стара девизна штедња; чак је и онима који су били лаковерни према неком Језди и Дафини враћен новац у апсолутном износу. Ту нема никакве сумње.

Сигурно је проверљиво да су плате и пензије у Србији биле веће него што су данас, и 1990. године, у време оног Анте Марковића, односно економије која је тада имала један скок, који није био баш природан али је био евидентан; и наравно да су плате и пензије драматичан раст имале, пре свега, рецимо, током 2001. године, када су пензије повећане седам-осам пута, јер су биле сведене на ништа, када су плате повећане четири-пет пута, просветних радника, лекара, полицајаца, војних лица, свих оних који су и данас жртве ове бахате власти која одузима не само новац него и право, законито право и имовину пензионера. Јер та имовина, те пензије не зависе од добре воље оне или ове власти, од тога да ли су избори за три месеца или за три године, него је то њихово стечено право.

Ви сте гласањем за такав закон више криви него предлагачи закона, који су вам газде, за то што су пензионери покрадени. Они, нажалост, имају пуно право да туже своју државу и пред домаћим судовима и пред међународним судовима, што може да остави велике негативне последице на ову државу.

Према томе, овај амандман би могао да поправи закон када би остали чланови закона били добри. Овако, ја се придружујем предлогу Фискалног савета да се закон повуче, уз аргументе који су наведени у њиховом осврту на овај лош закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим председника Народне скупштине Републике Српске господина Недељка Чубриловића, који се са члановима делегације налази у званичној посети Републици Србији.

Молим вас да поздравимо наше цењене госте. (Аплауз.)

Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Само ради информисања јавности: просечна пензија 2009. године била је 210,6, 2011. године 193, 2012. године 208,8 итд. Просечна пензија данас је 211,2, после укидања закона биће 228 евра. То је једина и права истина коју грађани Србије треба да знају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Немате право на реплику, само су изнети статистички подаци. Не знам шта је ту увредљиво.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић, по амандману.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала.

Мислим да је добро што грађани Србије имају прилику да у директним преносима чују како ко од нас гледа на прошлост али, још важније, како ко од нас види будућност.

Српска напредна странка и председник Александар Вучић показали су у претходних шест година власти како гледамо на вођење државе, како се одговорно, поштено – наглашавам, одговорно – води земља, у односу на то како су претходници, а један од њих је говорио пре мене, предлагач амандмана, водили ову земљу.

Па, о пензионерима се брине док сте на власти, о радницима се брине док сте на власти, о њиховим правима се брине док сте на власти, док обављате државне одговорне функције на које вас народ изабере. О томе се не брине накнадно, да имате накнадну памет, па кажете – е па ја сад знам шта би требало да се ради. Шта сте радили дванаест година? Дванаест година сте затварали фабрике, дванаест година сте затварали фирме, дванаест година сте отпуштали раднике са радних места, дванаест година сте утицали на то да се нереалним повећањима пензија и плата земља доведе у банкрот. Тако што сте пљачкали те исте пензионере ви сте њима скраћивали будућност и одузимали право да живе честито и пристојно од онога што су зарадили током свог радног века.

Српска напредна странка је одговорном економском политиком, одговорном фискалном политиком успела да уведе ред у финансије у Србији и да данас имамо реално повећање и плата и пензија. Данас пензионери зато и подржавају у толиком броју СНС и Александра Вучића. А ви погледајте подршку коју имате на изборима, она се мери статистичком грешком – где сте ви, где смо ми и како данас живе пензионери и како данас живе запослени у Републици Србији.

На ову државу последице је оставило само дванаест година ваше власти. То су страшне последице, опустошили сте ову земљу. У ваше време су неки говорили – узми диплому и пали одавде. У наше време се

овде отварају научни паркови, деца се одлучују све више да остају у овој земљи, да отварају своја предузећа и да своју и будућност своје породице изграђују у Србији. Уверен сам да ће тога бити све више у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Живковић, по амандману.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Јако интересно. Наравно, ово није реплика, јер нема чему да се реплицира, без обзира на волумен онога што смо видели, а мање чули.

Ако хоћете, да вас подсетим шта је радила власт у време када сам ја имао одговорност власти, то је било од новембра 2000. до почетка марта 2004. године, значи 2001, 2002. и 2003. године. У то време је јавни дуг Србије смањен, слушајте ме сада добро, пишите, за десет милијарди евра. У то време враћени су сви дугови које су направиле ваше старије колеге, разарачи Србије, уништитељи Србије, људи који су криви за неколико стотина хиљада мртвих људи. Тада је број запослених људи у српској привреди био већи него што је данас; значи, проверите, крај 2003. године, већи него данас. Тада су завршене све приватизације, које су биле апсолутно чисте, законите и корисне. Ако ми не верујете, питајте садашњег министра финансија, овог нашег Малог, јер је он тада био задужен за приватизацију у Агенцији за приватизацију. Он ми је гарант да је све било чисто. Ако нешто није било чисто, он је крив. Ако је нешто чисто, ја сам заслужан. Шалим се, наравно, али близу је тога.

Крајем 2003. године, о вредности те тадашње власти, осим тога што су пензионери добили дугове, добили пет пута веће пензије него годину дана пре тога, десило се и то да је једна страна валута, која се зове евро, тада вредела 67 динара, значи, скоро упола мање него што вреди сада. И то говори о вама.

А то шта сте ви и са ким радили после 2004. године, ко вас је направио, ко вас је ГМО променио, то мене не интересује. Ја сам био ван политике од 2004. до 2012. године, док се зло у правом облику није поново вратило, и тада сам поново почео да се ангажујем. Наравно, слажем се с вама да су рејтинг странке коју ја водим и њени резултати на изборима драстично мањи него што су ваши резултати, али, верујте, и Хитлер је имао одличне резултате у Немачкој пред почетак Другог светског рата.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Живковићу, следећи пут, ако будете почели да величате животно дело Хитлера, добићете опомену.

(Зоран Живковић: Нисте разумели.)

Одлично сам разумео.

(Зоран Живковић: То је најгора могућа увреда. Ја сам увредио Хитлера горе него што га је историја ...)

Сада вам изричем опомену.

(Зоран Живковић: Зашто? Што ми дајете опомену?)

Због добацивања.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ко је какав овде... Ја бар могу да устанем, а ви да стојите после толико вињака не можете никако. То је, наравно, општепознато.

(Зоран Живковић: Јеси ли чуо ово, мајмуне један? Јеси ли чуо ово, кретену? То ниси чуо. Џукело!)

Наравно, када имате прекопута људе за које је један дан нормално да силују жене у Србији, то је нормална ствар код њих, сутрадан да бију, прекосутра да прете вешањем, и то је рекао њихов нови идеолог тог жутог, великог, завезаног, згрченог, залуталог предузећа, који каже, замислите, грађани Србије, да свакако он не може да прихвати изјаву њиховог функционера написану на Твитеру везану за силовање али може као човек то да разуме! Да ли било ко нормалан, ко има иоле здравог разума, може то да разуме, може да разуме силовање? То само умоболан човек може да изјави или да напише. И ту нема никакве дилеме, то није увреда.

А потпуно болестан човек може данас да пореди Хитлера са оним што имамо у Србији. Потпуно болестан човек, ја то разумем.

Само да се вратим на тему. Мој претходник је говорио о свему и свачему и, наравно, истину никада не каже. Када говоримо о курсу евра, курс евра је за време те згрчене, завезане, какве год коалиције од 67 дошао до 120 динара 2012. године. Ова власт одговорном политиком га држи на неких 117-118 динара већ шест година. Имамо највеће инвестиције у Србији у последњих шест година. Стабилан курс и све то заједно утиче на то да имамо веће пензије, за месец дана, веће него што су икада биле у Србији. Биће и веће плате и људи ће боље живети.

Од тога што ради Српска напредна странка, предвођена Александром Вучићем, корист имају грађани Србије. Разумем зашто су тајкуни у Србији љути. Зато што тајкуни у Србији не могу више да купују „ајкуле“, скупе ципове, јахте, виле и све оно што је карактерисало то зло време од 2000. до 2012. године.

Такође, претходник и њему слични, њихов идеолог Ђилас и остали, поред свих силних приватизација које су спровели и пљачки, јер приватизација тада ничему није служила осим за пљачку и богаћење врхушке окупљене око њих, успели су да повећају јавни дуг у односу на период власти која је била у Србији деведесетих година. Сада, наравно,

када грађани Србије погледају све то, одузму, саберу, виде докле су дошли 2012. године, до банкрота, а данас су дошли до нових 180.000 радних места, до нових стотину фабрика, до нових ауто-путева, до нових мостова и, на крају крајева, до бољег живота. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Балша Божовић, по Пословнику.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107, достојанство Народне скупштине. Не замерам апсолутно ништа претходном говорнику Србиславу Филиповићу, већ вама из простог разлога што нисте смели да дозволите да се неко ко представља било владајућу већину било опозицију у овом парламенту на такав начин обраћа другом посланику, свом колеги. Не може неко на тако вулгаран и непристојан начин, шта год да је у питању, да се обраћа и да ословљава колегу који седи прекопута. Заиста не желим да обраћам генерално пажњу на „примерке“ попут њега, али, у сваком случају, мислим да ви као председавајући треба да уведете на неки начин ред и да чувате достојанство док год седите на месту председавајућег у овом дому.

Само једна ствар: политичко бивствовање претходног говорника у овом парламенту говори о посрнућу нашег друштва. Да неко овакав може себи да да за право, поред вас живог, да каже за свог колегу то што је изговорио, заиста нема смисла. Није у питању... Само да вам кажем, овде није у питању политичка партија, нису у питању различита мишљења. Малочас је био председник Скупштине Републике Српске и седео је на балкону, посматрао ову седницу. Не смете да дозволите да овакви људи руже Србију пред својом, хајде тако да кажем, братском скупштином и да шаљемо слику у свет, а верујте ми да често ово гледа и регион путем кабловске телевизије. Ми о себи имамо овакву слику. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Божовићу, покушао сам да заштитим достојанство Парламента, зато што не желим да се у Парламенту спомиње једна идеологија која је била најразорнија, најназаднија, најдеструктивнија у историји људске цивилизације. Да би неко рекао да је увреда за Адолфа Хитлера ако га пореди са Српском напредном странком, и то сте чули, седели сте ту; нисте реаговали као колега посланик да ми дате подршку, чак...

(Балша Божовић: Није у микрофон.)

Па није ни ово у микрофон.

Поред вас седи колега Живковић, само метар и по од вас, који је мене назвао цукелом, по изреченој опомени. Чуди ме да тада нисте мене заштитили као колегу.

У обраћању колеге Филиповића... Немате право да га зовете „примерком“. Он је ваш колега посланик и има права да дискутује.

(Балша Божовић: Пример.)

А рекли сте „пример“?

Тако да, ако хоћете већ, да је било ко од посланика СНС-а, посланика који припадају посланичком клубу Демократске странке или било које друге странке у овој скупштини назвао или поредио са Хитлером, добио би опомену.

Сматрам да сам свим што сам урадио покушавао да сачувам достојанство Народне скупштине. Али не могу ја сам то да радим, морате и ви у томе да ми помажете.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, било је пуно повреда Пословника, али ја ћу указати пре свега на повреду члана 27. јер сматрам да сте ви најодговорнији за све те повреде, јер управо ви као председавајући дозвољавате да се износе којекакве увреде. Нисте реаговали ни када то говоре једни, ни када то говоре други.

Мени је подједнако лоше када господин Божовић каже колеги са друге стране да је „примерак“. Сви ми знамо ко је „Примерак“; јесте из Демократске странке, али није ниједан од ове двојице.

Господин Филиповић је говорио три минута и четрдесет секунди. То, у складу са Пословником, господине Арсићу, апсолутно није могуће и ви то знате. Није говорио по амандману, него је говорио – да ли као реплика, да ли као повреда Пословника. Ако је говорио по амандману, то је такође повреда јер се апсолутно није дотакао теме, нити се дотакао амандмана. Он је говорио о свему и свачему.

Ви, господине Арсићу, треба да упутите те бивше чланове Демократске странке да те своје кућне и породичне размирице расправе на неком другом месту, није Скупштина место за то.

Не можете ви говорити о штети коју је направила Демократска странка у периоду до 2012. године ако сте у то време били члан Демократске странке.

Знате, овде се двоје демократа свађа ко је више штете направио Србији. Штеточине су и једни и други, били онда, јесу и сад, али то није у складу са Пословником. Ви сте дужни да упозорите говорнике да могу да говоре само о теми дневног реда. Вама као представнику владајуће коалиције очигледно не одговара да се говори о закону, јер је закон лош и ви онда пуштате да се прича о свему и свачему. Немојте то више да чините.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, као што сте и ви образлагали свој амандман, тако су колеге посланици образлагале своје амандмане или учествовале у дискусијама о амандманима.

Колега Филиповић није добио право на реплику, тако да је имао основ да говори три минута и више од времена посланичке групе. То можете да проверите у систему електронског парламента, по ком основу је добио реч.

(Немања Шаровић: О амандману да говори.)

Говорио је о амандману исто колико и ви о свом.

(Немања Шаровић: Ја сам стриктно о амандману.)

Повреда Пословника ...

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 106, господине председавајући, и кажем вам одмах унапред да не тражим да се овоме гласа.

Члан 106. је онај члан који је изгледа био потребан посланику који је говорио о неком другом члану а указивао на дневни ред, односно држање теме расправе. Дакле, то се регулише чланом 106, па прво помажем. А друго, исти тај члан не дозвољава онима прекопута који су малочас добацивали оне одвратне ствари – ви сте ту у праву, то се јакó добро чуло овде – и још много других ствари, које ви нисте поновили као пристојан човек, и вама и нама овде...

Нећу, наравно, да се бавим подробније онима којима је очигледно непознато шта им је смисао бављења политиком откако су остали без управних и надзорних одбора ДС-а и Драгана Ђиласа. То ћемо да оставимо за неки други пут.

Хоћу да вам кажем да је неприхватљиво да овде Балша Божовић говори о достојанству, да овде Балша Божовић говори о пристојности, човек који заправо више и није човек под тим именом. Нама се није обратио Балша Божовић, нама се обратио Жељко Веселиновић, и мало пре и пар минута пре њега. Говорио је и први и други пут Жељко Веселиновић, човек који је њихов лидер, човек који је њихов узор, човек који је председник, односно председавајући тог њиховог новог савеза, човек који је позвао брутално, нељудски, дивљачки на силовање председнице Владе Републике Србије, а што вајна господа, очигледно очарана вредностима које баштине сви заједно и које деле са овим Жељком Веселиновићем, нису нашла за сходно да осуде. Нису нашли за сходно чак ни да се питају да ли такав човек треба да им буде лидер или не треба, пошто очигледно сматрају да треба.

Јуче у Скупштини града, да обавестим и вас и народне посланике и све који ово гледају, нису желели да заједно с осталим одборницима Скупштине града кажу да је неприхватљиво да човек попут Жељка Веселиновића такве ствари ради а притом обавља функцију градског одборника. Они су сматрали да ту нема ништа спорно...

(Председавајући: Приведите крају, господине Орлићу.)

Завршавам, господине председавајући.

Они су тиме показали које су њихове вредности и шта сматрају за исправно и, на крају крајева, да су сви они Жељко Веселиновић. Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику пошто је била повреда Пословника, господине Живковићу.

Не желите да се Скупштина изјасни.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прекршено је више чланова Пословника, од више говорника. Јако високо ценим што сте изrekli опомену једном од бивших говорника. Морам да рекламирам члан 109, који регулише употребљавање псовке и увредљивог израза. Пре поређења са Хитлером и са странком Адолфа Хитлера употребио је израз како се неко „исконско зло“ или „зло у правом облику“ вратило на власт. Те замерке долазе од посланика који је синоним за зло, баш за то исто зло у правом облику када је реч о политичкој сцени Србије. Посланик који је познат само по томе да је у време док је био, нажалост, премијер завео ванредно стање, ухапсио десетине хиљада грађана, нико од њих није осуђен правоснажно, завио у црно Србију у сваком смислу, увео медијску блокаду, увео цензуру у политички живот Србије, данас неке мере да је зло у правом облику.

Затим је била повреда Пословника од стране посланика Божовића, који се на најпогрднији могући начин обраћао посланику Филиповићу и доводио у питање његово присуство у Парламенту.

Докле више та замена теза? Докле више да једна групација изиграва некакву елиту у Србији а да нас остале назива разним погрдним именима? Која је то елита? Је л' то та елита, о чему је причао малопре посланик Орлић, која се није усудила да осуди најмонструознији твит у новијој политичкој историји из њихових редова? И данас га неће осудити. Је л' то та елита? То није елита. То је право исконско зло, које уназађује Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Не знам одакле да почнем. Пре свега, морам да кажем да сам се јавила после излагања колеге Зорана Живковића и да су сви посланици пре мене добили реч, али ја ћу се вратити на то излагање колеге Живковића. Ми смо чули једну реченицу о његовом амандману. Све остало били су хвалоспјеви које је он износио о себи и о томе како је био успешан када је био на власти.

Био је успешан тако што се није бринуо много о повећању плата и пензија...

(Председавајући: Колегинице Жарић Ковачевић, молим вас, реците нам прво одредбу Пословника за коју сматрате ...)

Који члан? Члан 106: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес“.

(Председавајући: То је било.)

Члан 107: „Говорник на седници Народне скупштине је дужан да поштује достојанство...“

(Председавајући: И то је било.)

Члан 108: „О реду на седници Народне скупштине стара се председник Народне скупштине.“

Дакле, дозволили сте посланику Зорану Живковићу да овде говори хвалоспјеви о томе какав је он био када је био на власти. Он је био такав да је узео петсто милиона евра за непостојеће винограде; он је био такав да је злоупотребавао положај премијера; он је био такав да је радио само приватизације и продаје друштвеног капитала; он је био такав да се задуживао и из тога исплаћивао плате и пензије.

А овде данас слушамо хвалоспјеви и овде се данас таквом посланику дозвољава да говори да посланици СНС-а и министри у Влади Републике Србије износе лажи. Министри су и у начелној расправи изнели чињенице које говоре о томе на који начин ће се сада повећати пензије.

Молим вас да седницу вратите у њен ток. Молим вас да следећи пут, ви сте дали колеги опомену, али да следећи пут реагујете на страшне увреде и страшне псовке које овде посланици Српске напредне странке... А видите како сви седимо мирно и нико не виче, нико се не свађа и нико не прича псовке у Парламенту. Молим вас да следећи пут поведете рачуна о достојанству Народне скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Жарић Ковачевић, сматрам да нисам прекршио наведену одредбу Пословника. Сваки посланик има право да се хвали, па макар то и не одговарало истини.

Ево, и колега Живковић је сад чак рекао да ће поново да уводи ванредно стање у Србији. Сад сам га чуо.

Али, пошто видим куда иде ова расправа, сада, у складу са чланом 112. Пословника, одређујем паузу у трајању од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо даље са радом.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Драган Весовић, Марија Јањушевић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ево, после ове паузе имали смо прилику да у кратком временском интервалу видимо наша два лица. Прво лице је било оно које ме је истински обрадовало и чинило поносним, кад смо с обе стране овог здања аплаузом поздравили нашу браћу и пријатеље из Републике Српске. А непосредно након тога ушли смо у нешто што нас, на моју велику жалост, обележава и карактерише већ годину дана. И даље стојим чврсто у убеђењу да она прва слика јесте слика какви смо ми, а ова друга слика јесте слика каква никада не треба да буде.

Што се амандмана тиче, овај амандман, и ви то моје мишљење знате, не спада... Ја никада не мислим да су амандмани бесмислени. Дакле, сви су по Пословнику, сви ми можемо да поднесемо амандман на начин на који сматрамо да треба да буде поднет. Е сад, да ли би подношење или неподношење оваквих или сличних амандмана убрзало и учинило расправу бољом и побољшало закон, када бисмо причали о правим стварима (за шта ја верујем да би), остаће тема која, чини ми се, тешко да може да добије одговор.

Није ми иначе јасно зашто нисте, министре, прихватили овај амандман, јер ако... Нажалост, није господин Шарчевић ту. Јесте овде питање зареза, али са становишта српског језика верујте да је овако исправније. То су нам рекли људи који се тиме озбиљно баве.

Из закона о коме сада дискутујемо сазнали смо засад да је привремено четири године, да ће се средства за повећање пензија обезбеђивати из буџета, што је иначе добро, али није добро што ћемо то радити на начин на који хоћете, али ја ћу даље причати, да не трошим сада време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, још једанпут морам да вам укажем да сте прекршили неколико чланова Пословника о раду Народне скупштине.

Ви сте се малочас приликом одређивања паузе позвали на члан 112. Ја ћу га цитирати: „Ако председник Народне скупштине редовним мерама не може да одржи ред на седници, одредиће паузу док се не успостави ред.“

Ви, господине Арсићу, као редовне мере одржавања реда на седници на располагању имате више различитих мера. То су: мера опомене, па друга опомена, па трећа опомена, одузимање речи, мера удаљења са седнице. Све су то мере за одржавање реда на седници које ви морате претходно искористити, па ако на тај начин не успете да одржите ред, е тек онда добијате право да одредите паузу док се ред не успостави. Ви то нисте урадили, нисте изrekli мере. Није било потребе, овде није било никаквих инцидената, одвијала се расправа у складу са Пословником. Одвијала се расправа коју сте ви дозволили. Ви ниједнога тренутка нисте рекли – ево, прекршио сам Пословник пет пута па због тога одређујем паузу. Дакле, по мом ставу, апсолутно никаквог разлога за прекид није било.

Али ту долазимо до другог проблема. Ви сте одредили паузу у трајању од пет минута, а ако одредите паузу у трајању од пет минута, народни посланици тих пет минута могу да иду и да раде шта им год падне на памет. Ви сте наставили седницу након три минута и педесет секунди. Ако хоћете прецизно, ево, мерио сам штоперицом, три минута, педесет секунди и осамдесет пет стотинки, по мом мерењу, али свакако мање од четири минута и мање од пет минута. Не можете ви започети седницу кад вама падне на памет. Можете исто тако да је закажете у десет па да почнете у девет, или да почнете претходног дана. Да ли је у питању минут, пет минута или пет сати, потпуно је свеједно. Постоји нешто што се зове време за које је заказана седница. Пре тог времена, немате право да наставите седницу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, одредио сам паузу у складу са чланом 112. баш да бих избегао изрицање опомена, одузимање речи или искључења са седнице.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ви сте ту да радите по Пословнику, не да избегавате било шта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: И нисам знао да ви као народни посланик подржавате такве мере.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не, ја не подржавам, поготово што сам ја најчешће на мети, али сте ви дужни да радите у складу са Пословником, не можете како кад желите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Још, колега Шарчевићу, да вам кажем...

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Нисам ја Шарчевић, господине Арсићу, очигледно сте деконцентрисани данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, само да вам кажем да сте ви такође сада прекршили Пословник – гледајући у моје секунде и минуте, говорили сте око три минута.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Нису то ваше секунде, то су секунде Народне скупштине, ви нисте Народна скупштина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја то нисам ни рекао, не разумем вас, заиста.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Рекли сте, гледао сам у ваше секунде. Какве су то ваше? То су секунде грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време на које сте имали право за повреду Пословника, је л' тако, јесте два минута; ви сте говорили три.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја нисам гледао у „ваше“ секунде, то су секунде овога парламента.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, престаните више да будете адвокат Демократске странке, знају они сами да се бране.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Стевићу, изволите.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се мења важећи члан 12. закона. Амандманом се предлаже брисање тачке 1) у члану 12. важећег закона јер је декларативног садржаја.

Искористио бих прилику да кажем да ове измене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању представљају још један корак у започетој реформи пензијског система. Оно што је важно јесте да пензијски систем не треба и не може бити на штету пензионера, који су својим радом заслужили пензије од којих могу да живе, да се лече, да треће доба у коме се налазе проводе у што оптималнијим материјалним условима.

Истовремено треба имати у виду да је наш пензијски систем, који је класичан систем обавезног осигурања, ослоњен и на начело солидарности, што значи да садашњи запослени својим доприносима за пензијско и инвалидско осигурање обезбеђују значајан део пензија садашњим пензионерима. Нажалост, однос запослених и пензионера још увек није толико повољан да би Фонд ПИО могао сам да сервисира пензије. Недостајућа средства за пензије се обезбеђују из буџета Републике. Дакле, пензионери су и досад добијали редовно своје пензије, али овога пута

Влада је, захваљујући буџетском суфициту и достигнутој макроекономској стабилности, обезбедила услове за укидање умањења пензија, што је пре четири године уведено као нужна мера због затеченог буџетског биланса.

Овај закон је, како смо чули у расправи, основа за даље повећање пензија и стабилизацију пензијског фонда. Али знамо сви да је основни услов за још веће пензије повећање броја запослених. Оно што је добра вест јесте да развојна политика наше владе у последње четири године даје добре резултате, да се повећава број капиталних и других инвестиција, да је све већи број страних инвеститора заинтересованих за улагања у нашој земљи, и то не само у текстилну индустрију, ИТ технологије, пољопривреду и лон послове, већ и у базичне гране наше индустрије, да поменем само Бор и Железару Смедерево где су нам стратешки партнери кинеске компаније. Наравно, и многе друге стране и домаће инвестиције доприносе да се стопа запошљавања стално повећава, што је и једина здрава основа за даљи раст пензија и промену односа броја запослених и броја пензионера. Тренутно на једног запосленог долази 1,5 пензионера. Овај однос се мења набоље, и у корист пензионера и у корист запослених.

Оно што желим да истакнем јесте да су наши пензионери, наша најстарија популација, током протеклих година поднели значајан део терета економских реформи, које су биле нужне како би привреда Србије оживела и били надокнађени празни фондови и последице незаконитих приватизација и присвајања друштвене и државне имовине, простим речима речено, за мале паре. То је осиромашило и привреду и грађане, који су због приватизације остајали преко ноћи без посла и доживљавали да њих и њихову децу издржавају стари родитељи, пензионери.

На срећу, тај период је иза нас. Верујем да ће Влада својим даљим мерама, као и Пензијски фонд својим радом и својом пословном политиком успети да за наше најстарије грађане обезбеде достојанствено треће доба. Кроз реализацију великих инвестиционих и инфраструктурних пројеката с правом се очекује још интензивнији економски развој наше земље кроз повећање броја запослених, а тиме и кроз финансијско јачање Фонда ПИО, који ће моћи да сервисира још већи обим пензија.

Посланичка група СПС ће у дану за гласање подржати предлоге измена и допуна предложених закона, као и предлоге међународних споразума. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сагласно члану 27. и члану 87. став 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 сати због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Тражили смо брисање овог члана, господине министре, зато што сматрамо да целокупно решење о начину усклађивања пензија није добро. Ја бих рекла да је ово ад хок закон, који ствара огромну дозу несигурности код пензионера. Не само од политичке воље него од актуелног економског тренутка зависиће висина пензија у будућности, и то није добро. А колико је лицемерно, с друге стране показује чињеница да овакав индекс повећања није у складу с оним чиме се ви хвалите. Ако свакога дана чујемо од Александра Вучића, од Ане Брнабић, од вас, од новог министра финансија, од народних посланика СНС-а како имамо велики прогрес у друштву, раст БДП-а, отварање нових радних места, одлично пуњење државног буџета, како је онда могуће да у том односу не учествују пензионери у свему томе?

Зар то није неправедно према пензионерима? Значи, када је било тешко, хајде сада ћемо да се ослонимо на вас, узећемо вам тај део, што је неповратно. А сада, када су наводно такви резултати, ви прибегавате томе да само у оном тренутку и колико ви хоћете повећавате пензије, а не на начин на који ће то у будућности да се гарантује, кад се промени Влада, да ли су то цене трошкова на мало, да ли је то раст просечних зарада...

Једноставно, морате да послушате оно што вам говоримо од почетка. Немогуће је, господине министре, да ми имамо праведно друштво а да највиша пензија буде седам и по пута већа од најниже. Ви говорите о просеку, малопре сте рекли то је 211 евра. Немам сада времена да правим дигресију колико је шта коштало, да почнем од основних животних намирница, преко лекова, пре неколико година и сада, али пођите од тога да многи људи у Србији примају тек 14.300 динара, а не 211 евра. Шта ћемо да понудимо тим грађанима као решење? У актуелном тренутку има пара, па, даћемо вам на кашичицу, а за будућност нико ништа да им обећа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Извињавам, се председавајући, реплика пошто је поменута Српска напредна странка.

Српска напредна странка, која води Владу Републике Србије, и већина министара и протеклих година залагала се за раст економских, привредних активности управо због тога да би решила проблеме из прошлости. У тим проблемима позивала је све привредне актере али и

пензионере и синдикате када је било у питању спровођење економских реформи, јер да то није радила, не би могла ни да спроведе те економске реформе.

Ако говоримо данас о просечној пензији, она износи 228 евра, а 210 и 211 евра је износила 2009. године, а после тога све мање и мање, 2010. и 2011. године. Управо је ту величина и јачина политичке платформе која је рекла да ће да се суочи са проблемима који су настали из прошлости, да реши те проблеме и извуче из пада економских активности Србију са 3,1%, како је било 2012. године, да дође до 4,9% економског раста. То није било једноставно и ми смо ту били крајње одговорни и искрени не само према пензионерима него према свим грађанима Србије. Због тога данас имамо овакве резултате. Да ли је то довољно? Наравно да није и наравно да нисмо задовољни, али је ово добар почетак да у будућности заиста сви будемо задовољни када је у питању не само ниво пензија већ и ниво плата. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, колегинице?

(Наташа Јовановић: Реплика.)

Немате право на реплику.

(Наташа Јовановић: Погрешно ме је протумачила.)

Одлично вас је протумачила колегиница.

(Наташа Јовановић: Није.)

Колегиница Томић је само изнела статистичке податке.

(Наташа Јовановић: Није истина.)

Јесте.

По амандману, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хајде да се ми пре свега обратимо пензионерима. Ове приче о просечним платама, о просечним пензијама, то је тако далеко од реалног живота и онога што заиста јесте стање у држави Србији. Ако је свега шеснаест пензија у Србији веће од 106.000 и не знам колико, оне улазе у просек, али преко 260.000 пензионера прима пензију од 14.000 динара. То је тај проблем, господо драга, и немојте стално да замајавате – просек плате оволики, просек пензије онолики. Понављамо, нема то везе са стварним животом и са реалношћу.

Још нешто, пошто нам колегиница упорно објашњава да је не знам колико раст БДП-а, колика је просечна плата, колики је суфицит итд. и ми треба на „мајке ми“ да верујемо министрима да ће, ако се појави неки вишак, стварно повећавати пензије пензионерима, питам пре свега министра Ђорђевића да каже пензионерима данас, сад, овог момента – када ће први пут бити усклађиване пензије и на који начин? То је питање на које немате одговор. Дакле, ми тврдимо да доносите закон по којем се може десити да се пензије никада више не повећавају.

Још нешто, ви се понашате... Шта ће се десити ако случајно једном одете с власти? Остаје овај закон и, замислите, неким сплетом околности, не дај боже, дође поново, рецимо, Ђелић или Динкић за министра, држављани ове земље, могу, замало су били и код вас, да ли и њима треба веровати да ће исплаћивати? Сада питам вас, ми не верујемо ни вама, не верујемо ни њима, али питамо вас – да ли ви верујете некоме ко ће можда доћи после вас?

Што се нас тиче, и када српски радикал буде министар, нећемо прихватити овакав закон зато што не може овако озбиљна ствар да буде ствар једног човека или десет људи у Влади. Једноставно не може, мора у закону да пише кад се пензије усклађују и на основу којих критеријума.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, био сам сведок када су многе владе предлагале законе који се тичу пензија и који су били популистички. Наводно због бриге о пензионерима, тражили су да се то усклађује са растом цена потрошачких итд., итд. То је било најлакше за те владе и те скупштинске већине које су тада подржавале ту исту владу, јер су могли да распродају државну имовину и одатле да исплаћују пензије. Могли су да задужују земљу, као што су и радили, и одатле да исплаћују пензије.

(Народни посланик Немања Шаровић добацује.)

Ја заиста не могу од овако неартикулисаног човека да радим, заиста.

(Председавајући: Наставите, колега Арсићу.)

Даље, више пута су изношене чињенице и тачни подаци колико је то реално било повећање и како су то они повећавали пензије до 2012. године. На два-три процента повећања пензије у номиналном износу имали су инфлацију од 10, 12, па чак и 16%, тако да су пензије биле реално мање.

Такође ме чуди њихова садашња брига за пензионере зато што нису усклађивали војне пензије у складу са законом, како је то било предвиђено, него су оставили да те разлике исплаћује Влада Александра Вучића, када је он постао председник Владе.

Још нешто да поручим великим душебрижницима: окрените се себи и својој политици. Пензије су смањене 2014. године не да би се некоме нешто отело, него да бисмо могли да их исплаћујемо. Нико није украо ни динара од тих уштеда. Колико год да се упињете, не можете никакву озбиљну сумњу у то да поставите. После тога, били су избори 2016. године и све политичке странке које нису учествовале у мерама и нису подржавале мере фискалне консолидације доживеле су дебакл на тим

изборима. Они који су били под највећим ударом закона подржали су СНС и коалицију која је тада водила Владу Републике Србије, на основу резултата које смо имали на изборима.

Овим изменама и допунама Закона предвиђа се једна велика обавеза Владе Републике Србије, јер свако ко жели да ради у корист грађана и да за то буде награђен гласовима на изборима мораће да се стара о расту бруто производа у Републици Србији, о расту броја запослених у Републици Србији, о расту њихових зарада, зато што се фондови из којих се исплаћују пензије пуне из пореза и доприноса на зараде, а не на кредите и распродају имовине. Ваљда ће то једном господину Шаровићу да буде јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, право на реплику.

Извињавам се, колега Шаровићу, ваша колегиница Наташа Јовановић, повреда Пословника, има предност по Пословнику.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: У последњем тренутку је Арсић изговорио презиме колеге Шаровића, а све време говорио је о амандману који сам ја поднела у име Посланичке групе СРС намерно избегавајући да тиме добијем реплику. Онда морам да се јавим због повреде Пословника, најпре због чињенице да га нису упозорили, када је отишао са места председавајућег да се јави, по ком основу се јавља.

Када је већ говорио о амандману који је у току, могу слободно да кажем да ја нисам против тога, као што нити један посланик СРС не би то спречио, да ми овде имамо једну широку дебату, да немамо оваква ограничења и да можемо да размењујемо аргументе. Али пошто је очигледно да није била намера колеге Арсића да ми размењујемо аргументе, већ да он искључиво говори нешто у шта жели да убеди грађане Србије, уз недовољну аргументацију, морам да вам кажем, даме и господо народни посланици, да је све ово што је он рекао у једном делу истина, када се говори о томе да су они преузели одговорност 2014. године, ви из СНС-а и нова власт, после одласка овог пљачкашког „жутог предузећа“.

Али сада је 2018. година. Па зар се сви ви не хвалите тиме да имате фантастично пуњење буџета, раст привреде? Па онда, у складу с тим, обезбедите пензионерима пензије. Овако, ви сада, као и малопре друга колегиница, хоћете да манипулишете увек актуелним тренутком – па, за годину и по дана парламентарни избори, ево, тада можемо, финансијски смо у могућности, даћемо вам нешто на кашичицу. То није добар модел.

Српска радикална странка, обраћамо се пензионерима Србије, захтева да влада реалан модел, који ће да гарантује да ће они живети животом достојним човека и имати повећање пензија у будућности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.) Хвала.

Реч има Верољуб Арсић, повреда Пословника.

(Народни посланик Немања Шаровић додајује.)

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Колега Маринковићу, сматрам да је требало да реагујете док сам имао излагање по амандману, у складу са чланом 106. став 2. Пословника: „Нико не може да прекида говорника нити да га опомиње, осим председника Народне скупштине, у случајевима предвиђеним овим пословником“. Следећи став: „За време говора народних посланика или других учесника у претресу није дозвољено додаивање, односно ометање говорника на други начин, као и сваки други поступак који угрожава слободу говора“. Онда је требало, у складу са чланом 109, да примените ту одредбу зато што је господин Шаровић не додаивао него урлао, и немогуће је да га нисте чули, баш са намером да ме прекида, отежава дискусију и деконцентрише, што није успео. То што се он не разуме у неке ствари, то није мој проблем, то је његов проблем, нека седи, слуша, научиће ваљда једном.

Хоћу да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Сматрам да нисам прекршио Пословник. Колега Шаровић је таквог темперамента. Желим да будем толерантан, тако да...

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
Добро.

Апел свим колегама да не прекидамо једни друге уколико је то могуће. Хвала.

Право на реплику има Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Заиста, господине Маринковићу, морам признати да господин Арсић јесте говорио отежано и јесте деловао деконцентрисано, али, право да вам кажем, он мени увек тако делује. Ја сам мислио да је то део његовог стила, део неког његовог шарма, да он покушава да остави такав утисак у јавности и да он заиста има огромне интелектуалне напоре да одговори, он мени тако делује. Наравно, против тога немам ништа, али постоји други проблем. Проблем је то што господин Арсић говори неистину. Проблем је то што се не зна да ли то господин Арсић говори као радикал или као напредњак, пошто је говорио о различитим периодима, а идеологија и политика те две странке су потпуно различите.

Знате, ако већ говорите упорно о томе како су „жути“ опљачкали ово, опљачкали оно, да би јавност знала, ја сам добацио и рекао – е, ви сте

их сигурно због тога све сада стрпали у затворе. Наравно да нисте никога. Уместо у затворе, ви сте их стрпали у своје редове. Па, више је представника и чланова, истакнутих функционера Демократске странке у Српској напредној странци него што их је остало у Демократској странци. О чему ви причате? То је истина. Можда вас боли. Пре неколико дана истиче Синиша Мали, каже – ја никада нисам био члан Демократске странке. Па кога је брига јеси ли био члан, ти си експонент те политике. Као што је данас Ана Брнабић експонент ваше политике. Кога брига да ли је она формално члан ваше странке или није?

То је оно што је суштина, а ви од суштине бежите. И немојте се заклањати иза Пословника, ви сте толико моћни, ви сте толико силни, ви имате подршку грађана, ви кажете да су гласали пензионери за вас. Па како вас није срамота? Откуд ви знате за кога су пензионери гласали? Да ли сте ви чули за тајност гласања?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Повреда Пословника, Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Прво члан 104: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику“.

Ја сам само споменуо господина Шаровића. Ни у једном делу нисам нешто негативно говорио о њему, те не знам по ком основу је добио реплику. Да ли зато што је добацивао можда? Ако јесте зато, то је због његовог темперамента, али то се мене не тиче, апсолутно ме се не тиче. Сви ми овде имамо различите темпераменте, па хоћемо ли да се прилагођавамо различитим темпераментима или реду како треба да се учествује у раду Народне скупштине?

Не желим да се Скупштина у дану за гласање изјашњава.

Сада бих затражио да ми дате право на реплику јер сам у претходној дискусији више пута споменут.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате право на реплику, али пре тога Александра Томић, као овлашћени представник. Јавила се. Има предност, по Пословнику.

Изволите, право на реплику.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

На помињање Српске напредне странке је реплика. Интересантно је да господин Шаровић примећује шарм господина Арсића, а не неких других у овој скупштинској сали. Оно што се односи на речи изговорене с

његове стране, да су у редовима Српске напредне странке они који су били ту до 2012. године, па, не знам како онда објаснити зашто су они били у редовима истих тих не само до 2012. него и до 2014. године, када је Пајтић водио АП Војводину и кад су седели у управним одборима и правили скупштинску већину.

Интересантно је да се овде не поставља питање шта је ко урадио за Србију, не само чланови СНС-а, него и људи који нису чланови ниједне странке. Не поставља се питање због чега имамо овакве резултате и шта је ко својим личним доприносом и својим учешћем у Влади Републике Србије дао, него се поставља питање шта су лични и политички интереси неке странке. То, у ствари, показује о вама, на шта ви мислите када се бавите политиком. Бавите се само собом, својим личним позицијама, својом личном... Чак не политиком, него уцењивањем свих оних фактора од којих можете да имате неку личну корист и да промовишете вашу странку, која је одавно изгубила поверење грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

По Пословнику реч има Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Томић, заиста бих волео да имам шта да вам одговорим веома паметно, али на овакво ваше излагање тешко је било шта паметно одговорити. Ни ви сами не знате шта причате, јер како другачије причати да ми некога уцењујемо...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, који сам ја члан прекршио?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Говорим о члану 107, о достојанству Народне скупштине и о томе да на седници није дозвољено директно обраћање.

Дакле, мени се госпођа директно обратила, причала о некаквом шарму. Да ли је требало њен шарм да приметим, па због тога сада кука, ја заиста не знам. Али причала је о много озбиљнијим стварима. Причала је о томе како неко некога нечим уцењује. Хајде да видимо ко кога. Ја сам потпуно отворен за то. Изволите, ви сте силни, имате власт, имате све на располагању, дајте да видимо. Па да ли је могуће да вас неко из опозиције може да уцењује, вас тако моћне, силне, паметне, стручне? Да ли је то могуће? Ја мислим да није.

Знате, треба човек да има довољно памети, довољно мудрости, па и да зна када је неку политичку борбу изгубио. А некада инсистирате, није довољно то што сте изгубили, него хоћете још да настављате. Немате ви о чему са мном да дискутујете. Оно што сам рекао, иза тих речи стојим. Увредио никога нисам.

Ваш колега се жалио да је говорио отежано и да је био деконцентрисан. Ја сам му признао да и мени тако делује. Шта је ту

спорно? Да ли је то увреда? Наравно да није. То је моје право као посланика да и ја имам такво мишљење и да га ја тако доживим. Ја ниједну увреду изговорио нисам. А ви покушајте, госпођо или госпођице, да се држите закона и ако имате неки аргумент, да га онда изнесете, али везано за закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала.

Реч има Верољуб Арсић, право на реплику.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, изгледа да моје колеге које не подржавају ову владу не могу да схвате да оно што грађани мере на изборима јесу резултати, резултати власти, и да се на основу тих резултата које је нека власт имала одређује и какав ће резултат да има на изборима. Нема ту никаквог маркетиншког трика пре избора, шта ће да се деси.

Рецимо, проблем „Сартида“ смо решили после избора 2016. године, а могли смо да га решимо пре избора. Не, решили смо после. Хтели смо са чистим рачунима да уђемо у изборну кампању и да вас све заједно победимо. И победили смо.

Да ли можете да сакријете да је направљено 180 км ауто-путева у Србији у претходних четири или пет година? Не. Да ли можете да сакријете колико је путева реконструисано? Не. Да ли можете да преварите људе који су почели да раде по први пут, а има их неколико стотина хиљада? Не. Не можете. То је ваш проблем.

И кад се залажете и причате о пензионерима, нико не прича како ћете коначно да обезбедите те пензије. Ратовима? Санкцијама? Чиме? Хваљењем? Реците више једном. Па ваљда се пензије и пензиони фонд пуне од тога што неко мора да ради, а не само да прича и филозофира.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

По Пословнику, Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Члан 27, председавајући. Дужни сте да спроведете Пословник у делу када неко рекламира Пословник и позива се на повреду Пословника а пре тога је практично био предмет реплике и сви говорници после њега су такође имали реплику.

Вама као председавајућем се извргава принцип повреде Пословника када је у питању излагање претходног говорника из опозиције, који суштински жели да дође до неких јавних наступа овде да би омаловажио било кога, да ли појединца или целу посланичку групу. Тако да вас молим, председавајући, да водите рачуна о томе и да у датом моменту прекинете таква излагања зато што то не доприноси конструктивном раду Скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић. Знате и сами да избегавам да прекинем било кога, да би могла расправа да тече и да сви имају подједнако и времена и простора да кажу шта имају.

Али пошто смо се сада потпуно одаљили од теме, предлажем да наставимо.

Не сумњам да ће Ружица Николић на наредном амандману да говори о теми дневног реда. Хвала.

Дакле, на члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Ружица Николић и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Ружица Николић.

Изволите.

Хвала, господине Шаровићу, на разумевању.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу. Значи, сад морам о амандману и да будем у теми пошто сте тако рекли.

Амандман који смо поднели на овај члан закона односи се на члан 12. постојећег закона и интервенише се у ставу 1. где тражимо брисање овог става.

У оквиру претходне дискусије наше критике биле су усмерене на начин усклађивања пензија, јер је предвиђено да се пензије усклађују на начин утврђен прописима којима се уређује буџет и буџетски систем, до постизања финансијске одрживости пензијског система. То значи, са оваквом формулацијом, да надлежност Владе да одлучује о усклађивању пензија постаје трајна. Ми сматрамо да усклађивање пензија мора да зависи од реалног стања у друштву, од друштвеног бруто производа, па да се тек онда усклађују. То је једини начин на који се то може контролисати.

Једна од измена за коју кажете да је кључна у Закону о пензијском и инвалидском осигурању јесте укидање смањења пензија; кажете и да ће октобарска пензија која се исплаћује у новембру бити увећана, односно да ће је пензионери добити с одређеним увећањем. Питала бих министра – да ли ћете укидањем закона којим је нарушено Уставом зајамчено право на пензију пензионерима вратити оно што сте им противправно одузели? И да ли сте свесни да пензионери могу да затраже заштиту својих права и пред Судом за људска права у Стразбуру уколико своје право не остваре пред домаћим судовима?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић. Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Да се вратимо мало дискусији упркос свим покушајима посланика владајуће коалиције да усмере дискусију на неку другу страну.

Мислим да је ово добар тренутак да апелујемо коначно и на министре, ту је господин Ђорђевић, ту је повремено и господин Шарчевић у угодном разговору са својим сарадницима, и обрнуто, као што чујемо. Дакле, ја бих указао на чињеницу да министри данас још ни један једини пут (ево, ми овде расправљамо већ дуже од два сата) ни на једну примедбу посланика нису одговорили.

Ми јесмо малочас чули апел представника владајуће коалиције да се овде забрани опозицији да има јавне наступе, јер, боже мој, каже, обраћамо се јавности, па би хтели неке политичке поене, па каже – нападамо власт, то је заиста за парламентарни живот потпуно несхватљиво! Ево, из вашег угла то је потпуно несхватљиво. Али ви сте, као председавајући, били дужни да госпођу или госпођицу упозорите и кажете јој да је то заправо оно чему парламент изворно служи.

Е сад, ми тражимо пре свега од министара, јер је потпуно јасно да се ови представници владајуће коалиције у посланичким клупама не питају, да нам одговоре на питања која смо поставили.

Прво питање је – шта ћете урадити и на који начин ћете обештетити пензионере који претходних година примају умањене пензије? То су права стечена. Пензија није социјално давање, то није милостиња. Немојте стално да се постављате као да сте ви ти од којих зависи да ли ће неко добити оно што је за време свог радног века зарадио. Дакле, како ћете их обештетити? То што ћете сад делимично повећати пензије није довољно и не може избрисати све ово што сте им отели током претходних година. Бројни су начини на које се од пензионера узима. Ви се ту доста користите разним врстама демагогије, па кажете – биће већа него што је била. Па реално је да после сваког повећања буде.

Дајте да видимо шта је са кључним стварима: зашто се неће усклађивати са растом цена, зашто се то препушта Влади, да Влада сама одређује када ће се повећавати пензије и да опет будете ви богомдани, који ће нешто грађанима давати. Не даје то ниједан министар, не даје то ни председник Владе, не даје то ни председник Републике. Људи су то зарадили. Ваша је дужност то да испуните и дужност сваке владе је да обезбеди средства. Вама нико не треба на томе да буде захвалан. То је, ваљда, људи, потпуно нормално.

Која су то још основна људска и грађанска права за која ви очекујете да вам убудуће грађани Србије буду захвални? Да ли треба да будемо захвални за слободу кретања? Ево, грађани Србије на Косову и Метохији немају ни то. Имају ли право да живе у својој држави? Имају. Да ли ће га имати за месец, два или три? И то је питање. За слободу говора? Треба ли и за то право да вам будемо захвални? Јер сте ви дали. Ма, не дајете ви нама ништа. Нити смо вам захвални, нити од вас очекујемо да нам ви такво

право потврдите. То су стечена права, то су уставна права, то су основна људска права.

Дакле, пробудите се, министри, ако хоћете озбиљну и аргументовану дискусију, коначно се укључите и ви. Или можда, господине Маринковићу, да набавимо оне ометаче сигнала за мобилни телефон? Мислим да би то имало великог утицаја на дискусију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу. Хвала вам на дискусији.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Александра Белачић.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона којим предлажем да се у постојећем члану 12. обрише тачка 2) става 1.

Овим амандманом који сам поднела али и свим осталим амандманима које су поднели посланици Српске радикалне странке желимо да постигнемо како прецизније техничко уређење Предлога закона тако и могућност да кроз ову расправу о амандманима још једном скренемо пажњу представника Владе и владајуће већине на то да су пензије изузетно мале а повећање пензија недовољно.

Ситуација је тренутно таква да најнижа пензија у Србији износи отприлике 14.300 динара док је за пољопривредне пензионере тај износ свега нешто преко 11.000. Моје питање упућено министру али и представницима владајуће већине јесте – да ли бисте ви могли да преживите месец дана са 14.300 или, не дај боже, 11.000 динара? Тим новцем потребно је, да сада не причам ни о каквом луксузирању, минимум платити рачуне, купити храну и основна средства за личну хигијену. Да ли је то могуће урадити са 14.300 динара? Ево, искрено да вам кажем, ја не бих могла. Тамо где ја живим, на Новом Београду, само рачуни које морам да платим месечно износе више од те суме. Верујем да је много пензионера који, нажалост, примају овај низак износ пензије а такође имају превелике рачуне. Поставља се питање шта сада ти пензионери треба да раде, да ли би они требало под старе дане да продају своје станове, преселе се и живе у неким уцерицама како би могли да прегурају месец са 14.300 динара?

Подсетићу вас само да пензионери, за разлику од нас млађих, имају још један трошак који не могу да се реше, а то је трошак за лекове, јер, нажалост, не могу се сви лекови добити на рецепт, нити се могу сви прегледи обавити у државној пракси због превеликих редова.

Велики је диспаритет између највећих пензија, које износе преко 100.000 динара, и најмањих, које износе 14.300 динара. Приликом овог

повећања пензија требало је водити рачуна да најниже пензије буду у већој мери повећане, да се обави процентуално повећање у односу на највеће пензије.

Знам да ћете сада рећи како нема новца за веће повећање и како сте урадили све што сте могли. Размислите о томе колико би се новца слило у буџет који бисте могли да потрошите на повећање пензија када бисте укинули бројне беспотребне владине агенције, које функционишу а ничему не служе осим да ваши кадрови примају плату и колико би се новца слило у буџет када бисте заиста спровели борбу против криминала и корупције о којој годинама причате и одузели имовину тајкунима против којих сте се борили, нажалост, само у предизборној кампањи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Белачић.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Поред добро устаљене праксе Владе да обједињава законе за расправу, овде данас имамо и једну новотарију, а то је обједињавање образложења за неприхватање наших амандмана, али сада ћу нешто о теми.

Сви досадашњи покушаји реформи заједно с овим данашњим предлогом закона, мислим на измене и допуне закона од 2002, 2003, 2005, 2010. и 2014. године, треба посматрати као почетак једне могуће озбиљне, темељне реформе пензионог осигурања. Треба дорадити и критеријуме за обрачун висине и превремене старосне пензије за осигуранике којима се стаж рачуна као бенефицирани радни стаж или са увећаним трајањем.

Већину закона Влада предлаже из присиле, из нужде, под теретом наметнутог и морања, било да се ради о роковима или стандардима које јури ЕУ. Када је у питању овај предлог закона, чини ми се да Влада то први пут ради вољно, зато што је много пензионера који чекају да се на њих не гледа само рестриктивно. Треће доба не сме бити доба рестрикција свих врста, било да се ради о биолошким, социјалним, културним и свим осталим.

Добро је што укидате овај претходни неуставни закон, али ко ће надокнадити терет четворогодишњег биланса пензионе реформе, коју су поднели искључиво они којима је то било стечено право и који су уредно плаћали све доприносе? Не треба ово третирати као неку врсту поклона пензионерима, већ као стечено право, које им је било ускраћено и сада се враћа. Исти узео, исти мора и да врати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Изволите, колега Дамјановићу.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Поштоване колеге, оно о чему смо расправљали у петак и понедељак, ево и данас када су на ред коначно дошли амандмани, јесте... Ја ћу по ко зна који пут поновити да је владајућа већина пензионере, којима је ускратила уставно загарантована права 2014. године, назвала инвеститорима. Вероватно су ти инвеститори пензионери били већи од свих других инвеститора који су стизали у Србију, али се сада поставља питање – као и сваки инвеститор, кад заврши одређени посао, очекује и одређени приход.

Уколико се говори да су „инвеститорима“ из 2014. године насилним путем, не питајући их, а уз обећање да неће бити инвеститори, отета та средства и инвестирана нпр. у потпорне зидове на Коридору 10, у шминку Зоране Михајловић, министра, у јарболе, у новогодишњу расвету која је већ почела да се ставља по Београду и кошта 340.000.000, у разноразне распеване фонтане... Морамо признати, сада се мења плеј-листа чешће него што је било раније. Поставља се питање, с друге стране, када је ту министар Недимовић и каже да помажемо пољопривреди – шта је са пољопривредним пензијама? Да ли они који хвале овај закон и своје „инвеститоре“ и захваљују им се на један најбруталнији, најодвратнији, најциничнији начин знају колика је висина пољопривредне пензије? Да ли знају старосно доба људи који се баве пољопривредом у Србији?

Тиме што сте их откупном ценом ових година, и малина, и купина, и јабука и свих пољопривредних производа, буквално унаказили, пензија износи не више од 12.000, господо. Од 10.000 до 12.000 динара. Да ли се запитате некада да ли ико може да живи од таквих средстава која сте омогућили својим „инвеститорима“?

За почетак, вратите ви оно што сте „инвеститорима“ одузели; донесите законом тачно усклађено колике ће они примати пензије и по ком моделу ћете исплаћивати. Е, по том основу ће пензионери бити захвални свима нама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Дамјановићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господо министри, велики број пензионера каже – од доброте ДОС-овог режима, почев од Зорана Ђинђића, преко Зорана Живковића и на крају завршно са Борисом Тадићем, и садашњег режима њима кожа пуца.

Наравно, то не кажу сви. Ви врло често кажете – да су пензионери имали нешто против овакве реформе пензионог система, не би гласали, али морам да вас подсетим, драге колеге, ако посматрате четири човека на улици, само је један гласао за овај режим, један је гласао за неке друге, а два уопште нису изашла да гласају. То је слика. Али ви 2014. године пензионере нисте ни питали да ли да им узмете оно што је њихово. Па, наравно, гласаће, и оног момента кад Српска радикална странка буде преузела одговорност за грађане Србије, онда ће њима бити боље, сигурно.

Ово што немате начин, не предвиђате формулу како и на који начин ћете усклађивати или повећавати пензије, то је веома опасно. Ви желите и даље да пензијама, нечим што је стечено и што је уставна категорија, тргујете. Како и када? Па, кад вам буде затребало.

Господине Ђорђевићу, нема реформе пензионог система без реформе обавеза на зараде. Ја сам вама говорио, али ви ништа нисте предузели. Порези и доприноси на запослене су око 61%, порези и доприноси на послодавце 71%. Откуд очекивати реформу пензионог система ако то не будемо усагласили? Где ово води?

Искрен да будем, мислим да се смањила сива економија, не зато што сте ви довољно ефикасни. Ви врло често кажете немате довољно инспектора. Немате довољно инспектора који би штитили права грађана Србије, али зато имате довољно инспектора који глобе, наплаћују казне грађанима Србије. Направите целовиту реформу, онда ће сигурно бити боље.

Чињеница коју сте ви ишчитали, господине Ђорђевићу, колике су биле просечне пензије, па сте рекли 209, 208, 211, 228... Да, сад код вас 228, а у време Мирка Цветковића 209. Иако је то мала разлика, то само по себи не значи ништа; питање је услова живота грађана Србије у тих осам година. То је једно.

Још једну ствар треба знати. Моје колеге из СРС су говориле колика је најнижа пензија, колике су пензије пољопривредника. Да ли знате да пензије пољопривредника, које износе око 11.000, да су они оптерећени због великих обавеза које су пореске управе наплаћивале директно, да им се одбија једна трећина и од тако мале и ниске пензије?

Не водите рачуна о томе уопште. Ви сте само спремни да кажете колико је грађана изашло и гласало. Па гласали су – неки и под претњом и притисцима, неки из чисте љубави према политици Српске напредне странке, ја то нећу да оспорим, али питајте се колико има таквих. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

Бошко Обрадовић има реч, по амандману.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани, помаже Бог свима, ја бих желео у потпуности да подржим наведени амандман уваженог колеге Перића и да се надовежем на неколико важних ствари у вези са комплетним овим амандманским решењима, иза којих су на свој начин стајале, наравно, и Двери.

Мислим да је овде кључна информација да је 150.000 грађана Србије који су корисници овог основног стеченог имовинског права као пензионери у међувремену умрло, пре него што је дошло до овог коначног укидања Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Ти људи нису дочекали овај тренутак и ову могућност да виде неку перспективу, како ви кажете, с овим законом. Да ли ће њихове породице икада бити обештећене за оно што је њима узето у тим последњим годинама живота?

Дакле, то јесте дилема коју сам на почетку ове приче поставио крајње конструктивно према свима вама, не идући у старту на то да овај закон доводим у питање. Да, подржавамо, исправно је укинути овај лош Закон о привременом уређивању начина исплате пензија. Да, добро је вратити пензије на старо и повећати их колико је то могуће. Али је једна ствар веома лоша – што власт, односно држава не признаје да је ипак нешто одузела пензионерима, што је њихово Уставом загарантовано, стечено право, односно имовина. Одузела је део њихових пензија у висини од 850.000.000 евра укупно и није сада спремна да призна да је то одузела и да то треба у некој варијанти да врати.

Не би пензионери, који нису бахати и безобразни, вама замерили да сте рекли – немамо у овом тренутку да вратимо, али имамо идеју како ћемо то да вам вратимо у наредних неколико година. Па, примера ради, ако смо четири године одузимали пензионерима, тј. ако сте четири године одузимали пензионерима, Двери су од почетка против тога, можете наредне четири године да им враћате. Људи би то прихватили и рекли да је то поштено. Овако изгледа као, знате, опљачкате некога, узмете му неке паре из џепа, а онда дођете и кажете – ево, ја бих сад да се помирим и надам се да ће у будућности наши односи бити бољи, а не враћате му оно што сте му опљачкали. Па како очекујете да односи са нашом најстаријом популацијом буду бољи?

Посебно, како то очекујете ако вас подсетим на изјаву председника СНС-а Александра Вучића од 10. марта 2014. године, која гласи: „Председник Српске напредне странке Александар Вучић рекао је да

гарантује да се стечена права пензионера неће умањивати: 'Боље са наше грбаче да се скида, него да се дирају стечена права пензионера, али у пензије не дам да се дира. Када бисмо у та права дирали, не би направили проблем само пензионерима, него и држави'." На неки начин, ја се слажем с овим што је Александар Вучић рекао пре четири године. Ја се апсолутно слажем с Александром Вучићем пре избора, али имам проблем с Александром Вучићем после избора зато што је он слагао своје бираче и урадио потпуно супротно тиме што је смањιο пензије – прва одлука када је дошао на власт као председник Владе те 2014. године после избора.

Дакле, ставите се ви сад у кожу пензионера, како да вам верује после свега? Једном сте га преварили, једном сте га опљачкали, сада га убеђујете како ће сад бити боље, али му не враћате одузете паре.

Пазите, да сте ви овим законом предвидели да се врати оно што им је одузето, сви бисмо рекли – свака част, то је права ствар. И, с друге стране, да сте овим законом предвидели да се пензије редовно усклађују на годишњем нивоу, у складу са растом животних трошкова. Ако Влада у буџету располаже неким додатним средствима, слободно ви дајте тринаесту пензију пензионерима, неће се они бунити, али немојте им доводити у питање редовно усклађивање пензија са растом животних трошкова, што доводите у питање овим законом. Враћате Влади и вашој владајућој већини у Скупштини могућност да смањује или повећава пензије кад хоће. Извините, немате ви на то право. То је Уставом загарантовано, стечено право, односно имовина наших најстаријих суграђана. Немате право да се играте тиме.

Дакле, то је проблем који овде уочавам и на који морам поново да скренем пажњу. Сви наши амандмани и сва наша расправа свих ових дана усмерена је у том правцу – зашто нисте предвидели да вратите оно што сте узели? Врло једноставно питање – зашто нисте предвидели да вратите оно што сте узели? Морате да вратите оно што сте узели пензионерима, то је елементарна ствар. Не видим шта је спорно да се сви заједно, као власт и опозиција, око тога сложимо и кажемо – ево, заједнички гласамо за то да се пензионерима врати оно што је одузето. А нека се они као бирачи деле на оне који сматрају да је то требало да буде одузето и гласају за вас и оне који сматрају да то никада није требало да буде одузето и гласају за нас из опозиције. Оно што је сигурно, око чега ваљда не би требало да се споримо овде, јесте да њима треба вратити то што им је одузето и да им треба омогућити редовно усклађивање на годишњем нивоу са растом трошкова живота.

Понављам, ако је ваш буџет тако добар и стабилан, а напунили сте га тако што сте одузели пензионерима пензије, што сте смањили плате, што сте повећали порезе, таксе и акцизе, што имамо најскупље гориво у

Европи... Па, велика је то памет како напунити буџет – опљачкати сопствене грађане. Али ако вам је буџет већ тако стабилан, што да не вратимо људима оно што им је одузето? Шта вас спречава, шта је проблем? Или ћете и даље те паре да дајете страним инвеститорима који долазе овде и користе наш народ као јефтину радну снагу?

То је централно питање. Не споримо се ми овде суштински ни око чега другога. Можемо да оставимо са стране то да ли је ово требало или није требало урадити. Ви кажете – требало је, ми кажемо – није требало. Овде је сада суштинско питање када ће људима да се врате паре. То је питање свих питања.

Дозволите, имам једну велику и важну обавезу да скренем пажњу министрима, који су можда мало загледи у телефоне и брину неке друге бригае у овом тренутку, да обрате пажњу на тему пољопривредних пензионера и пољопривредних пензија. То је изузетно драматична тема. Желим да вас суочим само са неколико података и, верујте, из тога ћете закључити колико је то драматично.

Пољопривредници у Србији дугују за пензијско и инвалидско осигурање ПИО фонду 184 милијарде динара! Великом броју пољопривредника њихов дуг према ПИО фонду је већи него вредност њиховог газдинства. Следећи проблем: кад се једном пријавиш на ПИО фонд као пољопривредни пензионер, не можеш да се скинеш, односно откачиш, односно одустанеш од те пријаве ако ниси у могућности да је плаћаш, а дугови ти само расту и, једноставно, постајеш презадужен. Хоћете ли на крају да шаљете ове јавне извршитеље да им одузимају имовину по селима, да им одузимају куће и земљу да би наплатили ово из ПИО фонда? Шта је идеја? Или ћете бити конструктивни па ћете отписати људима ове дугове? Једноставно, ово није реално, људи.

Знате шта још није реално? Да је пензија иста ономе ко је уплаћивао 15 година и ономе ко је уплаћивао 40 година.

Знате шта још није реално? Да је основица за исплаћивање те пензије (пазите овај податак, ово је просто невероватно) иста за онога ко има 500 хектара и за онога ко има пола хектара! Није логично да они уплаћују исто у ПИО фонд.

Наравно, већ је поменуто, и треба то поново истаћи, да је та пољопривредна пензија испод социјалне помоћи, она је 11.000 динара. Шта је то? Ко може с тим да живи и да ради?

Ако се на то надовеже скандалозна последица Закона о финансијској подршци породици са децом, где сте дискриминисали жене предузетнице које живе на селу и баве се пољопривредом, па имају обавезу да најмање 24 месеца имају осигурање да би уопште оствариле накнаду за породилско одсуство, а за све остале жене важи 18 месеци

уназад... Чекајте, што су жене са села горе од свих других жена у Србији? Што би њима био дужи рок да морају бити осигуране да би уопште добиле породилску надокнаду? То нису логичне ствари. Како онда очекујемо бољитак на селу и бољитак пољопривреде?

Колико пута су разни министри, променили сте десет министара за пољопривреду, обећавали решење овог питања? Нисте га решили за седам година ове власти и не решавате га ни овим предлогом измена и допуна постојећег закона. Једино решење које ја видим ту јесте да се свима онима који нису у могућности да плате ове своје дугове ти дугови отпишу и, наравно, да се за тај период њихов стаж не рачуна, то није спорно.

Дакле, морате разумети ову категорију становништва, то је огромна категорија становништва у Србији, морате мало више посветити пажње пољопривреди и селу. Замислите само како се осећа српски сељак у овој години када су апсолутно сви пољопривредни производи толико пали са ценом да је неодрживо бављење пољопривредом у Србији. Замислите шта данас можете да чујете од српског сељака, да више нема смисла бавити се пољопривредом у Србији. Ја онда постављам питање – где на свету има смисла бавити се пољопривредом ако нема смисла бавити се пољопривредом у Србији, овој богомданој земљи, са оваквим лепотама и природним богатствима?

Истина, ви сад то распродајете, па сте продали ових 17.000 хектара ПКБ-а будзашто, што је скандал и злочин против економског интереса овог народа, то нико на свету није урадио. Нико не би продавао своју воду, своје земљиште и своја рудна богатства. То треба да буде наш ресурс за наш домаћи економски развој и развој наше привреде и пољопривреде, а не да странци тиме газдују, али то је нека друга тема.

На крају желим да вам скренем пажњу да ви имате моралну обавезу, ако сте већ оптеретили пензионере а не тајкуне, ако сте већ оптеретили наше најстарије суграђане а не стране банке које остварују екстрапрофит и деру кожу с леђа грађана Србије, ако сте већ оптеретили оне који су читав свој живот радили да бисмо ми данас могли нормално да живимо, а нисте наплатили порез онима који не плаћају порез и раде на црно, онда би био ваљда неки ред да им вратите то што сте им узели.

Ви немате одговор на то питање. Све друге одговоре ви ћете пропагандно овде покушати да објасните, има вас више па сте грлати, па се јавите и преклопите оно што ми причамо, али не можете да одговорите на једно веома једноставно питање – када ћете пензионерима вратити паре које сте им узели за ове четири године? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

По Пословнику, Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107. али и члан 109. Дакле, слушали смо свашта од претходног говорника, Ђиласовог јуришника, пардон, Ђиласовог ударног јуришника, али мислим да сте морали да реагујете када је рекао да Александар Вучић лаже. Александар Вучић не лаже, нити је икада ишта слагао у својој политичкој каријери, напротив, испунио је сва обећања која је дао. Једно од обећања било је да ће, када стабилизујемо стање јавних финансија, када стабилизујемо Фонд за пензијско и инвалидско осигурање, смањење пензија бити укинута. Ево, управо смо то урадили, управо то радимо и то је једно од испуњених обећања.

Слушали смо како је Александар Вучић изневерио бираче. Не брините ви, само ви не брините за бираче СНС-а и бираче Александра Вучића...

(Председавајући: Обраћајте се мени, молим вас.)

Дакле, ви сте ти који сте изневерили обећање дато вашим бирачима. Колико бирача ваше лажне патриотске организације Двери подржава ваш Савез за Србију, ваш улазак у Савез за Србију? Да ли посланици ваши то подржавају? Да ли чланови председништва ваше странке подржавају? Дакле, ви сте ти који манипулишете све време и који сте изманипулисали своје бираче.

Немојте ви да се секирате, подршка Александру Вучићу је никада јача. У новијој политичкој историји није постојао политичар који је уживао већу подршку народа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Молим народне посланике да се не обраћају директно другим народним посланицима.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, повреда Пословника.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Председавајући, члан 108, који се тиче реда на седницама Народне скупштине и члан 109, који се тиче опомена.

Нису Александар Вучић и Влада Србије ништа одузели пензионерима, напротив, они су њима све вратили. Вратили су им озбиљну економску сигурност, вратили су им озбиљан привредни раст на 3% са оних минус 3% које смо имали у време власти...

(Председавајући: Шта сам ја ту прекршио?)

Требало је да изрекнете опомену, према члану 109, то сам већ рекао, и да прекинете излагање, јер нико никоме овде ништа није узео. То је злонамерно подметање. Враћена је сигурност, враћен је привредни раст на

3%, враћена је запосленост на један пристојан ниво, враћени су инвеститори у земљу. Враћена је свеопшта сигурност грађана Републике Србије.

Када смо већ код враћања, и ми имамо предлог да се нешто пензионерима врати. Предлажемо да Ђилас, као политички лидер и политички отац претходног говорника, Бошка Обрадовића, врати све оно што је узео грађанима Србије до 2012. године. Како ће да им врати? На пример, тако што ће Двери да му врате сав онај новац који је он њима дао до 2012. године. Видимо да му у политичком смислу враћају тај дуг који имају према њему. Или, на пример, тако што ће Двери да врате новац који су узели од одборника у Чачку и да онда тај новац заједно са Ђиласовим новцем, који је опљачкан, врате грађанима Србије. Ми имамо те предлоге, па бисмо радо нашем колеги помогли у том послу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о мом кршењу чл. 108. и 109? (Не.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић, по амандману.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: У сврху помоћи да се квалитетна аргументација на коју неки овде позивају размени приликом ове расправе, наравно, господине председавајући и даме и господо народни посланици.

Говорио је овај велики јуришник, иначе сада један од лидера овог Ђиласовог тајкунско-љотићевског удружења, о много тога малочас. Види се, као што увек хронично има потребу да буде у центру пажњу, да има и потребу да неке ствари сазна и научи. Користим ову прилику да му те неке ствари разјасним, или да га бар усмерим, у најкраћем.

Што се тиче питања пензија и некаквог враћања, то наравно има пуно везе с разумевањем материје. Дакле, када говоримо о томе, а ми говоримо онима који су у стању да то чују и прихвате, да то, на крају крајева, разумеју, да ће пензије бити веће него што су биле пре октобра 2014. године. То су једноставне, лако проверљиве ствари; колико ће за свакога ко буде примао ту већу пензију у хиљадама динара, зависно од тога колика му је данас пензија, то бити веће и колико ће бити веће из месеца у месец, може једноставно да се израчуна.

Оно што не могу да прихвате, што не могу сами себи да признају, то је да је ово један велики успех, да је ово једна велика победа грађана Србије, који су успели да изнесу заједно са председником Републике и Владом Србије овај терет реформи. Није то било лако. Требало је ту пуно рада, требало је ту пуно знања, а требало је и стрпљења, али смо ми као народ показали да смо на висини задатка. Ту врхунску одговорност, истина је, показали су пре свега наши пензионери. Ми смо на томе искрено захвални.

Ту нема спорних ствари, ту нема ничега што би било кога требало да љути, до оних који су, пре свега мислим на ову тајкунско-љотићевску коалицију и љотићевски део те коалиције, дубоко незадовољни чињеницом да су то резултати који немају никакве везе с њима.

Дакле, у њима самима ту никаквог доприноса нема, за њих нема ту никаквог политичког профита. Могу само да буду бесни, љути, фрустрирани, на крају крајева и због чињенице да су ту где јесу зато што овакве ствари не желе да прихвате као добре за људе око себе, за ову државу и ово друштво.

ПКБ помињу људи и кажу овде – то је доказ, не знам чега, користили су термин „издаја“, врло често воле то да користе. Кажу, то је давање врхунске вредности у бесцење. Једноставно питање за њих је – ако је тако, да ли су се нашли позваним да заштите и ту вредну имовину и град Београд и државу Србију тако што ће први да стану у ред и дају понуду за тај ПКБ? Је л’ се даје забадава, како они тврде? Зашто нису онда они стали у ред и рекли – ево, ја ћу први да одговорим на понуду, ја ћу да га купим и да покажем како њиме може да се ефикасно управља? Знамо зашто – јер су сами свесни да причају потпуно бесмислене ствари. Знају сами да није тако као што кажу.

Знају сами, да је то тако добро и тако вредно, не би имало један неуспешан позив да се пронађе партнер. А када смо успели да пронађемо решење, притом муку мучили, да знате, да то буде кроз једног понуђача који ће се појавити... Отимали би се сви живи с ове планете око тога да је то тако. А они би се отимали први јер, као што знамо, нажалост, на основу праксе коју су осетили на својим леђима грађани државе Србије, њима отимање није страно. Дакле, врло радо би се они придружили да је и приближно онако како они кажу.

Драган Ђилас би први стао да купи ПКБ, али знате зашто није? Јер му не пада на памет да у нешто улаже, јер му не пада на памет да нешто развија. Драган Ђилас је имао план да се то растури, што се каже, до темеља, па када буде било за ништа, када буде било за нула, онда да га преузме. Тај план је, као што знамо, пропао, пропао оног тренутка ...

(Вјерица Радета добацује.)

... У праву сте, госпођо Радета, нисам се довољно прецизно изразио. Дакле, Драган Ђилас растура ствари до темеља и преузима низашта.

Оног момента када га је народ испратио у срамну и мрачну историју, где му је једино и место, тај план је стопиран. Он сада може само да бесни, може само да се нервира, али понављањем истих, идентичних бесмислица не може да звучи озбиљније. Зашто га није откупио ако је то данас јефтино. Зашто? То је одговор који ви немате и нећете га имати никада.

На пример, и за РТБ Бор, зашто га није купио Драган Ђилас ако је то било јефтино? Нема одговора, неће га ни бити. Сви знамо зашто га неће бити.

Можемо да причамо о томе како је он њиме газдовао, мислим на ПКБ. Можемо да причамо о десетинама милиона евра дубиозе у коју је гурнуо ПКБ. Никакав проблем није. Имамо овде чак и материјале који су ваши, ваши рођени, од људи који се налазе у окружењу, чланова или симпатизера оних који подржавају политички тајкунско-љотићевску коалицију Ђиласа, Обрадовића, Јеремића и осталих, који су сами израчунали, у својим табелама приказали, колико је то „феноменално“ радило док је Драган Ђилас жарио и палио ПКБ-ом. Ако хоћете, можемо на овој седници, или било којој другој.

Ако хоћете о трудницама и породиљама, тврдим, у моменту када се тај закон овде усвајао, а ова га је скупштина усвојила, Бошко Обрадовић није знао његовој садржај. Тврдим, не зна га ни данас. Тврдим, неће га ни сазнати, да се бави политиком још сто година, јер њега то суштински не занима. Да га занима, можда би он тада рекао нешто на тему овога о чему прича данас; да га занима, можда би тада поднео неки амандман. Један једини амандман у моменту када је усвојен основни закон, а тврдим да не зна када је усвојен основни закон, на којој је то седници било, није поднела његова посланичка група, па не зна ни зашто 18 месеци, ни за кога је то добро, ни по ком основу је добро. Не зна ни за та 24, ни када је било, ни са којим образложењем.

Тврдим, не зна ни да ли је било било какве заштите за те категорије о којима се он данас овде страшно брине и за које хоће да каже неку топлу реч утехе. Да ли је било какве заштите за те категорије трудница и породиља било пре тог закона – тврдим, не зна. Слободно нека устане и нека ми каже, та 24, за ту категорију било је 18 или 12 или шест по закону који је важио пре тога. Не зна, неће рећи, кажем вам унапред.

Што се тиче Ђиласа, доследности, враћања пара и свих ових ствари о којима причамо, а и оних других о којима воли да прича, о тим, како беше, страним фирмама које долазе овде и све преузимају због политичке подршке и помоћи, ја мислим да се доследност и та тема нпр. одлично види на основу речи Бошка Обрадовића из октобра 2013. године.

Дакле, Бошко Обрадовић, на тему Драгана Ђиласа, кога назива „жутим тајкуном“, „тајкунским магнатом“ у овом свом саопштењу, каже следеће: „Није познато чиме се бавио Драган Ђилас, шта је радио до 2004. године док није постао члан Демократске странке. Од тада профит његових фирми, Ђиласових фирми“, тако каже Бошко Обрадовић, „нагло расте, за неколико стотина пута, дакле од бављења политиком и током бављења политиком, и за неколико година он постаје милионер“. Драган

Ћилас постаје милионер као функционер, каже Бошко Обрадовић. Како је то успео, даље објашњава Бошко Обрадовић: „Највеће богатство Ћилас је згрнуо препродајом рекламних секунди на РТС-у“, овога се сви добро сећамо, „ангажовањем својих фирми за услуге у градским управама у Београду чији је градоначелник“, и овога се добро сећамо, „добивањем за клијенте“, пазите сада, „државних предузећа под контролом Демократске странке или страних фирми којима се пре тога омогућава повлашћено пословање“.

На ово мисли господин Обрадовић када говори о страним фирмама које имају повлашћено пословање. Мисли на Драгана Ћиласа, који им је то омогућио. Врло добро ако на то мисли. „Тим страним фирмама се омогућава повлашћено пословање или“, наставак, „пљачкашка приватизација у Србији“. На ово мисли господин Обрадовић када каже – пљачкашка приватизација, на овој или било којој другој седници, на ту приватизацију коју је омогућио Драган Ћилас. Одлично ако на то мисли. „Што све представља незабележену врсту медијског монопола, скандалозно узимање екстрапрофита, којим је Ћилас дошао до огромног богатства“ итд. Овога има колико год хоћете. О овоме можемо не једну седницу, можемо неколико седница па по целу седницу само на ту тему.

Ако Бошко Обрадовић, који је задужен за онај љотићевски део тајкунско-љотићевске коалиције, заиста мисли да народу нешто треба враћати због ових пљачкашких приватизација Драгана Ћиласа, због ових страних партнера Драгана Ћиласа којима је Драган Ћилас омогућио да се обогате, а и због самог Драгана Ћиласа који је, како каже Бошко Обрадовић, од бављења политиком постао милионер и неколико стотина пута увећао димензије сопственог џепа, врло добро, нека се крене са тим, нека се крене још данас, нека још данас прво Бошко Обрадовић врати све оно што је добио од власти Ћиласа, Јеремића, Тадића и других на име помоћи од стране државних фирми. Нека врати све оно што је добио од истих тих на име помоћи невладиним организацијама, нека врати сав онај кампањски новац који је у међувремену поделио на фирме својих пријатеља и сарадника, само нека стави на једну гомилу па нека донира Републици Србији, у ком год хоће ресору.

Нека замоли онда и Вука Јеремића да своје милионе такође поклони Републици Србији јер се зна да их је на грбачи овог народа добио. Нека замоли Драгана Ћиласа, који се, како каже Бошко Обрадовић, у милионима обогатио од бављења политиком и на рачун грађана ове земље, да врати силне милионе, причамо о 25.000.000 које пријављује данас, а бог свети зна колико не пријављује.

Па када се све то лепо држави врати, онда ћемо да се договоримо коме ћемо све да враћамо. Не знам да ли ће их грађани Србије поштедети

камата, али оне врсте политичке одмазде која води испод цензуса неће сигурно; то су показали на свим изборима досад, то ће показати и на сваким наредним, будите уверени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Имате право на реплику, колега Обрадовићу, али већ дуже време чека колегиница Љиљана Малушић. Ви сте следећи.

По амандману, Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Када слушах уваженог колегу из опозиције чини ми се као да не живимо у истој држави. Невероватно је шта је човек изговорио. Пре свега, сетимо се 2008. године када је 400.000 људи остало без посла. Знамо како се пуни ПИО фонд – доприносима и порезима. Па како ће људи да пуне ПИО фонд када немају од чега да живе? Тада је незапосленост била 27%, а данас је 12%. Зашто? Зато што је Српска напредна странка дошла 2012. године на власт са својим коалиционим партнерима и – шта се десило? Србија је данас респектабилна у свету. Ми смо данас фактор стабилности. Ми смо добро место за инвестирање. Зато је у Србији отворено седамдесет нових компанија и запослено преко 150.000 људи. Ми никада никога нисмо оставили без посла. Напротив, било је преквалификација, сада имамо и дуално образовање. Шта то значи? Да никада нико неће остати без посла. Шта значи ових 150.000 нових радних места? Само то да се пуни ПИО фонд. На тај начин се пуни, на тај начин се обезбеђују пензије.

Овде седе и људи који су учествовали у томе, у смислу – и тада и онда пензије. Шта се дешавало 2008. године? Досовска власт је подигла кредит, четири милијарде, зарад мира и да би подигла пензије. То се десило тада и никада више. Године 2012. године је ММФ рекао да је Србија пред банкротом. Било, не повратило се.

Захваљујући овој власти, добром пословању, данас пензионери имају пензије. Управо говоримо о закону да ће бити забрана смањења пензија од 30. септембра ове године. Браво! Тако ради одговорна власт. Да нисмо имали мере штедње, да нисмо имали реформе, нико данас у Србији не би примао пензије. Овако ради одговорна власт.

А ја сам очекивала, када се било ко од опозиције јави, да прва реченица сваког од њих буде – извињавам се у своје лично име и у име господина који се зове Жељко Веселиновић, који је на флагрантан начин кршио људска права, достојанство свих жена у Републици Србији. Срам их било! Реч „силовање“ кад чујем, најежим се. Сматрам да било ко од њих треба да устане и да у име свих каже – извините, тако нешто се никада више неће поновити у високом дому. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић. Надам се да ће колега Обрадовић то и да уради.

Изволите, право на реплику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, веома је интересно да је том највећем криминалцу, тајкуну, лопову свих времена, Драгану Ђиласу, лично Александар Вучић пре годину дана нудио место потпредседника Владе Републике Србије и да буде задужен за комплетну економију у држави Србији. Од тренутка када је Драган Ђилас одбио ту понуду Александра Вучића, Драган Ђилас је поново постао лопов, тајкун и криминалац. То је овако једна дигресија успут.

Међутим, битније од тога је то што ви стално помињете те „жуте“ лопове и некакву досовску власт, а заборављате да у вашим редовима тренутно седи велики број „жутих“ лопова и представника тадашње досовске власти, од Сенише Малог и Горана Весича па надаље. Ако желите да будете поштени, обрачунајте се прво са Сенишом Малим и Гораном Весичем, а онда причајте другима нешто о „жутим“ лоповима и досовској власти.

Значи, ако хоћете да будете поштени, ево ја вам нудим, донесите закон о испитивању порекла имовине. Испитајте тог Ђиласа, испитајте све нас из опозиције, али испитајте и 24 стана Сенише Малог, испитајте теткину помоћ Александру Вулину да купи стан у Београду. Хајде да будемо поштени и отворени. Шта вас спречава седам година да донесете закон о испитивању порекла имовине свих политичара и тајкуна од 1990. године до данас? Па зато што ћете да наиђете на „жуте“ лопове у својим редовима. Плус што сте унапредили лоповлук па сада имате „напредне“ лопове, како народ каже, у вашим редовима. Зато ви не доносите тај закон.

А Савез за Србију који помињете, чији је Српски покрет Двери оснивач, обавезао се, као што се Двери залажу већ осам година, да ће донети закон о испитивању порекла имовине. По том закону први на скенеру ће бити Бошко Обрадовић, Драган Ђилас, Вук Јеремић и остали лидера Савеза за Србију. Е, то је поштена понуда, коју ви немате према грађанима Србије, за разлику од Савеза за Србију, а причате о борби против криминала и корупције. Значи, лажете грађане Србије. Нема борбе против криминала и корупције, ви имате „жуте“ лопове у својим редовима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Право на реплику, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: То шта је нудио Александар Вучић Драгану Ђиласу, морам признати, толико је смешно да нисам могао да одолим, смејао сам се и овај пут као да га чујем први пут, а знам да ви то понављате већ десети пут.

Познати сте ви по томе што сте сви имали жарку жељу да сарађујете са Српском напредном странком и Александром Вучићем, али, схватите, то не долази у обзир, не занимате нас.

Дакле, Драган Ђилас, за вашу информацију, шта мислите зашто је држао мандат одборника у Скупштини града а није се појављивао годинама? Зашто? Због оних 10.000 надокнаде? Могуће, али није то све. Рећи ћу вам сада чему се он, очигледно, надао. Очигледно се надао да ће га неко изабрати за градоначелника. Зна се ко је то могао да буде; то смо могли да будемо само ми, јер смо имали већину тамо. Наравно да то никад није долазило у обзир. Кад је схватио да од тога нема ништа, изгледа да се нешто много наљутио и сад измишља такве ствари да му је неко нешто нудио. Видело се шта је он очекивао и видело се шта може добити – велико ништа.

Уосталом, као и онај који је нудио да Двери уђу у сарадњу са СНС-ом у Чачку. Показивали смо вам то, јавно преко новина нудио, позивао. И њему је речено исто што и Драгану Ђиласу – не долази у обзир, не занимате нас. Вук Јеремић, који је обигравао и око Владе Србије и око Председништва тражећи подршку за своју међународну каријеру... Све је то, даме и господо, добро познато.

Ако мислите да сте нешто морално супериорни у односу на остале у том смислу да ви никада нисте сарађивали, не бисте – нисте искрени. Дакле, ви бисте, али ми вас не желимо, јер не желимо да имамо никаква посла са најгорима од најгорих. Око тога да се разумемо.

Друга ствар, о „жутим“ лоповима причате ви. Сада сам прочитао шта каже Бошко Обрадовић о Драгану Ђиласу. Читали смо и шта каже Демократска странка о Демократској странци и другим „жутим“ лоповима, Ђиласу, Јеремићу и осталима. Дакле, то су истине са којима се суочавате; ваше приче из ваших уста. У нашим редовима сигурно нема тих лопова и тајкуна о којима сте ви лепо причали до јуче, о којима су лепо причали остали из Демократске странке, Јеремић о Ђиласу, Ђилас о Јеремићу, Јеремић о Стефановићу, Стефановић о Јеремићу и Ђиласу итд.

(Председавајући: Хвала.)

Последња реченица. А о вашем савезу имам да кажем само следеће: ваш је председник и ваш је председавајући један Жељко Веселиновић. Колико ово вреди, толико вам вреди и све остало тамо, укључујући све вас појединачно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Право на реплику, Ђорђе Комленски.

Изволите. Реплика на помињање лидера странке.

БОРЋЕ КОМПЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Заиста је непримерено чути овакве речи од некога ко заиста нема право да их изговори, а говори о Александру Вулину, који свој посао најчеститије ради.

Исто тако, мислим да је господин Орлић претерао у својим захтевима и предлозима када је у питању господин који је изазвао ову реплику, јер није за очекивати да ће вратити сав тај новац који сте помињали. За почетак, требало је да му предложите да врати онај новац који је на превару узео од Манастира Хиландар. Ради се о много мањој суми пара па, за почетак, да будемо скромни у захтевима, али бар да нешто постепено пређе у навику са њихове стране.

Иначе, скренута ми је пажња, ја сам тај њихов савез називао скраћено СЛИП, „савез лопова и превараната“, али кажу да сада не треба тако да се зове него СЉИП. То СЉИП није „савез љопова и превараната“ зато што се међусобно подржавају са шиптарским терористима, који траже потпуну аутономију Косова, него зато што је тачан назив тог удружења „савез љотићеваца и превараната“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Право на реплику, министар др Синиша Мали.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Господине Обрадовићу, навикли сте да лажете и обмањујете грађане Србије и све оне са којима и на који начин разговарате...

(Милорад Мирчић: Шта је ово? Какав је ово начин?)

На исти начин на који се он обратио мени. Лагао је, и сви који су причали о 24 стана. Укључили сте и моју породицу у све то и треба да вас буде срамота због свега тога.

Ја сам све радио часно и поштено, као што сам радио цео свој живот. Овај начин како се понашате и како се опходите, нека вама служи на част, вама и вашој породици. И боље ту да станем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Мали.

Право на реплику, Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Да се у неколико ствари овде разумемо. Да Александар Вучић није нудио Ђиласу место потпредседника Владе, то вам не верујем из једног једноставног разлога: Александар Вучић није имун на кадрове Демократске странке, ево Синише Малог, ево Горана Весића. Како је њима нудио, а они прихватили, тако је нудио и Ђиласу, али он није прихватио. У томе је сва разлика.

Дакле, ви сте континуирано узимали кадрове Демократске странке у Српску напредну странку. Небојша Крстић био је лични саветник Бориса

Тадића, ево га, главни бот СНС-а и слуга Александра Вучића. Јелена Триван у ДС-у, ево је на челу „Службеног гласника“. Министар Синиша Мали био је у Агенцији за приватизацију, на челу тендерских приватизација и главних пљачкашких приватизација у Србији. Па са њим се обрачунајте ако хоћете да се обрачунате са пљачкашким приватизацијама. То су вам „жути“ лопови у Влади Републике Србије. О чему ви причате? Горан Весић, учесник свих најпрљавијих ствари у српској политици у последњих двадесет година, градоначелник Београда, прави.

И ви ми причате и убеђујете ме да није нудио Драгану Ђиласу место потпредседника Владе? Нудио је сваком „жутом“ ко је хтео да се прода и пређе у СНС. Само је било људи који су се продали и људи који нису желели да се продају, то је сва разлика. То је заправо поента читаве приче коју ја вама овде покушавам да кажем.

Значи, да сте ви поштени, ви бисте донели закон о испитивању порекла имовине па све то проверили, па тако и моју имовину, имовину сваког функционера Двери. Али ви то не смете да урадите. Већ седам година избегавате да донесете закон о испитивању порекла имовине јер знате да ће у првом реду за одузимање имовине и за затворске казне бити ваши чланови и ваши министри у Влади Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Кад је први пут кренуо с овим, морам да признам, и даље смешним и забавним причама – Драган Ђилас је рекао нудио је мени Александар Вучић да будем потпредседник Владе или градоначелник, је л’ тако било? Сад сте мало заборавили овог градоначелника јер сте схватили да вам се нешто ту баш и не уклапа, али није ово ни први ни последњи пут да се у тим вашим фантастичним конструкцијама ствари не уклапају.

Да ли је градоначелник Драган Ђилас данас? Не бих нешто рекао. Да ли је потпредседник Владе ако вас то више занима? Па опет не бих нешто рекао. Да ли је Драган Ђилас живео у нади да ће бити градоначелник за време наше већине у Скупштини града? Очигледно јесте. Питајте га, кад га сретнете следећи пут, зашто је држао мандат одборника све време, да није можда због тога што се градоначелник бира из одборничких клупа. Питајте га кад га сретнете чему се то надао.

Ја ћу да вам кажем још једном, а онда погледајте шта се десило. Да смо ми то хтели, зар то не бисмо урадили годинама уназад? Јасно вам је ваљда какав је наш одговор. Исти је као и одговор дат вама, дакле „жутом“ лопову Драгану Ђиласу исти као и „жутом“ лопову Обрадовић Бошку.

Јесмо ли ми направили коалицију у Чачку као што сте нас молили? Па нисмо. Шта смо вам рекли, подсетите се.

Што се тиче људи које сте помињали, помињали сте људе који никад нису били у Демократској странци и људе који нису данас у Српској напредној странци. Али све то апсолутно није важно. Када ми говоримо о најгорима од најгорих, да ли знате о коме говоримо? О вама, данас окупљеним око Жељка Веселиновића. Пример поштења, честитости, части, пример високоморалних скрупула, то је ваш лидер. Не само најбољи пример, он вам је и најсветлији пример. Ово је ваша слика и прилика, ово је ваш понос и дика. Ово је ваш председавајући, човек који позива на силовање председнице Владе. Дакле, ево части и ево поштења.

Пошто овакве следите, пошто су вам овакви лидери, шта мислите какви можете бити ви? Шта мислите какви можете бити сви заједно, по свим људским квалитетима, укључујући и поштење и однос према вредностима. Када ово разрешите, можемо да причамо и о другим стварима. Можемо и у међувремену, али у међувремену – ви сте Жељко Веселиновић за мене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Докторе Весовићу, да ли желите повреду Пословника?

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Мислим да сте, из најбоље намере и жеље да пустите политичку полемику, грубо прекршили члан 109. Пословника у коме се каже да мора да се изрекне опомена народном посланику који се непосредно обраћа другом народном посланику, па онда следећи став – ако употребљава псовке и увредљиве изразе.

Заиста се увек трудим да Скупштина има достојанство, али не могу да разумем потребу... Могу да разумем потребу да ме убеђују да верујем у оно у шта они верују. Ево, ја верујем да у то верују, али немојте да покушавате да ми промените мишљење, јер ја једноставно не желим то да верујем, то није истинито.

Али да дозволи колега колеги, именом и презименом, „жути лопове“?! Какве везе има Српски покрет Двери са жутом бојом, молим вас? Па да ли је проблем ако се ми са неким, око нечега што је јавно прокламовано, обједињујемо? Ја молим те који су склони етикетирању да прочитају тридесет ставки напред поменутог Савеза за Србију. У чему је разлика између те приче и приче у којој седи владајућа коалиција? Шта сте ви, господо, све спојили? И леве и десне, и монархисте и републиканце, и антигеј и геј. У чему је ваш проблем? Је л’ ми не смемо оно што ви смете? Хајде реците да ми то не смемо, и да ми знамо да не смемо.

И спроведите, ево, ја вас молим, најзад испитајте порекло имовине. У нашем програму, у тих тридесет тачака то пише. Код вас тога нема. Урадите и да прекинемо с овим празним дискусијама.

Хвала, господине председавајући, за пет-шест секунди колико сам прекорачио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Докторе Весовићу, да ли сте за то да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 103. и питање како се односимо према указивањима на повреду Пословника која су искоришћена за реплику. Ја се увек, ви то знате, господине Маринковићу, залажем за једнаке аршине. Дакле, слободно ви поступите на идентичан начин према мом излагању сада као и према ономе што је учинио господин Весовић, никакав проблем немам. Он је хтео да неке ствари образложи и ја осећам потребу да се око истих тих ствари разумемо.

Не занима мене да ли је у овом тајкунско-љотићевском предузећу лево и десно, овако и онако, социјално, либерално, шта су већ. То су њихове ствари. Оно што он треба да разуме јесте да су они сада по својим речима једна породица. То је рекао, како беше, председник ресорног одбора Двери за бригу о породици, човек који је врхунски стручњак за питања породице. Кад он каже – сви ти из Савеза, Бошко Обрадовић, Драган Ђилас, Вук Јеремић, Борко Стефановић итд., јесу једна породица, то значи да сте исти, то значи да су вам вредности исте. То значи да су ваше вредности вредности Жељка Веселиновића. То значи да када Демократска странка, са којом сте данас породица, сама себе назива „жутим лоповима“, а читао сам вам извештај у ком то кажу, то значи они мисле о вама, ви о њима То сте ви сви заједно.

Између вас, господине Весовићу, вашом одлуком, јер сте ви за то гласали и ви се за то сада овде срчано залажете, нема разлике. Ви сте тако хтели. Ви сте хтели да ви будете ово, да ово буде ваше име и презиме – Жељко Веселиновић, да ово буде ваша слика сваки пут када устанете да говорите у Народној скупштини, да ово буде слика и прилика ваших вредности и поштења. Није то вама наметнуо нико од нас, то је ваша воља. То што сте данас једно са Драганом Ђиласом, „жутим тајкуном“, кога је Бошко Обрадовић оптужио за пљачку Србије, то је ваша ствар и ваш проблем, али ви сте својом вољом са њим једнаки, исти грех носите.

То што сте данас раме уз раме са Демократском странком, коју већ сами називате „жутим лоповима“, ви сте данас исти, јер је то ваш избор, и

то је ваш проблем. Немојте да се срдите на нас. Ту идеологија има врло мало везе са било чим.

Последња реченица, идеологија пљачке тајкунско-љотићевског предузећа је једина политика коју имате, а лево и десно оставите за неке кабинетске расправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Бошко Обрадовић, право на реплику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Како да вам кажем, ја могу да разумем нервозу у редовима владајуће странке због формирања Савеза за Србију као највећег опозиционог блока у последњих петнаест година на српској политичкој сцени. Сада имате уједињену опозицију са друге стране па није више тако једноставно, имате некога ко је спреман озбиљно да вам се супротстави и нормално је да сте мало нервознији него што сте били досад.

Међутим, ово на шта вам је скренуо пажњу мој уважени колега др Драган Весовић веома је интересно. Ви не примећујете какав сте ви савез: од НАТО промотера Вука Драшковића до Александра Вулина, од проруских прича до пронатовских прича, од промоције хомосексуализма до – немојте, Ана је ту. Значи, нема ширег, разнороднијег, контрадикторнијег и контроверзнијег савеза од савеза на власти вас који сте стали иза Александра Вучића. Од тога да укидате пензије пензионерима, а имате ПУПС који се, као, залаже за интересе пензионера, а у ствари не ради ништа за интересе пензионера већ само за личне интересе своје врхушке.

Оно на шта бих ја само, молим вас, морао да вам скренем пажњу јесте да ви у вашим редовима имате људе за које би стварно био ред да коначно снесе неку одговорност, а не да ви држите лекције другима. Цитирао бих вашег уваженог колегу и градоначелника Суботице, Богдана Лабана, који је рекао: „Ишчупаћу ти гркљан, појешћу га као мој питбул, ставићу ти бетонске ципеле.“ Притом, уз помоћ непознатих лица, шамарао је професора Грађевинског факултета коме је изговорио све ове речи. Да ли се икада ико из СНС-а извинио због свега овога? Да ли је икада ико рекао да ово није нормално? Да ли је смењен Богдан Лабан са места градоначелника и члана СНС-а?

Никада се ни за једну ружну ствар, за магарце, кретене, издајнике, лопове, нисте извинили. И ви неке држите лекције о неком пристojном понашању и пристojном опхођењу! Заиста је то лицемерно и немојте то више радити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Повреда Пословника, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. је у питању. Малопре је народни посланик изговорио једну велику лаж и ви сте морали то да приметите и на то да реагујете. Рекао је да је тај савез, од зла оца и горе мајке, једина опозиција данас у Србији. Дакле, једина права опозициона партија, највећа опозициона политичка партија у Парламенту је Српска радикална странка. Ко се тамо у том савезу са ким спаја, раздваја, шта их везује итд., нас то не занима. Како може неко ко је љотићевац с неким ко се представља да је некаква народна партија; основно питање, како може да уђе (додуше, угурао га Скот) у једној политичкој партији, односно с једне изборне листе а да сада представља нешто што нема везе с том листом, што није ни постојало у време када су били избори? Много тога би он морао да објасни грађанима Србије. И натераћемо га ми да објасни, и њега, и његовог Ђиласа, и његовог Вука Јеремића и целу ту булументу.

Али оно што не дозвољавамо, господине Маринковићу, молим још једном и вас и све председавајуће, немојте да дозволите да се износе овакве неистине, да се грађани Србије обмањују. Дакле, Српска радикална странка је највећа опозициона политичка партија у Парламенту. Једини смо који заиста врло конкретно и конструктивно критикујемо владине предлоге, потезе одређених министара. Не мислимо да је за бити опозиционар довољно рећи да неко лаже или да је неко лопов, него то радимо онако како Пословник налаже, како Устав налаже и како грађани Србије који су нас бирали и који ће нас бирати од нас захтевају.

То што неко натрчи у ову салу па онда мисли да је најхрабрији зато што изговори тако да је неко лопов, да би изазвао реплике, па да он постане нешто битан, то заиста више никоме није интересно. Тако мали Перица замишља политику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Потпуно се слажем с вама, али ви знате, и веома сте искусни у овом посланичком послу, да ми немамо право и могућност да казнимо или да прекинемо народног посланика. Он може рећи и да је из „странке јоги летача“, ми ту ништа не можемо, има право да говори. Слажем се с вама око истине или неистине, шта је ту истина, шта је неистина.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има др Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Мислим да нема никакве разлике у ставовима у тој тајкунско-љотићевској коалицији окупљеној око Ђиласа, Обрадовића, Јеремића итд. по овим темама које је малопре поменуо Бошко Обрадовић. Мислим да се они сви тамо истоветно залажу за НАТО. Они су ваљда прихватили заједнички систем вредности, је л' тако, убеђују нас

да су се окупили око програмских садржаја; дакле, није то само техничка сарадња, они су око суштинских вредности заједно. Па када је за НАТО Вук Јеремић беше, када је за НАТО Демократска странка, односно бројни њени лидери, сада су ваљда тамо сви за НАТО.

Када је реч о односу према пензијама и пензионерима, они су око тога такође јединствени. Сви су заједно упропастили не само тај систем него комплетан економски систем у овој држави Србији. Зашто? Зна се. Да би се они лично богатали, па да би ту било мало и за џепарац господина Обрадовића; знате већ за оно мало из „Колубаре“, мало министарство за помоћ, по линији 3.8.1 беше, невладин сектор, мало да се одштампају материјали за предизборну кампању у Београду, а буде мало и за у џеп. Све је то познато. Дакле, то су ваше вредности и ту разлике нема.

Али од свих тачака колико сте их тамо написали, суштински, важна је само једна, једна једина тачка – власт, моћ, похлепа, новац. Како и зашто? Јер мрзимо Александра Вучића и то је једини разлог зашто се ми било чиме данас у Србији бавимо.

Метод такође идентичан и јединствен – долазак на власт путем улице, путем пуча, путем војне хунте, господине Обрадовићу, све оне дивне ствари, демократске ствари на које сте позивали лично. А и ови из Јеремићеве странке причају, што каже народ, без блама, право у камеру – ми не можемо да победимо Александра Вучића на изборима, ми због тога власт треба да освајамо на улици.

Вредности такође исте, једне и јединствене – Жељко Веселиновић: фикус премијерко, треба да те нападне обдарени Афроамериканац и да се то преноси месецима, да народ гледа како се он иживљава.

Свака част за породичну политику, свака част за нову политичку културу, како кажете, свака част за диван однос и уважавање према људима и њиховим породицама, бесрамници једни!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Господине Орлићу, сложио бих се с вама првенствено у вашем првом излагању; овде је, мислим, на првом месту неразумевање материје. Неко ко се никад није бавио економијом и види се да није ништа прочитао из економије прича о тржишној економији и о томе како се продаје нешто, ко одређује цену и како се одређује цена. Затим, прича о томе како је и зашто неко повлашћен када су у питању жене пољопривреднице или ко је дискриминисан, а не зна да жене пољопривреднице не плаћају пуне порезе и доприносе. Сад, не знам да ли је дискриминисана жена пољопривредник или жена која ради нормалан посао, не знам шта је била идеја.

Данас треба да се види ко је с ким у коалицији. Мислим да то најбоље показује и чињеница ко је у коалицији с оним ко је упропастио ову земљу, ко је задужио ову земљу и због кога ова земља није била у стању да враћа пензије и да плаћа пензије, већ је држава морала да учествује са 50%.

На крају, један лидер управо тог савеза тражио је од Александра Вучића да буде потпредседник, да буде неко у Влади, да би био нешто. Мислим да је ту исто замена теза.

Председавајући, имам једно питање за вас, пошто сам ја министар овде и слушавам питања – да ли се овде расправља и о неким сновима, ко је шта хтео да буде, па да ми о томе разговарамо, или не? Да ли је то дозвољено, јер ће свако онда да почне и да има право да прича о сновима? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, министре. Знате да свако има право да прича шта год жели, тако да ћемо свима то и допустити.

Када је Парламент у питању, министровим говором завршавамо са репликама. Идемо даље, потпуно смо се удаљили од овог амандмана Срета Перића.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Томислав Љубеновић.

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

У име Посланичке групе СРС поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Намера нам је била да укажемо на потребу прецизних и тачних формулација у Предлогу закона, па је амандманом предложено брисање сувишних речи. Ми из Српске радикалне странке сматрамо да је пре свега важна сама суштина закона, као и примена закона у пракси.

У том смислу, суштински проблем на који ми из Српске радикалне странке желимо да скренемо пажњу јавности, пензионерима, али и будућим пензионерима јесте то да би усвајање оваквог текста Предлога закона довело до тога да убудуће неће бити редовног и на одређени начин утврђеног усклађивања висине пензија. За СРС то је апсолутно недопустиво. Не може се препустити било коме да обећава да ће пензије бити усклађене у складу са прописима којима се уређује буџет и буџетски систем. Обећања су једно, а она се односе на то да ће бити повећања 5-6%.

Али могуће је да више никада не буде усклађивања, што ће искључиво зависити од добре воље Владе Републике Србије.

Оваква намера предлагача измена и допуна Закона, тј. Владе Републике Србије, најблаже речено, неозбиљна је. Приликом доношења закона мора се јасно утврдити начин усклађивања пензија, какав год тај начин био. Не сме се оставити Влади да одлучује да ли ће, када и како бити усклађивања, или га неће бити. Зато смо и поднели амандмане, са намером да они допринесу да се усвоји што квалитетнији текст закона, у коме ће битне ствари бити недвосмислено дефинисане. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

Реч има Бошко Обрадовић, по амандману.

Изволите, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

У вези с овом дискусијом желео бих да се позовем на образложење Владе Републике Србије јер мислим да оно о свему говори, у коме су одбијени амандмани опозиције, конкретно и амандмани Српског покрета Двери, где се каже да се амандман одбија из разлога... Ради се о нашим захтевима, које ја овде стално понављам, да се све што је отето пензионерима у неком разумном року њима и надокнади. Каже се у образложењу Владе да се „амандман одбија из разлога што је чланом 4. Закона о привременом уређивању начина исплате пензија утврђено да се исплате пензија извршене у складу с овим законом сматрају коначним“.

Дакле, сада сте ви, црно на бело, потврдили оно што сви знамо, да сматрате коначним да једноставно више ништа тим пензионерима нисте дужни, да то што сте им узели, њих је 850.000 којима сте завукли руку у џеп и угрозили њихово Уставом загарантовано стечено имовинско право, а то је пензија, у висини од 850.000.000 евра, сматрате коначним и да немате никакву обавезу да то што сте узели вратите.

То је заиста озбиљан проблем и ја поново указујем на тај проблем да ви једноставно све покушавате да изврдате, само да не признате да нешто тим људима дугујете. Ти људи су и бирачи СНС-а, да се разумемо, значи ви сте опљачкали, да кажем, и своје бираче; то је једна нова и занимљива ствар, али, хајде, то је њихова ствар зашто они вама после свега верују. Ја сам у више наврата овде цитирао Александра Вучића и његова лажна обећања да никад неће бити смањене пензије. Пазите, то је несумњива лаж, јер када ви данас кажете – никада нећу смањити пензију, пензије не сме нико да дира, ја сам гарант, а онда после тога дођете на власт и урадите све супротно и смањите те пензије под разним изговорима, то значи да сте слагали те ваше бираче.

Притом, нисте имали храбрости за праву борбу против криминала и корупције, да ударите на тајкуне, да ударите на стране банке, које имају

екстрапрофит на грбачи овога народа, да наплатите порез онима који га нису платили, као што је Жељко Митровић, да, примера ради, ударите на оне који запошљавају на црно, на оне који шверцују на царини, на оне који шверцују и тргују горивом; вероватно су то неки ваши људи па не желите да ударите на своје. Али морате да имате у виду да сте ви те људе преварили и да сада нећете ту превару да признате и нећете да им вратите оно што сте им одузели. Ја само то апелујем на вас, око свега другог можемо да се споримо.

Савез за Србију, да, јесте највећи опозициони блок формиран у последњих петнаест година у Србији. Да, јесмо се спојили у тридесет тачака. Да, наравно да тамо има веома важних ствари, као што је закон о испитивању порекла имовине, као што је подршка домаћој привреди и пољопривреди, као што је незастаревање кривичних дела из плачкашких приватизација, као што је подршка и угроженим банкарским клијентима, и ратним војним ветеранима и радницима оштећеним у плачкашким приватизацијама и, веома важно, када сте већ помињали ПКБ, забрана даље распродаје наших природних и привредних богатстава, а ви распродасте све.

Продали сте РТБ Бор, сада сте продали ПКБ, следећа вам је „Комерцијална банка“, на крају остају само ЕПС и „Телеком“ и ми више ништа у нашим рукама нећемо имати у Србији, јер ћете ви све распродати а ми ћемо се претворити у земљу јефтине радне снаге, где сви радимо као робље код страног газде.

Уосталом, резултат ваше владавине је 100.000 грађана Србије мање на годишњем нивоу. Ми смо пали испод седам милиона становника, 40.000 више умре него што се роди и још 60.000 оде у иностранство због ваше власти. Људи не виде више смисао живота у Србији од када је Српска напредна странка наставила политику Демократске странке из времена оних ваших тзв. садашњих пријатеља у Влади, који су „жути“ лопови преведени сада у „напредне“ лопове. Не разумем зашто ви не одговорите на то једноставно питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, нећу вам дозволити никога да вређате. Молим вас, немојте вређати.

Не можете рећи... Не можете тако.

(Бошко Обрадовић: Реците ми кога сам тачно увредио?)

Немојте вређати СНС.

Нисам ја ништа тумачио, него сте експлицитно рекли, тако да нема никаквог тумачења.

Хвала.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 107, повреда достојанства.

Господине председавајући, поштујем то што сте ви толерантни према Бошку Обрадовићу, али он овде говори да ми завлачимо руку у цеп пензионера, најгрубље вређа, а ви то толеришете. Немам ништа против, али то мора да се смањи на мању меру.

Ко завлачи руку у цеп пензионерима? Ја сам овде дошао из жетве, из бербе, из припреме сетве. Претходни говорник ме за то оптужио. Не можемо сви да будемо библиотекари или да будемо портпароли Чачанске библиотеке. Не можемо сви од „Колубаре“ да узмемо 50.000 евра, од рудара. Тај је завукао руку у цеп пензионерима.

Године 2011. странка бившег режима, уз допуну његове маленкости, прикупила је укупно 854 милијарди динара, уз исти курс евра. Ми данас прикупљамо 1.100 милијарди у буџету Републике Србије.

Сада ја питам вас, господине председавајући – зашто толеришете да неко каже да смо ми завукли руку у цеп пензионерима, неко ко је с онима који су украли из буџета, доказано, то је иста држава, 250 милијарди динара, што је две милијарди евра? Зашто толеришете да неко ко је дворска послуга, да не кажем дворска луда, „риђокосог гусара“, који је док су сви сиромашили, док је ПКБ био у губитку 87.000.000 евра ... Да неко ко је са њим сада говори како смо ми завукли руку у цеп пензионера? Не, нисмо ми, већ онај који је у ПКБ-у правио губитак од 87.000.000, онај ко је на свој рачун убацио сто милиона евра. Док су сви сиромашили, он се богатио, заједно с овим који га данас брани. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Члан 104. Господине председавајући, ви сте дозволили да неко ко је познат по томе да долази до финансија тако што обилази цркве и иконе, ко се иживљава над беспомоћним женама у РИК-у, неко ко има једину идеологију „мрзимо Вучића“ и „власт на улици“ оправдава политичке мишеве, да не употребим неку другу квалификацију у овом високом дому, господина Жељка Веселиновића, који жели да уведе у Србију силовање, који говори – премијерко, желим ти да те тај исти Митровић затвори у „Задругу“ у четири зида, без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем тек пуштеним из затвора и да тај шоу народ гледа једно пар месеци, па да видимо да ли би после тога бранила најгори овоземаљски олош. Премијерки чија Влада спроводи реформе у Србији, које доносе бољи живот пензионерима и грађанима Србије. А ти криминалци и „жути“ лопови – тако су их прозвали грађани Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бечићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући. Члан 108. Ви сте иначе познати као један толерантан човек, и не кажем да не примењујете Пословник, али веома често у неким блажим облицима. Малопре сте прекинули Бошка Обрадовића када је вређао, више не знам ни кога, да ли постоји неко у овој земљи кога он не вређа, али мислим да сте морали бити строжи, чак да изрекнете опомену. Говорио је Бошко Обрадовић и о градоначелнику Суботице и о председнику Србије, о њиховим породицама, о министру, све је било увредљиво од самог почетка. Самим тим, морали сте да будете мало оштрији према њему и изрекнете опомену.

Не заборавите да је градоначелник Суботице, заједно са председником државе и Владом, човек који је стабилизовао озбиљно градски буџет, човек који је привео крају изградњу Ипсилон крака, човек који је у слободној зони у Суботици запослио шест и по хиљада људи, човек који је приступио озбиљној ревитализацији Палића. То су све пројекти које за двадесет година партнери Бошка Обрадовића нису били у стању да заврше, или су завршавали тако што су се озбиљно богатали на њима. Али он је такође човек који се за један свој унутарстраначки сукоб извинио јавности и рекао о томе шта је имао да каже.

Међутим, никада вам неће опростити, неће вам опростити ни као човеку, и породици, неће опростити председнику државе, неће опростити Српској напредној странци, неће опростити све ово што су успеси у Суботици, које сам навео.

Знамо ми у Суботици врло добро све шта је било док су њоме управљали Демократска странка и партнери Бошка Обрадовића, а знамо какво је стање сада. Зна то сваки човек у Суботици.

Истине ради, морао сам ово да вам кажем и да вас упозорим да следећи пут будете мало мање толерантни и на увреде реагујете опоменама према Бошку Обрадовићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Повреда Пословника, др Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Члан 103, ст. 7. и 8. Председник Народне скупштине је дужан да народном посланику који се не придржава одредаба из ст. 1, 2, 4. и 6. и злоупотребава права предвиђена овим чланом изрекне мере предвиђене члановима 108–111. овог пословника.

Дакле, подржавам то што нисте хтели да изрекнете опомене јер заиста у једном духу огромне толеранције водите ову седницу данас, али зато можда можете да примените став 8. члана 103. Народни посланици који су говорили пре мене злоупотребљавали су повреду Пословника да причају и користе је за реплику, те бисте можда могли да одузмете време њихове посланичке групе. У сва три претходна случаја није се причало о повреди Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Управо из разлога развијања аргументоване расправе у Парламенту нисам хтео да примењујем ни одузимање времена а камоли речи, тако да бих наставио у том тону.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има др Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Било је ту и смешног и тужног и, морам да кажем, трагичног.

Смешно је рецимо да, како смо сада сазнали, оно што се овом љотићевском делу тајкунско-љотићевске коалиције не допада у вези са политиком коју ми спроводимо јесте, каже, то што је то политика Демократске странке. Дакле, све најгоре на свету што имају да кажу они заправо све време говоре о политици Демократске странке, је л' тако?

Где беше Лутовац, председник Демократске странке, да није случајно уз колено свако вече на заједничким трибинама овоме ко је то сада рекао о тој истој Демократској странци? Где је био лидер Драган Ђилас, „жути тајкун“? Што га зову „жути“, да није због тога што је био лидер Демократске странке, је л' тако? Чији беше министар, чији је био високи функционер Вук Јеремић? Да није опет те Демократске странке, је л' тако? Да није Борко Стефановић исто био високи „официр“ те Демократске странке?

Да ли су сада то сви ови који су једна фамилија, како кажу ови љотићевци из тајкунско-љотићевске коалиције, сви који су са њим једна фамилија? Да ли он зна шта прича уопште? То је онај смешни део. То нек остане питање за њега.

Тужно је када прича да ће сада да се нешто удари по тајкунима, да ће та сила, замислите, он и не знам да ли има још неко као што је он, Жељко Веселиновић рецимо, он је баш као што је он, овај Жељко Веселиновић који позива на силовање, дакле да ће њих двојица сада да се удруже са Ђиласом па ће да ударе по Ђиласу, или да се удруже са Јеремићем па ће заједно са Јеремићем да ударе по Јеремићу. То је било поприлично тужно.

Оно што је трагично јесте да неко помиње пљачку и помиње лаж, а пре пет минута чује сопствене речи о томе ко је пљачкао. Да га подсетим, пљачкао је Драган Ђилас, обогатио се стотину пута када је био на власти. „Највеће богатство згинуо је препродајом рекламних секунди на РТС-у, ангажовањем својих фирми за услуге у градским управама у Београду чији је градоначелник, добијањем за клијенте државних предузећа под контролом Демократске странке“, ево је опет, „или страних фирми којима се пре тога омогућава повлашћено пословање“, тим својим странцима је Драган Ђилас омогућио, „или пљачкашка приватизација у Србији“.

Последња реченица. Рекао водећи љотићевац, данас именом Жељко Веселиновић пошто су сви они данас именом Жељко Веселиновић, у тајкунско-љотићевској коалицији, о свом лидеру Драгану Ђиласу. Је л' то та пљачка, је л' ово беше ваше лице, Жељко Веселиновићу?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Видите, врло је занимљиво и карактеристично како је Српска напредна странка постала нагло заборавна. Увек када неки кадар бившег режима жели да пређе у Српску напредну странку, они забораве да је то кадар бившег режима и врло радо га примају у СНС и стављају на највише функције. Онда су кадрови бившег режима феноменални када пређу у Српску напредну странку. Али када не желе да пређу у СНС и да се продају Александру Вучићу, онда остају лоши кадрови бившег режима. То се зове лицемерје, то се зове фолирање, јер ако је лош бивши режим, онда су сви кадрови тог бившег режима лоши, па и они који су данас у СНС-у, као Горан Весић и Синиша Мали. Зашто сте водеће кадрове бившег лошег режима ставили за министре у Влади Републике Србије? Само то објасните народу. Или престаните да причате о бившем режиму.

Ко вас је спречавао седам година да донесете закон о испитивању порекла имовине и пошаљете све „жуте“ лопове у затвор? Ко вас данас спречава? Можда зато што су сви прешли у „напредне“ лопове, у СНС и сада не можете да доносите закон против својих чланова и министара? Дакле, то је суштинско питање које ја вама овде постављам.

Овде се непрестано замењују тезе. Ви бисте да за све оптужите Српски покрет Двери, који никада није био на власти, никада није учествовао ни у каквој власти, није био члан никаквог ДОС-а. Ваши водећи функционери су били чланови ДОС-а, па видите с њима ко је и како упропастио Србију у претходном периоду. Сигурно нису Двери. То је ваш проблем са Дверима, што не можете Дверима да нађете никакву брљотину и ману, зато што Двери нису биле на власти, и то вас боли. А у

вашем окружењу, у врху ваше власти низ криминалних активности, корупције и свега другога што потиче из времена бившег режима. Значи, ви сте бивши режим, ви сте ДОС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Повреда Пословника, народни посланик Жика Гојковић.

Изволите.

ЖИКА ГОЈКОВИЋ: Хвала, господине председавајући. Наравно, жао ми је што ово морам преко вас, али, једноставно, такво је правило. Члан 106: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес“. Замолио бих све посланике у Парламенту да се стварно вратимо на дневни ред и да не губимо време и, на крају крајева, да се не срамотимо пред људима који нас гледају у Скупштини.

Такође бих замолио господина Обрадовића да смањи тај гнев, бес, ту мржњу која постоји сваки пут када излази за говорницу. Колико знам, Покрет Двери се залаже за традиционалне вредности, за очување свега онога што је српско, за оно што су људске вредности, да се једни према другима обраћамо на један људски и нормалан начин.

Ништа од онога што је изрекао није тачно. А врхунско лицемерје је када седите и правите групу с онима које пет минута пре тога ословљавате као људе који су покрали, како сам ја разумео, а претпостављам и остали посланици... Значи, они са којима седите су људи који су у прошлој власти покрали пензионере и покрали све оно што се могло покрасти. То је врхунско лицемерје – када знате да не можете да прођете на изборима, седите с онима за које сматрате да су најгори, али гутате све то да бисте дошли до резултата.

Још једном, позивам и упућујем оне који сматрају да од њих почиње све ово што раде у политици и у овоме парламенту да погледају мало уназад и виде ко је истим тим са којима данас седе предлагао законе о пореклу имовине али и многе друге законе који би нас довели не само ближе ЕУ него и цивилизованом друштву, којем стремимо сви. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Гојковићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Право на реплику, др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: У вези с овим што је овај Жељко Веселиновић, који је међу осталим Веселиновићима из њихове тајкунско-љотићевске коалиције понајпре задужен за овај љотићевски део, рекао, да он никад није био део ДОС-а – па он је данас део ДОС-а.

Опет, нисмо му за то ми криви. Није нико од нас њега терао да седи уз скуте Драгану Ђиласу, да данас буде уз Демократску странку, те „жуте лопове“ о којима прича. Нико га није штапом терао да му буде идол и

најбољи сарадник Вук Јеремић или морални узор овај Жељко Веселиновић. Дакле, за њега и остале Веселиновиће ово је узор, окружење је такво какво јесте и они су, по сопственим речима, једна фамилија јер су они тако хтели.

Могу да прихватим и могу да поверујем да он пати због тога што људи попут господина Малог или господина Весића нису са њима. Зашто би они имали посла било каквог са тим и таквима, што би били? Ја их потпуно разумем што нису са њима него са људима који раде за ову земљу и за ову земљу праве резултат. Ако за тим чезнете, нека остане ваша ствар.

Али замена теза – немојте да се бавимо неозбиљним стварима – замена теза никада није јасан цитат и навођење ваших речи, без да се једно слово дода. Шта је замена теза када ја кажем да су ваше речи да је Драган Ђилас човек који је тајкунски и медијски магнат? Шта је замена теза када ја кажем да су ваше речи да Драган Ђилас учествује у предаји Косова и Метохије? Шта је замена теза када ја кажем да су ваше речи да је Драган Ђилас крив и за безглаво јурење у ЕУ? И са свим овим стварима сами сте се сагласили, сами сте прихватили да су то сада ваше вредности и ваша политика, дакле и предаја Косова и Метохије, и тајкунски манири и методе, и срљање у ЕУ. Разумем да вас то боли, али то се зове накнадна памет. Боли и ове „жуте“ што су данас љотићевци због вашег присуства, али те болове ћете морати да савладате сами.

Ако хоћете да на паметан начин употребите данашњу расправу, определите се вредносно, Жељко Веселиновићу, према овим својим речима, односно речима овог вашег председника Жељка Веселиновића, ако смете још једном, бесрамници.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, ја потпуно разумем представнике бившег режима и њихове сараднике, зашто толико нападају овај закон. Ово је вероватно једна од, ако и не последња расправа која се тиче пензија, и њихов једини тренутак када они политички могу да профитирају нешто неким обећањима, само никако да нам објасне како ће да испуне та обећања.

Тачно је да смо 2014. године били пред потпуном економском и фискалном пропашћу. То је био разлог зашто су пензије умањене. Нећу ја да расправљам о томе да ли је то било у складу с Уставом или не, ту је мој колега Мартиновић, али могу да кажем да је због дугова које смо затекли овде 2012. године морало доћи до тога. Тачно је и то да је била потребна велика политичка храброст да донесете једну такву непопуларну одлуку. Храбри људи, који су одговорни за своју државу и свој народ, доносе такве одлуке. То је урадио Александар Вучић.

Додуше, много мања храброст је потребна да преко „Твитер“ налога неки тамо Жељко Веселиновић позива да се премијер Србије, Ана Брнабић, силује. То је кукавичлук. Да ли је потребно храбрости да се нападне члан РИК-а који је жена? И то је кукавичлук. Да ли је потребно храбрости да се нападне новинарка испред њеног радног места? И то је кукавичлук. А сада причамо о некој храбрости. За то вам не треба храброст. Да се нападне председница Скупштине? И то је кукавичлук.

Позивам те храбре – немојте више да се обрачунавате са женама, физички. Интелектуално, на неки други начин, у реду, али физички обрачун – па немојте. То је кукавичлук, ништа друго, и са таквима не желим ни у каквом савезу да будем.

Можда је то вама смешно, али баш бих волео да видим како ће тај савез да донесе закон о испитивању порекла имовине када је члан тог савеза Драган Ђилас. Хајде, објасните. Хајде, ту алхемију ми покажите. Да ли неко озбиљан може да верује у ту причу? Не може нико, и то је проблем.

Влада Републике Србије, када је председник био Александар Вучић, донела је непопуларне мере да би спасла економију и привреду Србије. Дошао је тај тренутак да кажемо да сада можемо да будемо релаксирани. Само ми нађите још један пример у свету да земља која је спроводила мере фискалне консолидације бележи бруто раст. Ја не знам.

Или, пошто се стално тврди како смо ми јефтина радна снага, просечна плата за време ДОС режима, 2007. године, била је највећа, износила је 410 евра. Данас је већа. Кажите онда ко је тада радио робовски, а ко сада заиста има боље плате и боље зараде и бољу економију, јер из тих зарада се у ствари исплаћују пензије.

Што се тиче колега из бившег режима, узалуд се трудим да им нешто објасним, зато што тај Савез за Србију везују само две ствари: новац и мржња према Александру Вучићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

По амандману, Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Врло пажљиво сам слушао уваженог колегу Арсића и, заиста, у 90% првог дела његовог излагања имамо потпуно сагласје. Била је криза, ту се слажемо; не слажемо се једино да ли је морало овако да се узме од пензија или није морало, али претпоставимо и да је морало. Све што је речено је тачно. Боља је ситуација, и то је тачно. Слажемо се с тим, али никако да добијемо одговор да ли постоји намера да новац који је узет у том периоду, у неком наредном периоду, ма колики да је период (то нам је највеће неслагање са законом и то покушавамо да кажемо), можда неће да буде

четири године, можда ће да буде осам година, да то што смо узели тим људима на неки начин вратимо.

Прихватам да је била ситуација таква, морали смо. Ми смо предлагали нека друга решења одакле смо можда могли да надоместимо средства за консолидацију финансијског система и целе државе; ту су нам разлике, али хајде сад, то смо урадили. Сви кажемо – пун нам је буџет, идемо ка солидном финансијском стању. Зашто нигде нема назнаке ни идеје да људима кажемо... Знате, податак о 150.000 преминулих, тим људима физички, нажалост, не можемо да вратимо; имају породице.

Узети су у периоду од четири године озбиљни новци појединцима. Ја схватам да су озбиљни, да не може одмах, али само постављам питање, и немам одговор, ево ту је министар финансија, да ли се уопште о томе размишља. Или остаје ово што смо добили у образложењу једног од амандмана, који нису сада тема разговора и неће бити, да је једноставно то готово стање и да се о томе не размишља?

То је разлог зашто ми не можемо то да подржимо и зашто о овоме овако причамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

Право на реплику, Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, видите, решења која се предлажу, а која иду из редова посланика који не подржавају Владу Републике Србије, јесу да се пензије усклађују са растом трошкова живота или растом цена на мало или инфлацијом.

Зашто хоћете да у будућности пензионери имају мање пензије? Знате ли колика је инфлација данас? Један и по проценат. Ми планирамо да у будућности имају далеко веће пензије од један и по проценат, зато што запошљавамо радноспособне грађане, који пуне пензиони фонд. Ако идете по тој логици, пензионери би имали јако успорено повећавање пензија.

Када причамо о штети коју је неко имао, хајмо математички, чисто, ако је од 2008. до 2012. године просечно инфлација расла око 12,5%, што износи на четворогодишњем нивоу око 50%, да ли се неко слаже или зна (ево, господин министар зна) да је инфлација обезвређивање капитала који имају привреда и становништво? Ко ће да обештети и на који начин 400.000 радника који су остали без посла? Ко ће да обештети предузећа чији је капитал за четири године умањен 50%? Да је тако, погледајте курс евра: са 78 августа 2008. године на 119,80 августа 2012. године. Штампали су новац да би могли да краду.

Они који су против приватизације великих државних предузећа раде то искључиво из једног разлога, поучени из прошлости, а то је да преко тих државних предузећа наставе крађу коју су радили пре 2012.

године. Па државна предузећа су за то служила. Па имате предузећа у реструктурирању, да му држава уплаћује за плате радницима, а директори се такмиче ко ће да купи бољи и скупљи аутомобил.

Е то су радили ти који сада представљају Савез за промене, Савез за Србију, како ли се већ зову. И нико поштен тамо неће да буде. Није довољна само мржња прека Александру Вучићу, па ваљда има и нешто друго, мајку му.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Није присутна.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Није присутна.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, ево, након два-три сата расправе о томе са које стране су већи лопови, неки „жути“ лопови или они који су променили боју а и даље остали лопови, и приче о Драгану Ђиласу, заиста имам утисак да је Драган Ђилас финансирао ову данашњу кампању јер се два сата и јаче причало о њему, да кажем нешто и о свом амандману који сам поднео на члан 1. Закона о ПИО.

Волео бих да сам ова два сата слушао о томе зашто је износ пензија у Србији оволики колики јесте, а чули смо податак да је минимална пензија неких четрнаест хиљада и двеста-триста динара. Сложићете се сви да је то износ од којег не може да се живи, јер, једноставно, рачуни за комуналне услуге су већи од тог износа. Значи, волео бих да се о томе говорило. И, што је најгоре, број оних који примају те минималне пензије никако није мали. Ја заиста не знам тачан податак колики је тај број; ако господин министар располаже тим податком, волео бих да ми каже. Међутим, са сигурношћу знам да је тај број доста велики јер има много мојих пријатеља који су отишли у пензију, или треба да оду у пензију, а имаће ову минималну пензију.

Дакле, сви ови хвалоспјеви Влади Србије, са свих страна, како су спречили колапс 2012. године, како је дошло до консолидације јавних финансија и сада напокон наша најстарија популација може да очекује да мало растерећеније и релаксираније проведе ово живота што им је остало, по мени, то све пада воду, јер је ово повећање о којем је реч обезвређено кроз... Можда није инфлација у оном смислу како се то статистички приказује, али ако имамо у виду колике су цене свих услуга и осталих ствари, ипак ћемо видети, и са овим повећањем, да су пензије реално мање него што су биле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Хвала.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, и овај мој амандман има сличан смисао као претходни амандман који сам поднео на наслов Предлога закона. Циљ овог амандмана је да се на најбољи начин дефинише текст закона како би он био разумљивији што већем броју људи. Ово тим пре што је пензионерска популација најбројнија популација у Србији и овај закон се тиче великог броја оних који очекују много од њега. И сам припадам пензионерској популацији и, нажалост, морам да разочарам велики део својих колега пензионера.

Закон је најављен као нешто револуционарно, што има за циљ да поправи досадашњи тежак положај пензионера. Међутим, када се уђе у суштину овог закона, може се видети да он суштински ништа не доноси. Говори се о томе да ће пензије бити веће него икада, што свакако није тачно и представља манипулацију нашим најстаријим грађанима. Колике ће те пензије заиста бити, пензионери ће се уверити врло брзо, када овај закон почне да се примењује. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић. Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, поштовани грађани Србије, СРС сматра да је пензиони систем у Србији систематски годинама урушаван. Поставља се питање како и на који начин. Па, лоша политичка ситуација, предизборна обећања, лоши, уцењивачки коалициони споразуми, жеље политичких партнера само зарад једног циља – добити што више гласова.

По садашњем закону пензије се усклађују, тј. повећавају, два пута годишње – наравно, са растом инфлације. Сада Влада себи даје дискреционо право да одлучује о повећању пензија тако што из Закона брише формулу о усклађивању. У пракси то може да значи: једна корекција годишње, и то не према стопи инфлације, већ према процени Владе. Наравно, ако није изборна година, тешко је да ће до повећања доћи, док у изборној можемо очекивати велика повећања, у сврху изборне

кампане и добијања оваквих гласова. На овај начин пензиони систем се претвара у социјалну установу за режимске гласаче. У то смо се уверили од петооктобарског пуча па до данас. Овим законом се покушава да се колико-толико замажу очи народу, уз обећања о никад већим пензијама. У ствари, повећања може увек да буде ако то налаже дневнополитичка ситуација.

Суштина промене Закона се налази у новом члану 207а, који каже да повећање зависи од „економских кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије, с тим што средства за ове намене не могу бити виша од 0,3% БДП-а на годишњем нивоу.“

„Услови, висина и динамика исплате новчаног износа из става 1. овог члана утврђују се актом Владе“, завршен цитат.

На овај начин најсиромашнији и најстарији грађани Србије постају оруђе у рукама власти, која њима може да манипулише како јој се прохте, тако да се неће моћи контролисати по ком основу се пензије повећавају или не.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић. Изволите, колега.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Пре свега, ми српски радикали мислимо да је добро да се коначно врате пензије на ниво од 2014. године и да су се стекли услови да се то испуни.

Оно што предлагач, тј. Влада, овде предлаже – предлаже нешто што би могло у наредном периоду да се појави као велики проблем, а то је да тврдњом да је обезбеђено финансирање пензија фактички даје неку сигурност да ће у наредном периоду остати сви ови критеријуми и сви услови исти као што су били досад, пре свега када је у питању статус осигураника, где предвиђа у члану 12. да ће тај статус бити нешто коригован, у смислу да ће још нека лица која обављају одређене послове бити обухваћена овим законом и да ће бити осигураници, односно обвезници уплате у ПИО фонд.

Притом, видимо јасну тенденцију да се из свега овога може закључити да ће Влада (надамо се што касније, али то су само надања) изаћи са новим предлогом измена и допуна овог закона, да се старосна граница повећа код осигураника који испуњавају услове или који би требало да испуњавају услове за пензионисање. Зашто? Зато што је овај систем који предлаже Влада већ примењиван у државама региона. Примењиван је он и у европским државама, у државама региона и видело се да се морало ићи на повећање година старости, односно живота, како би могао да се затвори тај циклус, односно тај процес финансирања из буџета.

Можда је могло одмах да се иде са тим предлогом зато што нови осигураници који уплаћују треба да знају, јасно треба да им се предочи, да ће та граница неминовно расти. Она се сад повећава када су у питању жене, али она ће отприлике бити, као и у региону, око 67 година старости, говоримо за старост, јер то је логика ствари имајући у виду динамику пуњења буџета, имајући у виду раст БДП-а.

Ми српски радикали свесни смо те чињенице. Оно што ми упорно заговарамо, то мора да буде у правом смислу речи, пензија је једна социјална категорија, једна правда и правичност. Ми смо против тога да неко ко је незаслужено и не према својим способностима био на одређеним функцијама и због тога имао велики просек има велику пензију и велика примања, за разлику од онога ко је, не својом кривицом, радио у одређеним предузећима, да ли су јавна или нека друга, и сплетом околности и догађаја на тржишту не може ни приближно да има пензију колику имају ови, тзв. незаслужени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО да бих посебно указала да ће измене и допуне овог закона унапредити рад установа локалне самоуправе, пре свега Фонда за ПИО, а затим и оних установа које сарађују са Фондом ПИО.

Овај Закон о пензијском и инвалидском осигурању претрпео је неколико измена, али ове измене су нужне, пре свега због тога да би се Закон, тј. његове измене и допуне ускладили са започетом реформом јавне управе, затим, са Стратегијом реформе јавне управе и Акционим планом који произилази из те стратегије; такође, да би се ускладио са препорукама Светске банке, али и са делом програма Владе који се односи на повећање ефикасности пружања јавних услуга.

Наравно да је битно ускладити Закон и измене и допуне Закона са Стратегијом, односно са постојећим другим прописима, али такође је битно и оно што се дешава у пракси након овог усклађивања. Ми ћемо након измена и допуна овог закона имати поједностављене административне поступке, како пред Фондом ПИО тако и пред другим установама локалне самоуправе. Смањују се обавезе послодаваца по том основу, избегава се вођење дуплих евиденција и уједно се поједностављује сваки поступак пред Фондом за ПИО. Свакако да смањење бирократије

доводи до тога да се унапреди рад и Фонда и других установа, и отуд овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мајкић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик примаријус др Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, др Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући господине Маринковићу, поштовани министри господине Мали, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, у члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО врши се измена у члану 12. Закона о ПИО и додаје нови став 2, који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравствених услова“.

У члану 12. набрајају се осигураници самосталних делатности којима ће бити обезбеђена правна сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера. Наиме, прецизира се да се радом сматра и представљање и заступање привредних друштава, односно правних лица која самостално обављају привредну делатност ради стицања добити.

На овај начин, 2,6 милиона осигураника и 1,7 милиона пензионера који се тренутно налазе у систему сведочи о значају овог вида обима пензионог осигурања за грађане Србије. Реч је о обавезном државном систему заснованом на принципу међугенерациске солидарности и текућег финансирања. Обавезним осигурањем су покривени запослени, укључујући државне службенике, припаднике Војске, полиције и безбедносних служби, лица која обављају самосталну делатност, укључујући припаднике слободних професија, свештенике и верске службенике, пољопривреднике и лица која се самостално укључују у обавезно осигурање.

Свакако да је старење природна и нормална физиолошка појава, која се развија код сваког човека на другачији начин и иде са појавом одређених болести. Зато је обим здравствене заштите већи и морамо створити боље здравствене услове за ову популацију (мислим на популацију пензионера) када дође у период старости, што овим законом чинимо, а кроз амандман додатно дефинишемо члан 12.

О даљем побољшавању здравствених услова за пензионере говорићу детаљније у наредним амандманима које сам поднео. Ипак, да не заборавим, живот у пензији треба додавати годинама, а не обрнуто – године животу.

Пошто је тема пленарног заседања Закон о високом образовању, између осталог користим прилику да честитам нишком Факултету спорта и физичког васпитања, који се ове године нашао између 150. и 200. места на Шангајској листи и тиме напредовао неколико десетина места у односу на позицију коју је имао пре две године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ранчићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Изволите, колегинице Божић.

САНДРА БОЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, поштовани грађани Србије, пратећи ових неколико дана расправу у начелу о изменама и допунама Закона о ПИО не могу а да не прокоментаришем у оквиру свог амандмана да представници идеолошки и политички наказног савеза, склопљеног ради превенције појединачног изумирања са политичке сцене Србије, покушавају грађанима, посебно пензионерима, да поруче да би требало заборавити време у којем су они владали, прекрајајући чињенице тако нам блиске прошлости и покушавајући да утичу на колективно памћење грађана.

Удружене и осведочене сецикесе, ми бисмо радо, као и грађани Србије, да заборавимо период прошлости у којем сте ви владали, период обележен лоповлуком, криминалом и корупцијом, јер требало нам је много одрицања, које су управо пензионери у највећој мери поднели, како бисмо Србију вратили из дужничког ропства у којем сте је оставили, спречили банкрот и дефицит у буџету и, коначно, смањили јавни дуг. То сте нам, удружене сецикесе, ви оставили, а сада покушавате јавност својим јефтиним политичким памфлетима да натерате да заборави затворене фабрике, 400.000 људи који су остали без посла, неисплаћене плате и закаснеле пензије.

Не разумем како данас имате образа да седите прекопута, мада вас нешто не видим у сали, вређате грађане Србије и својим политикантством и пропалом демагогијом покушавате да прекројите оно што сте учинили док сте били на власти и убеђујете грађане Србије да забораве, да се не сећају и опросте вашу дужничку политику.

Грађани, посебно пензионери, који су највећи терет ваше демагошке политике поднели, нису опростили а нису ни заборавили, већ су вас на изборима на свим нивоима казнили, а кажњавају вас и даље. А наградили су и потврдили поверење човеку који је за сваку вашу лошу одлуку у прошлости нашао решење, и проналази и даље. Човеку којем сте и сами дужни као грађани Србије јер данас живите у економски стабилној држави, а ваши најстарији чланови породице 1. октобра примиће увећане пензије.

Зарад здравог разума, утврдимо шта је то што ви ових дана генерално нападате – то што је Србија данас економски стабилна земља, која већ трећу годину исказује суфицит у буџету захваљујући којем можемо повећати пензије али и плате. Нападате то што Србија данас има стабилну монетарну политику и инфлацију мању и од много моћнијих земаља, а она већ неколико година не прелази 1,5%. Нападате то што смо Србију учинили повољном земљом за страна улагања. Нападате то што нам је стопа незапослености никада нижа за последњих 25 година и испод је 12%. Нападате и осуђујете то што ће пензије бити увећане за најмање 8,8%, неке и за 13,2%, што ће оним пензионерима којима нису смањиване пензије, што обухвата оне са примањима до 28.000 динара, то је 68% пензионера, пензије бити повећане и за 5%; они ће имати највећи раст у односу на 2014. годину, што је значајно више од нивоа инфлације за тај четворогодишњи период, тако да вам не вреди ни она прича да повећање пензија није усклађено са инфлацијом.

Ви суштински нападате само како бисте прикрили своја недела, све оно што сте учинили Србији и њеним грађанима, јер Србију сте оставили очерупану до последњег динара, раскомадану као плен, немоћну, посрнулу и на коленима. Данас је Србија захваљујући политици председника Александра Вучића и политици Владе Републике Србије земља респектабилног међународног статуса, економски и политички лидер у региону.

За крај, нажалост, све оно што сте ви и све оно што вас дефинише у том „савезу за пропаст“ стало је у изјаву вашег оснивача, председавајућег вашем накарадном савезу, вашег одборника у Скупштини града Београда (који иначе живи у Смедереву), вашег друга и саборца, Ђиласовог синдикалца, Жељка Веселиновића, чију сте изјаву, не осудивши је, и заједно сте на тај начин позвали на силовање сваке жене у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Божић.

По Пословнику, колегиница Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући. Указујем на повреду Пословника, члан 106. став 1: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес“.

Уважавам напор сваког од нас, сваког колегу и колегиницу који уложи напор да напише амандман, да га овде образложи, да га одбрани, да се са њим сутрадан у гласању сложимо или не сложимо, али просто не могу да се не осврнем на овај амандман који је колегиница Божић изнела, а у ствари најмање говорила о њему. У овом њеном амандману стоји да се овим законом подстиче свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на јачање државног система.

У њеном излагању нисмо чули ниједну реч како ће то овај закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању да побољша јачање државног система, већ смо углавном чули један садржајан ЕПП о томе шта Српска напредна странка ради. За поздравити је ако је све то истина, али вас молим да се држимо тачке дневног реда јер већ три или четири сата расправљамо а само смо неких педесетак амандмана продискутовали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Гајић.

Колико сам разумео, колегиница Божић је имала један сколастички приступ, шири. Има право на то. Мени је бар било интересантно чути је, у контексту подизања пензија и свега онога што нас очекује.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски. Изволите, колега Пекарски.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри са сарадницима, навршиле су се четири године откако је усвојен закон о пензијама, односно закон који је омогућио привремено смањење пензија. Ту се показала одговорност Владе, која је преузела непопуларне али државно одговорне мере. Ту се показало да тадашњи премијер Вучић није јурио популарност, него је повлачио храбре, стручне и визионарске потезе. Без обзира на све хајке и критике које су се десиле после таквих одлука, показало се да је та одлука међу грађанима била општеприхваћена и позитивно прихваћена. Доказ за то су сви избори који су се десили у претходне четири године, а после усвајања такве одлуке, на којима је политика Александра Вучића и СНС-а од грађана добијала натполовичну подршку, а не тако ретко и безмало двотрећинску подршку.

Тиме су се стекли услови да се консолидује финансијски систем Србије. Стекли су се услови да се део финансија повуче и пребаци у инвестиције; стекли су се услови да се отварају нове фабрике и нова радна места, да се запосли што више капацитета, сопствених капацитета; стекли су се услови да се створи реалан приход, доходак из кога може да се опорезује, да се пуне буџет и фондови. Дошли смо у ситуацију да се точак економије, „точак среће“, окренуо на нашу страну и да је кренуо позитивно.

Таква политика се показала као исправна, а доказ за то је да је за потребе пензионог фонда раније издвајано односно дотирано и 50%, а сада се издваја нешто мање, око 27%. Стопа привредног раста нам је велика, друга у Европи – после Пољске, која је на 5,1%, Србија је дошла на 4,9%. Јавни дуг, који смо наследили у висини од 78%, сада је пао на 50% БДП-а

и има тенденцију пада за још 2% и очекује се да ће до децембра и јануара бити на 48% БДП-а. Створена је здрава основа да се, како држава буде јачала, сукцесивно повећавају пензије.

Пензионерима на томе хвала. Цитирао бих председника Вучића, који је рекао – ти храбри људи дали су највећи допринос за бољи живот наше деце и опстанак Србије. И ја кажем – велико им хвала, а хвала и вама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Пекарски.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа. Са радом настављамо у 15.20 часова.

(После паузе – 15.20)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић. Да ли неко жели реч? (Да.)

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, усвајањем предложеног закона о изменама и допунама Закона о ПИО оствариће се многобројни позитивни ефекти, а један од њих је и смањење броја привремених решења Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања путем промена у начину обрачуна последње године стажа.

Наиме, тренутно у просеку годишње у пензију одлази између 80.000 и 100.000 људи, а само 15% добија решење којим је утврђен коначни износ пензије. Основни разлог за доношење толиког броја привремених решења јесте чињеница да се износ пензије у већини случајева рачуна без обрачуна последње године стажа.

Број привремених решења о пензионисању дуплиран је од када у обрачун пензија улази читав радни стаж. Раније се за одређивање износа пензије није узимала у обзир последња година радног стажа и сви су добијали одмах коначна решења, али је то изазвало незадовољство будући да су многим примања пред пензију највиша, па је та одредба убрзо укинута.

Међутим, обрачун зарада и доприноса у последњој години стажа није једини разлог за издавање привремених решења о пензионисању. Често су у питању и други проблеми везани за прибављање података од којих зависи утврђивање висине пензија, као што су: неуплаћени доприноси за Фонд ПИО, накнадно утврђивање стажа осигурања услед непостојања пријава и одјава осигурања, стечај и ликвидација

послодаваца, судски поступци у вези са доприносима за Фонд ПИО и слично. Отклањањем појединих разлога привремености Фонд ПИО доноси ново решење, које опет може бити привремено ако и даље нису познати сви подаци. Тако се дешава да поједини пензионери до коначног обрачуна пензије добију и по неколико привремених решења.

Након израде коначног решења износ пензије може да варира у мањој или већој мери у односу на износ по привременом решењу. Ако је пензија по коначном решењу мања него што је била по привременом, корисник је дужан да врати више исплаћен износ једнократно или обуставом максимално једне трећине пензије, све до намирења дуга. Знатно ређе се дешава да је корисник по привременом решењу добијао мањи износ од онога који му се обрачунава коначним решењем. У том случају Фонд ПИО исплаћује износ за цео период од доношења привременог решења, односно од дана стицања права на пензију.

С обзиром на негативне последице које могу да продукују привремена решења, предложеним изменама превазилази се проблем доношења привремених решења због недостатка података о просечној заради за годину у којој се остварује право на пензију одређивањем личног коефицијента за ту годину, тако да се не чека крај календарске године. И поред тога, пожељно је да се и сами корисници укључе у прикупљање података неопходних за доношење коначних решења, поготово ако су радни стаж остварили у већем броју предузећа, од којих су нека у међувремену отишла у стечај или ликвидирана. Само тако могуће је превазићи проблем који могу проузроковати привремена решења о пензионисању, тим пре што је рок за доношење коначног решења орочен најдуже на три године. Уколико у том року Фонд ПИО не прибави све неопходне податке, привремено решење ће бити проглашено коначним, чиме многи пензионери могу бити оштећени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић. Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, даме и господо народни посланици, грађани Србије који пратите овај пренос, само да кажем, поднео сам амандман на члан 1. закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Тај члан 1. у ствари је везан за претходни члан 12. У том члану 12. таксативно се наводе осигураници самосталних делатности, од тачке 1) до 5), и на крају се ради практично техничка редактура где се последња реченица у ставу 2. овог члана брише.

Али пре него што бих рекао нешто о овом закону, не могу а да не прокоментаришем понашање појединих посланика опозиције, који

традиционално... Ево погледајте, драги гледаоци, да камера прикаже како су те клупе где они треба да седе празне. То већ трећи пут у последњих месец дана помињем. Они сценографски наступају од 10 до 13 часова, и мењају се, прво бивши, некадашњи премијер најружнијим речима овде напада поједине посланике.

А да вас подсетим, тај некадашњи, бивши премијер, нећу име да му помињем иако није у сали, на својим страначким изборима је изгубио. Значи, чланови странке на тој скупштини су најбоље знали и на тај начин оценили његов рад као премијера до 2004. године. Тако увређен, због свог нерада и лошег рада и многих манипулација које су се догодиле, он оде из те „жуте странке“. Дође нови председник „жуте странке“, Тадић, који изгура до 2012. године, па због свог нерада, давања разноразних манипулативних замаха појединим својим тајфунима, изгуби опет на својим страначким изборима, на скупштини, од људи који га најбоље познају, као и претходног, знају га годинама, изгуби на тим изборима. И дође сада (нећу опет име) за председника те „жуте странке“ некадашњи градоначелник, и буде он председник. Наравно, до првих следећих избора. Опет грађани изађу и на својим страначким изборима он изгуби од трећег покрајинског председника „жутих“. Па, да поновим још једном, тај покрајински (нећу име, знају га наши грађани) изгуби од кума некадашњег председника државе, а некадашњег министра војске, на тим изборима.

Зашто помињем све то? Помињем због грађана Србије, да их подсетим. Значи, скупила се братија у том „савезу некадашњих председника“, које су сами њихови чланови, који их знају годинама, на њиховим скупштинама смењивали јер нису имали поверења у њих. Замислите се и размислите о томе. Њихове ЕПП пропаганде у предизборним кампањама и приче, које су неистините, лажљиве, и њихов нерад можда могу неком од грађана и да привуку неку пажњу, али се увек замислите над тим да су они изгубили на скупштинама своје странке.

Онда да поменем „високог официра за преговоре са граничним прелазима“, који оснива левицу, па њиховог кандидата са Покретом за преокрет... Видите, све појединци који су својим нерадом, што је још блага реч, који су учествовали у много разних плачкашких приватизација, што смо моје колеге и ја стално понављали, скупили се у Савез за Србију. Та братија и скупина, где је данас био један промотер који је директно, то ћу сад да кажем, председника напао, заслужује социолошка истраживања, психолошка, новинарски истраживачки рад, да се види како су и шта они радили. И, наравно, ту неће бити позитиван резултат. То захтева та социолошка, новинарска и друга истраживања, и јавног мњења, као искуство другим и млађим колегама које су у политици какав не треба бити, како не треба урнисати економски и финансијски своју земљу.

Да се окренем на данашњег промотера тог савеза, који каже да је председник Вучић 2014. године изневерио пензионере зато што им је после избора донет закон о умањењу пензија. Да подсетим, а сви знамо, мислим да и грађани знају, и пензионери, да је он отворено, искрено изнео да је Србија пред банкротством. Да би се спречио банкрот земље, потребне су, поред смањивања пензија као и плата појединих категорија, болне реформе ако мислимо да ова држава стане на ноге, да се привуку инвеститори. Он је тако то објашњавао у више наврата и наишао је на разумевање.

А то што он каже да је изневерио, избори 2016. године су показали – председник Вучић је натполовичном већином у првом кругу добио изборе. Значи, разуман је и поштен већи проценат нашег народа, који је разумео да је то потребно и веровао му. Сада, овај закон и укидање овог привременог закона о умањењу пензија јесте остваривање обећања јер је председник Вучић рекао – урадићемо оног тренутка кад буџет и земља стану на ноге и када будемо имали суфицит, и то своје обећање сада испуњава. Толико засад, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик ...

По Пословнику? Морате да се пријавите и електронски.

Реч има народни посланик Горица Гајић.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Господине председавајући, указујем на повреду Пословника, дл. 27, 106. и 108. Ви сте дужни да слушате шта свако од нас прича. Данас је на дневном реду расправа о амандманима на Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Овде има шестсто и нешто написаних амандмана; владајућа странка, Српска напредна странка, написала је најмање четиристо-петсто, и ми волимо да чујемо како ти њихови амандмани побољшавају овај закон.

Конкретно, амандман колеге Кнежевића гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој просветног система“. Добро је што су овде и министар просвете и министар рада и социјалне политике, па би стварно било добро да смо овај амандман у том духу прокоментарисали, можда га и прихватили, да видимо како то ове измене Закона о ПИО утичу на просветни систем.

Зато вас молим, расправа траје већ шест сати, ако овако наставимо, расправљаћемо још шест дана о овим амандманима. И ми чекамо да дође наш амандман на ред, јер пре свега хоћемо да се усредсредимо само на овај закон. Све ове дискусије стоје, треба да се каже шта је добро а шта није урађено у овој држави, али не сада када је расправа о амандманима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, сматрам да није прекршена ниједна одредба Пословника, јер ово што сте ви тражили од мене јесте да не дозволим народним посланицима да учествују у раду Народне скупштине. Расправљамо шест сати, расправљаћемо о сваком закону колико год је то потребно, јер ово је место где се о томе расправља, најбоље место, зато су нас грађани бирали и дали нам поверење, и нашим листама и сваком од нас појединачно.

Да ли желите да се скупштина у дану за гласање изјасни о томе? (Не.) У реду, хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић. Да ли неко жели реч?

Колегинице Мачужић, изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани, ја бих се на почетку захвалила свим пензионерима који су поднели најтежи али и највећи терет реформи и за ово кратко време са њихових мало помогли много Србији, а и свима нама.

Немојте мислити да наши грађани заборављају да је пре пар година, када је овај закон донет, каса била празна. Можда је, да су се питали наши политички опоненти, требало да пустимо не само пензионере него и читав јавни сектор да потпуно банкротира, па да их тек тада питамо да ли је боље да наредних пар година примају мало умањена примања и пензије или да још пар месеци примају 20-30%, а после тога ништа.

Критикују ово решење и они посланици, наравно, кад сврате на седницу, у пленарну салу... А заборављају да нам је та иста Демократска странка и та досовска власт подизала пензије пред сваке изборе, да је финансирала исплату пензија из нереалних извора, из приватизација, и то из пропалих приватизација. Типично неодрживо решење и неодржива економија. Зато смо и дошли до празне касе коју су оставили за собом, опустошене привреде и зарђале индустрије. Фабрике су одлетеле негде, испариле из наше земље у њихово време, радници остали на улици, а каса празна.

Данас се ти исти досовци подсмевају нама и нашим резултатима. У Краљеву, одакле ја долазим, после њих није остало ништа, није остала нити једна једина фабрика која ради. Нема успешних приватизација, продали су и проћердали све што је могло бити продато: Фабрика вагона, „Магнохром“, „Јасен“, „Електрон“, „Тргопромет“, „Стотекс“, „Гвожђар“, „Пољопромет“. Могла бих да набрајам унедоглед, али бих ипак оставила мало времена и својим колегама из Српске напредне странке јер сам сигурна да и они за градове и општине одакле долазе могу да наброје много тога.

Данас је ситуација у Краљеву потпуно другачија. Тренутно се у Краљеву граде две огромне фабрике, које ће запослити преко пет хиљада људи. Немачки „Леоне“ и турски „Тај груп“ ће ускоро отворити своје погоне у Краљеву, где у протеклих готово пола века ни једна једина фабрика није отворена, али их је зато превише затворено. Осим тога што се граде фабрике, гради се и читаво једно насеље, једна школа, обданиште, путеви, спортски терени и још много тога. Краљево а и Србија полако постају симболи успеха, напретка и просперитета.

Све је то захваљујући, између осталог, управо закону о ком данас говоримо, односно пензионерима, који су својим стрпљењем и снагом извукли Србију из тешке кризе. Данас није тешко говорити о томе када можемо да видимо резултате. Тешко је било те 2014. године донети одлуку и објаснити то грађанима. У тренутку доношења тог закона о коме данас говоримо 58% пензија се финансирао из буџета, данас је то 31%, са тенденцијом смањења, захваљујући између осталог и пензионерима, уштедама у буџету, као и смањењу незапослености и новом запошљавању које сада директно пуни Фонд ПИО.

Захваљујући одлучности и спремности да прихвати одговорност данашњег председника а тада премијера Александра Вучића, Србија данас излази из кризе и коначно стаје на своје ноге. Такав озбиљан, одговоран и истрајан приступ економском опоравку Србије створио је јаку и снажну државу, поузданог и стабилног партнера у свету, који све више привлачи стране инвестиције. Обезбеђен је углед, Србија је тренутно међу земљама са највећим приливом инвестиција у свету по глави становника. Можемо да очекујемо да ће те инвестиције директно и индиректно довести до свеукупног развоја Србије, али се ја ипак надам да ће жртва коју су поднели наши најстарији грађани значити да ће млади престати да одлазе у иностранство, и не само то, већ да ће почети да се враћају коначно.

Своје колеге народне посланике позивам да у дану за гласање подрже мој предлог. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милојевићу, изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала. Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије поднео сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

У члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, којим се врше измене у члану 12. Закона о ПИО, предлажем да се дода нови став 2, који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење приватног сектора“. Овим амандманом унапређење приватног сектора уводимо као смерницу већ при дефинисању једног од основних појмова овог закона.

Даме и господо посланици, неодговорна политика пре доласка СНС-а на власт довела је и до дефицита у пословању Републичког фонда за ПИО. Веома неповољан однос броја осигураника и броја пензионера, као и стални тренд погоршања тог односа, довео је до ситуације да је буџет постао преоптерећен. Обавеза исплата нето пензија пала је чак 40% на буџет Републике, са трендом повећања тог односа. Управо из тих разлога донете су реформе прилагођавања система економским могућностима буџета у виду повећања старосног доба одласка у пензију, поштривања контроле наплате доприноса за ПИО, смањења административних трошкова и бројне друге мере које су донеле одрживо решење за повећање буџетских средстава.

С друге стране, најбољи могући оквир за смањење несразмерног односа броја пензионера и осигураника јесте довођење нових инвеститора и, самим тим, отварање нових радних места. Мере Закона о пензијском и инвалидском осигурању су у блиској вези са развојем економије, посебно приватног сектора. Видљивим привредним растом, приливом страног и домаћег капитала отвара се могућност за драстично повећање радне снаге, а на тај начин и пуњење буџета кроз плаћање доприноса.

Дубоко верујем да су реформе које спроводи Влада Републике Србије историјске, верујем да смо на овај начин спасли државу од банкрота и да смо, што показују сви економски параметри, на правом путу да кроз неколико година будемо апсолутни лидери не само на Балкану већ и много шире од тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бирманчевићу, изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, поштовани министри, поштовани грађани Србије, све пензије, без обзира на висину и без обзира на начин и период када су почеле да се примају, биће увећане за 10% и враћене на ниво који

је био пре увођења закона 2014. године. То је оно што је истина и то је оно иза чега стоји ова влада али и ова Народна скупштина.

Оно што је битно и што морам да кажем зарад истине и зарад грађана јесте – они који тврде да су нешто вратили 2000. године када су преузели одговорност за ову Србију, нека кажу када ће вратити све оно што су од 2000. до 2012. године упропастили и нека нипошто не покушавају да штите пензионере и грађане јер они од њих ту заштиту и не траже. Оно што они врло добро знају, то је да будућност пензионера, али и оних који сада раде и свих других грађана, оних који су се родили и оних који ће се тек родити, зависи од ове владе, од председника Републике Србије, али, наравно, и од Скупштине Републике Србије, која на крају у суштини и доноси све законе. Неће се нико из ове скупштинске већине крити иза било кога другог, за одлуке смо одговорни ми, заједно са Владом и председником Републике.

Оно што вам грађани никада неће опростити, то је упропашћена Србија, уништене фабрике, 500.000 радних места. Тих 500.000 радних места без којих су они остали оставило је јако тежак период, јако тежак живот управо за 500.000 породица, који су грађани преживели пре свега захваљујући својим способностима и томе што су 2012. године препознали прилику и коначно добили праву владу, правог председника и одговорност која има позитивне резултате.

Ко ће да врати све оно што је упропашћено до 2012. године, јако је тешко питање. Од привреде, пољопривреде, здравства, културе, све је било урушено. Шутановац је као министар оставио веће последице по оруђе, оружје и Војску Србије него НАТО бомбардовање. А министри који су у претходним периодима водили своја министарства само су мислили о ужем кругу односно о најужем кругу, који није гледао на грађане, а понајмање је гледао на пензионере.

Оно што смо имали у ПИО фонду у ранијим периодима јесу јако велики проблеми, који су наслеђени и 2012. године пали на плећа ове владе, али управо захваљујући мерама из 2014. године и менаџменту који је управљао ПИО фондом имамо стабилну ситуацију. Између осталог, имамо домаћина у том ПИО фонду, а знамо да у свакој породици, у свакој кући, у сваком предузећу одговоран је домаћин, одговоран је директор. Најодговорније лице у Републици Србији је, наравно, председник Републике Србије, и то је једноставно тако; ова држава има свог домаћина, има свог председника.

Подсетићу да смо имали прошле недеље обраћање високог представника из Индије, који је рекао да тридесет година нико, апсолутно нико из власти Србије није нашао за сходно да посети Индију, а управо је Александар Вучић, заједно са својим сарадницима, успео да обиђе све

државе које су нам пружиле руку и желе да сарађују са Србијом. Оно што је истина, то је да смо били престали да постојимо, да више нико није обраћао пажњу на то шта мисли Србија, јер нису имали са ким да причају. Ситуација се за ових шест година драстично променила.

Оно што је најбитније не само за пензионере него за све грађане у Србији, то је да ова Србија има стабилност буџета, има стабилност Владе, има стабилност курса, има правог председника, који зна и мора да понесе терет, који је наравно велики, али он не бежи од тога. Уз помоћ Владе, уз помоћ ове скупштинске већине, резултати ће свакако бити бољи. Грађани то виде и ниједна жалопојка и измишљање о борби за права пензионера од стране управо оних који су пензионере довели до просјачког штапа нису потребни.

Оно што за крај хоћу да кажем, пензионери не траже од вас заштиту, то су показали и на изборима; ко ће да их штити, ко ће да их представља, рекли су гласачи. Једноставно, не постоји нити један други пут осим пут Александра Вучића и ове коалиционе владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Изволите, колега Булатовићу.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

На Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању подносим амандман на члан 1. у смислу да се дода нови став 2, који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на владавину права“.

Када данас говоримо о свеукупном развоју Републике Србије, неспорно је да су доласком Александра Вучића на место премијера 2014. године у Пчињском округу и Врању као његовом седишту почели да се решавају проблеми који су деценијама и годинама гурани под тепих. Данас развој Србије недвосмислено подразумева и развој Врања и Пчињског округа.

Бројни су примери да је промењен однос државе према Врању и југу, а можда је најбољи тај што је очувана производња у компанијама „Симпо“ и „Јумко“ у Врању. Данас у ове две компаније ради око четири хиљаде радника. У „Симпу“, примера ради, ради 2.300 радника, и то у његовим фабрикама у Врању, Бујановцу, Прешеву и Сурдулици, а у току су и припреме за реконструкцију и ремонт опреме у фабрици „Симпа“ у Зубином Потоку, где би требало да буде упошљено још стотинак радника. Иначе, фабрика „Симпа“ у Зубином Потоку не ради од 2013. године.

Код „Јумка“ је ситуација мало другачија. „Јумко“ има уговорене послове до краја 2018. године и целе наредне 2019. године. „Јумко“ је

отворио нови погон у Црној Трави, где ради четрдесетак радника, а ускоро се очекује отварање још једног погона, у Деспотовцу. Поред тога, у Бујановцу је „Јумко“ проширио производњу и тамо упослио 120 радника. Поред наведеног, почео је са радом и погон балистике, који је лично отворила премијерка Ана Брнабић и већ је потписан први уговор, што представља велику развојну шансу за компанију „Јумко“.

Чињеница је да се без ове две компаније не може замислити развој Враћа као седишта Пчињског округа и југа Србије и управо су наш председник Александар Вучић, Влада и ресорна министарства привреде, унутрашњих послова и остала најзаслужнији што данас у њима ради преко четири хиљаде радника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч?

Колега Матићу, изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Мој амандман на члан 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању првенствено се односи на одрживост исплата пензија кроз призму рада привреде и активности локалне самоуправе.

Овде је већ пуно речено о рестриктивним мерама које су се морале предузети да би Србија стала на ноге, првенствено привредно, а имајући у виду да су се пензије дотирале из државног буџета чак и до 40%, то значи да је буџет Републике Србије био ускраћен за могућности да поспеши привреду, те морао да смањи инфраструктурна улагања, да смањи улагања у јавни сектор, као и свака друга давања која сервисира буџет Републике Србије. Морала се првенствено оспособити привреда, која пуни буџет пензијског и инвалидског осигурања, као и државни буџет, и само тако се могло доћи до стабилности и редовних исплата пензија.

Огромна већина пензионера не поставља питања, као што се постављају овде од стране појединих посланика опозиције; они једноставно, чини ми се, боље разумеју ситуацију, разумели су тешкоће, разумели су потезе ове државе, на челу са Александром Вучићем, како може да се оспособи првенствено буџет пензијског и инвалидског осигурања, а он може да се оспособи једино уколико се подигне привреда. Само тако може да дође до редовних исплата пензија, што је на крају крајева и учињено, и то су пензионери јако добро разумели и разумеју и дан-данас.

Овде се поставља питање враћања пензија итд., међутим, уколико држава, привреда стоји добро, она добро пуни своје фондове, из тих фондова се исплаћују давања или пензије, па ако је он пун, значи, доћи ће

и до стабилности, редовности и повећања пензија. То је неки део одговора на питања која се овде постављају.

Даље, допринос локалних самоуправа свему или данашњој измени и допуни Закона о пензијском и инвалидском осигурању првенствено треба да се односи на развој привреде у локалним заједницама, веће запошљавање, увећање броја запослених, који ће уплаћивати првенствено доприносе у буџет пензијског и инвалидског осигурања као и порез у државни буџет. Из тога се као замајац пензионерима враћа могућност редовних пензија. Што су привредно јаче локалне самоуправе, уједно јача привредно и Србија. Привредно јака Србија обезбеђује одрживи систем реалних и стабилних пензија. За то су најзаслужнији сами пензионери и ја им с овог места честитам на том њиховом доприносу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић. Изволите, колега Костићу.

РАДМИЛО КОСТИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО којим се врше измене у члану 12. истог закона додаје се нови став 2, који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење пословања“. Овим амандманом се додатно дефинише члан 1. овог закона. Предложени амандман има за циљ да подстакне развој Републике Србије, да се боље искористе економски потенцијали и економски ресурси којима располаже наша земља, што имплицира и доводи до побољшања и унапређења пословања.

Развој Републике Србије је приоритет ове владе. Развој се подстиче кроз борбу за смањење сиве економије и рада на црно, а људи као економски ресурс постају више цењени и заштићени. Осигураници самосталних делатности, у смислу члана 12. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, предложеним изменама и допунама постају цењени економски ресурс, више доприносе развоју земље и могу бити сигурни да ће се њихова права поштовати у складу са законом.

Развој земље, унапређење пословања и бољи приступ економским ресурсима, у овом случају људима као делу економских ресурса једне земље, остају приоритети ове владе, која и кроз доношење овог закона то потврђује. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЛИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, мој амандман на члан 1. односи се на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на заштиту рањивих друштвених група. Морам да кажем да је само одговорна економска политика предуслов одговорне социјалне политике и предуслов одговорне социјално заштитне функције коју држава у складу са Уставом има према најосетљивијим грађанима.

Морам да кажем да је одговорну економску политику водио тада премијер а сада председник Александар Вучић, и то од 2014. године. Резултати те одговорне економске политике данас се огледају у суфициту три године заредом у буџету Републике Србије; огледају се у паду незапослености, испод 12% је пад незапослености; огледају се у приливу страних инвестиција, јер је Србија лидер у привлачењу страних инвестиција. Зашто је привлачење страних инвестиција важно? Зато што оно директно утиче на повећање броја радних места, а самим тим и на повећање броја осигураника, односно оних који плаћају доприносе и порезе за пензијско и инвалидско осигурање и здравствену заштиту, те аутоматски то значи и пуњење буџета као и буџета Републичког фонда ПИО.

Морам да кажем да је готово највећи економски патриотизам показао председник Републике Србије Александар Вучић приликом недавне посете Народној Републици Кини, када су након те посете, заједно са министрима, потписани уговори и споразуми вредни три милијарде долара из којих ће свакако проистећи нове инвестиције, нова радна места и бољи живот и стандард свих наших грађана.

Морам да се осврнем на то да смо ми данас чули придике од оних који су плачкали земљу, плачкали њене грађане, плачкали децу ометену у развоју кроз тобожњу изградњу дворца „Хетерленд“, који наравно никада није изграђен, кроз плачку најатрактивнијег пољопривредног земљишта у центру Београда, поново под изговором неке градње за дневне боравке за децу.

Такође, чули смо придике и од оних који су на најгрубљи могући начин, додуше можда и својим незнањем, а можда и крајњом намером, опљачкали војне пензионере 2008. године. И то је, наравно, вратила Влада Александра Вучића.

Наравно, морам да истакнем да смо овде данас слушали придике и од оних чија су мерила вредности, изгледа, сексуално злостављање, психичко злостављање, физичко злостављање, обмана, лаж, којима је изгледа једина политичка идеја огољена мржња према Александру

Вучићу, а знање из економије простире се најдаље до својих пуних џепова, који су засновани на пљачки народа и, наравно, тајкунском новцу.

Када је у питању заштита рањивих друштвених група, морам да кажем да је овим предлогом закона и те како предвиђена заштита најугроженијих пензионера кроз исплату једнократних новчаних помоћи, управо у складу с економским могућностима. Све оно што опозиција прича, да исплата плата и пензија не треба да буде у складу с економским могућностима једне земље, то је чисто бацање прашине, чиста обмана и лаж грађана Србије. Једино из реалне економије, једино из реалног раста БДП-а могу да расту плате и пензије, и дошло је време за то. Пензионери јесу поднели огроман терет фискалне консолидације, али зато ће октобарске чекове, који се исплаћују 10. новембра ове године, добити увећане за 8–13% у односу на октобар 2014. године.

Пензије ће се из године у годину повећавати јер циљ Српске напредне странке јесте даљи економски раст и опоравак земље а резултати ће бити приказани и у побољшању животног стандарда свих грађана, пре свега пензионера. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Лакатош, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени министри са сарадницима, колеге посланици, уважени грађани Србије, пре четири године, када је закон о смањењу пензија ступио на снагу, држава је била пред банкротом због катастрофалне политике која је до тада вођена. Нужно је било предузети тешке реформске мере а највећи терет су поднели управо пензионери. Али управо те непопуларне мере су довеле до оздрављења државе и омогућиле бољу будућност за младе.

Одговорна политика наше владе, борба за нова радна места, довођење страних инвеститора, пораст броја запослених, основа је за пуњење буџета. Створене су реалне могућности да пензије буду увећане од 8,8% до 13,2%. Изгласавањем овог закона даје се могућност да пензионери добију увећане октобарске пензије, које ће бити исплаћене у новембру. Веома је важно истаћи да за ово увећање има довољно новца у буџету, да није било потребно радити ребаланс буџета. Наши најстарији суграђани су заслужни за успешне реформе које су спроведене. Захваљујући њима, сада су јавне финансије дугорочно стабилне, а на основу тога реално је очекивати повећање износа пензија и идуће године.

Закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању доноси позитивне измене које иду у корист и садашњих и будућих пензионера.

Поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона којим се додатно дефинише члан 1. овог закона.

Предложени закон треба подржати јер је Предлогом закона утврђен и правни основ којим се даје могућност за исплату новчаног износа као увећања уз пензију, у зависности од економских кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије, које ће свакако бити веће него што су данас имајући у виду стални раст БДП-а и убрзани развој наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Карацић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Карацић, изволите.

АНА КАРАЦИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам овај амандман са жељом да истакнем важност чињенице да је свеукупни развој наше земље прожет кроз сваки закон, јер је то у ствари једини и основни наш циљ.

Измене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању које се данас налазе пред нама јасно указују на озбиљност у вођењу државе коју Влада показује, на одговорност коју је спремна да преузме. Сви добро знамо да државу нису оставили у сјајној позицији и године које су за нама и чињења навела су нас и натерала да имамо потребу за ригорозним реформама, које смо морали да спроведемо али оне су дале одличне резултате. Имамо показатељ храбрости политике која се води. Одговорност да се умање пензије 2014. године је преузета и позитиван резултат реформи можемо видети данас. Чињеница је да су пензије данас веће од 9% до 13% него 2014. године, и то је прави пут којим треба да се крећемо.

Подсетимо се само да је до 2014. године 400.000 људи остало без радних места, да је незапосленост била 27%. Данас је ситуација мало другачија: имамо седамдесет нових компанија и преко 150.000 новозапослених, који омогућавају да се буџет напуни и да се побољшају економски параметри а самим тим да се повећају и плате и пензије. Оно што је најважније, све то се ради на здравој основи, без позајмица, политиком коју водимо.

Економски снажнија земља, са сталним порастом суфицита у буџету, омогућава политичку стабилност. Политичка стабилност је оно што нам је највише потребно. Због тога подржавам да се овакав пут настави. Надам се да ће колеге подржати амандман који сам поднела.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.
Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, наравно, не би било могуће бавити се законским предлозима попут овог о којем расправљамо данас да нема одговарајућег односа према потреби да се развија Република Србија, и то је управо предмет амандмана на члан 1. Не би то било могуће, даме и господо, као што је више пута истакнуто током данашње расправе од стране народних посланика Српске напредне странке, без одговарајућег односа према развоју. Без одговарајућег односа према нашој економији нема могућности ни да радимо важне ствари.

Одговарајући однос подразумева, рецимо, однос према инвестицијама, о којима смо такође говорили данас, и заиста је прегршт сјајних примера, изузетно добрих примера како се то данас на исправан начин ради. Један од њих свакако јесте и посета Народној Републици Кини, која је резултирала склапањем више важних споразума. Председник државе Александар Вучић лично је присуствовао склапању споразума попут, рецимо, оног који представља добро дугорочно решење за РТБ Бор, са инвестицијама, уговор вредан 1,4 милијарде долара. Или, уговор везан за инвестиције у граду Зрењанину вредан милијарду долара; или уговор за Зрењанин и околину који се односи на фабрику за прераду цинка, сто милиона долара; или, примера ради, уговор који се тиче „Икарбуса“, такође вредан више милиона долара.

То су заиста сјајни примери. И без њих и пре њих Србија је данас апсолутни лидер када је реч о инвестицијама у региону. Данас, то су званични подаци меродавних међународних институција, ми више инвестиција привучемо као држава него што остале државе региона привуку све заједно. То је добар пример и јак доказ да се данас у Србији ради исправно, да се данас формира друштво успешних људи, све супротно од оне „ДОС паланке“ коју су неки једино умели да раде у овој нашој земљи. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Колега Кривокапићу, изволите.

МИЛАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, на члан 1. овог закона поднео сам амандман 1, којим се унапређује развој наше државе, с акцентом на економски слабије развијене општине.

Пред нама је Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању којим ће између осталог бити укинут Закон о привременом уређивању начина исплате пензија, односно новим законом биће утврђен правни основ којим се даје могућност Влади за исплату.

Знамо да је пензијски систем важан за сваку државу са социјалног, економског и финансијског становништва. Пензије су пре свега социјална категорија јер представљају приходе људи који нису у стању, због болести или старости, да зарађују за живот, и ту је неопходна помоћ и брига државе, али су и економска категорија јер се дугогодишњим уплатама када је становништво радно активно остварују средства на име штедње за старост. На крају, врло битно, пензије су и финансијска категорија јер су део јавне потрошње, а као такве и део јавних финансија једне државе.

Мере фискалне консолидације које смо донели пре три и по године биле су велики подухват, који је имао социјални значај самим тим што је утицао на егзистенцијална питања, али и политички значај, што је нама било мање важно јер смо знали да морамо да смањимо пензије зато што је Србији претио банкрот. Имали смо тежак задатак јер смо доласком на власт затекли земљу не са слабом него са разореном привредом. Али грађани Србије су нас схватили на прави начин, имали смо пуну подршку за оно што радимо, посебно подршку пензионера, који су поднели највећи терет претходних година и заслужују да у годинама које су пред њима живе спокојније, мирније, без страха могу ли себи и унуцима приуштити бар нека ситна задовољства.

Коначно, да би све функционисало најбоље, потребно је доношење закона и низа подзаконских аката, што ми и радимо и на тај начин заокружујемо систем који обезбеђује већу правну сигурност корисника пензија. Вратили смо поверење грађана у државу и институције, у ПИО фонд, а то је од великог значаја за развој економије једне земље, па сам у ту сврху и предложио амандман 1 на члан 1.

Српска напредна странка у дану за гласање подржаће овај закон. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић Павловић, изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани, поштовани пензионери, овим амандманом додатно се дефинише члан 1. овог закона.

Уставни суд је на седници одржаној 23. септембра 2015. године утврдио да нема основа за покретање поступка за утврђивање неуставности Закона о привременом уређивању начина исплата пензија, да интервентне мере уведене ради финансијске одрживости пензионог система представљају легитимни циљ од јавног значаја, као и да је ограничење имовинских права под одређеним условима дозвољено и према нашем Уставу али и према Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода.

Наиме, тачно је да је Уставни суд на својој седници од 23. септембра 2015. године уважио тврдње иницијатора да пензија која је стечена у складу са законом представља имовину пензионера, али је исто тако утврдио да нема основа за покретање поступка за утврђивање неуставности Закона о привременом уређивању начина исплате пензија јер из Устава Републике Србије не произилази гаранција пензијског давања у одређеном износу.

Зарад наших грађана пензионера, прочитаћу у целости саопштење које је тада на свом сајту објавио Уставни суд Републике Србије: „Уставни суд је на седници одржаној 23. септембра 2015. године окончао поступак оцене уставности Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Након анализе одредаба оспореног закона са становишта свих битних навода иницијатора, нашао је да нема основа за покретање поступка за утврђивање неуставности овог закона и његове несагласности са потврђеним међународним уговорима.“

„Уставни суд је утврдио да из оспореног закона следи да се њиме уводе интервентне мере које се предузимају да би се у условима економске кризе очувала финансијска одрживост пензијског система, што конкретно значи могућност редовне исплате пензија. У том смислу, за Уставни суд је од нарочитог значаја било то што се прописане мере не односе на пензионере чија је висина утврђене пензије до 25.000 динара, којих, према подацима које је Суд прибавио, у Републици има више од 750.000, што, с обзиром на укупан број пензионера и висине пензија у Србији, заправо значи да највећи број пензионера није обухваћен прописаним мерама.

Имајући у виду и то да у овом тренутку најнижа пензија утврђена у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању износи свега нешто више од 13.000 динара (при чему је за тзв. пољопривредне пензионере најнижа пензија чак око 10.000 динара), Уставни суд је оценио да је 'заштићеним' износом од 25.000 динара, у реалним економским приликама у којима се друштво налази, спорним законом обезбеђено старање о економској сигурности пензионера, а што представља уставни налог из члана 70. став 2. Устава.“

Захваљујући одговорној политици Српске напредне странке, на челу са Александром Вучићем, за разлику од оних који су разарали здравствене установе, бележи се интензиван развој у области здравства. Чињеница да су обновљене и реконструисане многе болнице и набављена нова опрема након вишедеценијског пропадања свакако доприноси унапређењу здравствених услова и побољшању квалитета живота свих наших грађана.

Српска напредна странка ће у дану за гласање гласати за овај и остале предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем,

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Давидовац, изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, пред нама се налази Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који смо пре четири године прилагодили тренутној економској ситуацији јер је према процени ММФ-а Србија била пред банкротом и нисмо имали одакле да исплатимо пензије.

Доласком Српске напредне странке на власт приступило се озбиљним реформама како би се опоравила девастирана економија коју смо затекли, а коју су нам оставили људи који данас и у овом парламенту немају трунку образа, износе неке своје захтеве и наводно штите интересе наших најстаријих суграђана.

Ви сте ти који су годинама уништавали нашу економију; ви сте ти који су годинама уништавали ПИО фонд; ви сте ти који су продавали и затварали фабрике и остављали хиљаде и хиљаде људи на улицама. Тада нисте бринули како ће ти људи да прехране своје породице. Резултат вашег рада је била незапосленост од 30%. Као резултат ваших приватизација, 500.000 људи је остало на улици и без посла. Да ли сте тако мислили да исплатите пензије нашим најстаријим суграђанима?

Одговорним радом, на првом месту, нашег председника Александра Вучића и спроведеним реформама, у које многи нису веровали, незапосленост више није 30% него је испод 12%. Ми нисмо затворили ниједну фабрику, него их отварамо, јер то је наш лични интерес и то је лични интерес људи из СНС-а, да имамо суфицит у буџету већ трећу годину заредом, да нам раст БДП-а буде међу две највеће стопе раста у Европи у овом тренутку. А ваш интерес, лични интерес, јесте био да износи на вашим банковним рачунима расту.

Српска напредна странка је одговорном политиком успела да стабилизује јавне финансије, а наши најстарији суграђани су у великој мери допринели и заслужни за успешне реформе које су спроведене. Данас се налазимо у ситуацији да из реалних извора можемо да исплатимо пензије. Ово што сам рекла је само мали део онога што је Влада, на челу са Александром Вучићем, а данас на челу са Аном Брнабић, успела да уради за наше грађане и нашу државу како више не бисмо били невидљиви и како нас земље и инвеститори из окружења али и из целог света не би избегавали у сваком погледу, што је био резултат њиховог дугогодишњег рада. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине Ђорђевићу, ево, ја ћу искористити ваше присуство да скренем пажњу грађанима Србије на оно што се дешава ових дана а везано је за протесте појединих странака и невладиних организација против Владе Републике Србије поводом недавних измена Закона о финансијској подршци породици са децом.

Ко стоји иза ових протеста? Одмах на почетку да се разумемо, легитимно је протестовати у Републици Србији и, као што видите, нико није упутио ниједну ружну реч људима који су протестовали. Али да би грађани Србије знали, треба их подсетити ко су инспиратори ових протеста. Инспиратори ових протеста су људи који се много не брину ни за жене, ни за децу, ни за демографску будућност Србије. Један од главних инспиратора овог протеста је једна неваљана организација, „Медијум груп“, коју води рођени брат Горана Јешића, Владимир Јешић, који је иначе власник портала „Бебац“.

Е сад, како је настао портал „Бебац“? Портал „Бебац“ је настао 2008. године у јуну, господине министре, тако што је из буџета АП Војводине неваљаној организацији „Медијум груп“ и Владимиру Јешићу као њеном директору за покретање овог портала уплаћено око 57.000 евра. У то време

је покрајински секретар који је био надлежан за ову проблематику био Милош Лучић, иначе Јешићев кум. На основу ових средстава која су уплаћена из буџета АП Војводине Владимир Јешић је направио портал „Бебац“ и, такође, једну компанију, „Корд ИПС“, која се бави једним уносним послом везаним за матичне ћелије и, то можете да проверите преко сајта Агенције за привредне регистре, има годишњи промет од неколико милиона евра. Тај исти Владимир Јешић се иначе хвалио како су његова компанија „Медијум груп“ и ова друга фирма која се бавила, и дан-данас се бави, матичним ћелијама финансирале кампању Демократске странке у време када је ту странку водио Драган Ђилас.

Зашто све ово говорим? Ово говорим да би грађани Србије знали да они који данас нападају Владу Србије, која је Скупштини предложила мере које није предложила апсолутно ниједна влада у протеклих педесет година, а тичу се демографске будућности Србије, да ту владу и нас који смо је подржали у свему томе нападају у ствари наши политички неистомишљеници, притом брутално манипулишући женама, мајкама и децом. Да је тако, ево, ја ћу вам навести пример да је један од главних организатора ових протеста под називом, ако се на варам, „Маме су закон“ народна посланица Татјана Мацура, она се тиме јавно хвалила; па посланик Демократске странке Балша Божовић, онда посланица Демократске странке у Скупштини Војводине (бар је била, не знам, Маријане, да ли је још увек) Јелена Беба Балашевић. И, оно што је веома занимљиво, господине министре, да грађани Србије знају, један од оних који су највише подржавали ове протесте под називом „Маме су закон“, знате ли ко је био? Бојан Пајтић. Човек који је дао ових 57.000 евра Владимиру Јешићу да би направио портал „Бебац“, а да би, у ствари, преко тог портала и преко две компаније које су из тог портала изникле финансирао кампању Демократске странке.

Тако да, драги грађани, слободно можете да протестујете ако сте незадовољни политиком Владе Републике Србије, али да знате да су протесте иницирали они који се политички не слажу са Владом Републике Србије и који желе да буду сакривени, јер ко би данас кренуо у протесте иза Бојана Пајтића и њему сличних, па су се онда досетили да подметну неколико жена, неколико мајки и да кажу – ево, ово су жене и ово су мајке које су незадовољне политиком Владе Републике Србије.

Ово је важно да грађани Србије знају, да би се схватило и да би се знало да су средствима из буџета Војводине, средствима из буџета Србије прављене приватне компаније, из којих су се појединци богатали, појединци који данас представљају тзв. Савез за Србију.

Оно што је такође веома занимљиво, то је да се данас огласио и један посланик Демократске странке, који је... Мислим да вам то довољно

говори колико је тај Савез за Србију једна озбиљна политичка коалиција. Наиме, господин Радослав Милојичић је данас на свом „Фејсбук“ профилу објавио следеће реченице: „Људи не виде смисао да остану у Србији откако је Српска напредна странка наставила политику Демократске странке, рече Бошко Обрадовић управо. Питам руководство Демократске странке да се није нешто десило у том савезу или је Демократска странка врећа за ударање?“

Зашто ово говорим? Преподне нас је посланик Бошко Обрадовић плашио како је направљена најбоља и најјача могућа политичка коалиција у Србији у протеклих 15 година, која ће да одува СНС са власти, како ми ускоро нећемо имати шта да тражимо на политичкој сцени Србије. А ево, као што видите, већ данас његови коалициони партнери га нападају и питају да ли је њихова странка врећа за ударање.

Зашто ово говорим? Српска напредна странка ће једног дана отићи са власти, и ту није ништа спорно. Нема ниједне странке која је довека била на власти у једном демократском, плуралистичком друштву. Али, даме и господо народни посланици, и драги грађани Србије, ако нас неко некада и победи, то сигурно неће бити Бојан Пајтић, то сигурно неће бити Горан Јешић, то сигурно неће бити Бошко Обрадовић, то сигурно неће бити Душан Петровић Шане, који ових дана батина политичке противнике по Шапцу. Мораће да се појави нека потпуно нова политичка снага на политичкој сцени Србије да би победила Александра Вучића и да би победила СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу желите реч, колегинице Јерков?

(Александра Јерков: Исто овако по амандману.)

По амандману, изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Ја бих исто овако као колега говорила по амандману. Он је рекао да заправо жели да нам скрене пажњу на једну тему. Значи да ми можемо да се јављамо по амандману и говоримо о оним темама за које сматрамо да на њих треба да буде скренута пажња, али ова тема је сасвим добра коју је господин Мартиновић покренуо. Па пошто говоримо о законима који нису на дневном реду, можемо и ми да причамо о том закону о ком господин Мартиновић говори.

Најпре треба, господине Арсићу, да му пренесете да је срамота што жене које су јуче изашле на улице и све оне који су хтели да их подрже проглашава за некакве пионе у игри, не знам каквој, и што их проглашава за људе који су инструментализовани од стране било које странке.

Мени је жао што нико од посланика који су гласали за тај закон јуче није био тамо да разговара са трудницама, да разговара са породиљама, да разговара са свим оним женама које данас у Србији не смеју да затрудне и

не усуђују се да затрудне због система који сте ви направили, што нико није желео да чује који су то захтеви мама, који су захтеви породиља, који су захтеви трудница, са каквим се све проблемима суочавају због закона који је ова скупштинска већина усвојила, а овај министар Ђорђевић који седи овде предложио, што нико од вас није хтео да чује каква су превара ваше мере наталитетне политике и каква је превара то што говорите тим женама.

Ви и даље нисте нашли начин да помогнете оним женама које се и дан-данас суочавају са проблемима само због тога што су затруднеле. Министар Ђорђевић није у стању пет минута да говори о том закону а да не прича о породиљској мафији, о манипулацијама и злоупотребама у том систему. Али, како нама стално овде говори ваш председник Вучић, свако се креће у кругу сопствене покварености, па онај ко је склон злоупотребама вероватно у свему види злоупотребе. Вероватно види злоупотребе и у томе што је женама проблем што треба да раде 18 месеци да би могле да достојанствено после живе и да некако преживе када добију дете. Вероватно је злоупотреба, по министру и по вама свима, то што жене морају да бирају између тога да ли ће добити накнаду која им припада уколико су родиле дете са сметњама у развоју или ће добити туђу помоћ за негу детета. Вероватно је по вама злоупотреба и то што се жене жале на то што и дан-данас добијају отказе када затрудне, што послодавци налазе и даље начине да их испитују о томе да ли желе породицу, да ли имају децу, да ли планирају децу, да од тога зависи и њихово запослење и напредовање, а богами и останак на послу.

Вероватно је по вама злоупотреба и то што је она државна службеница рекла заправо, што и јесте политика Владе, да послодавцима требају жене које ће да раде, а не жене које ће да рађају, јер та жена је само наглас и веома неспретно рекла оно што ви радите откако сте дошли на власт. Она је кажњена, или ће бити кажњена, нисмо до краја испратили епилог те приче, а истина је да кажњени треба да буду они који су такву политику осмислили. Једино за шта би она евентуално могла да одговора јесте некакво одавање државне тајне, или не знам за шта би она могла да одговара јер она је врло неспретно рекла оно што ви заправо радите и овим мерама које сте тобож усвојили и овом лажном рекламом како ће трудницама, породиљама бити боље него икада, како ће деце бити више него икада. Све што радите откако сте дошли на власт јесте то да саплићете на сваком кораку жене које покушавају да оснују породицу, да роде децу, да уз то имају посао и, упркос вашим напорима, како-тако преживе.

То што те жене сврставате у некакве инструментализоване предмете, или не знам шта, говори више о вама него било шта што било

који ваш политички противник може да каже. Ви у свакоме ко се бори за своја права видите непријатеља државе; ви у свакоме ко укаже на неки проблем у неком закону видите криминалца, тајкуна или издајника. Али то је оно што радите већ тридесет година, па сада с овим женама само настављате то да радите. Срамота је сваког народног посланика који јуче није био тамо са њима. Не треба ми да црвенимо зато што нас ви овде прозивате због тога; ви, господо, треба да црвените зато што јуче нисте били тамо са њима испред Владе и што нисте макар саслушали то што имају да кажу.

Знам шта ћете ви након овога урадити, могу да замислим салву увреда које ће уследити. Можете читати и твитове и Фејсбуке и Инстаграме и све живе друштвене мреже које постоје, суштина је да сте донели закон који женама које планирају породицу, које су трудне или које су родиле децу отежавате живот у овој земљи. То никаква ваша увреда неће променити, а ви, господо, изволите.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Прво, апсолутно немам никакву намеру да вас вређам, госпођо Јерков. Оно што желим да кажем јесте да смо ми из Српске напредне странке гласали за измене Закона о финансијској подршци породици са децом у коме пише, између осталог, следеће (ово говорим због грађана Србије, а не због вас): „Родитељски додатак за прво дете рођено 1. јула 2018. године и касније утврђује се у висини од 100.000 динара и исплаћује се једнократно. Родитељски додатак за друго дете рођено 1. јула 2018. године и касније утврђује се у висини од 240.000 динара и исплаћује се у 24 једнаке месечне рате по 10.000 динара. Родитељски додатак за треће дете рођено 1. јула 2018. године и касније утврђује се у висини од 1.440.000 динара и исплаћује се у 120 једнаких месечних рата по 12.000 динара. Родитељски додатак за четврто дете рођено 1. јула 2018. године и касније утврђује се у висини од 2.160.000 динара и исплаћује се у 120 једнаких месечних рата по 18.000 динара.“

Да ли су ово бројеви због којих ми из Српске напредне странке и сви они који су гласали за ово треба да црвенимо? Да ли треба да нас је срамота због овога? Ја мислим да треба да буде срамота оне који ове мере нападају. Да су ове мере биле донете 2001, 2002, 2005, 2008. године, Србија не би била у оваквој демографској ситуацији у којој се налази. Треба да је срамота вас који сте финансирали портале са 57.000 евра да бисте финансирали вашу кампању. За то вам је служила покрајинска администрација у Војводини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Само ради праве истине и ради наших гледалаца, а и вас посланика, да чујете у ствари праву истину, ја ћу вам је рећи пошто не могу да причам, а мислим да могу о овом закону да причам много дуже него што је то уважени посланик рекао.

Прво, поносан сам што је Србија, када погледамо све земље у свету, земља која највише брине о својим мајкама. И оно што је...

(Александра Јерков: О, Боже!)

... Вест јесте да ћемо још више да бринемо, колико год ви викали „О, Боже“, о тим мајкама. Можете да погледате, ми смо и на нашем сајту поставили све земље, колико која даје и колико траје боловање. Рећи ћу вам да тзв. највећа демократија, САД – породиље имају право на три месеца боловања, а накнада је нула долара или нула динара. Добро сте чули, нула динара, три месеца. Имамо скандинавске земље које су лошије од нас а много су испред нас.

Србија даје 12 месеци, 24 месеца или пет година, у зависности од потреба, и тада је надокнада 100%. Србија се ништа не разликује од земаља ЕУ када је у питању израчунавање накнаде; чак је у земљама ЕУ та накнада некада и ригорознија јер се дели буквално према ономе колико сте дали држави, колико желите да користите то породиљско.

У Србији, када причате о туђој нези и помоћи... Знате, када хоћете нешто да злоупотребите, онда наравно можете да искористите и тако нешто и да злоупотребите, као што рече један посланик, и мајке. Туђа нега и помоћ коју даје Министарство рада намењена је мајкама које желе да раде и да прекину боловање, а да држава да паре да неко брине о детету коме је потребна нега и помоћ. Све остале припадљности, лекови, помагала и све остало, то је у једном другом закону. Тим мајкама је речено и ја сад вама посланицима кажем да сам причао са министром здравља и да смо спремни да видимо како и на који начин тај други закон да буде још шири и да пружи још веће погодности тим мајкама. Али туђа нега и помоћ која се даје из овог буџета намењена је мајкама када хоће да раде а да држава финансира да неко други брине о том детету док оне раде. Само да не буде забуне.

Друго, постоји фиксна и променљива накнада. Рекли сте нешто о тој фиксној, а рећи ћу и ја. Променљива накнада је нешто што има везе и са пензионим законом. Значи, колико неко уплаћује, толико добија, јер је то његово право које стиче из онога колико је платио пореза и доприноса. Не заборавите да држава чак и у тим случајевима не обрачунава порезе и доприносе, већ узима нето плату на коју после тога плаћа порезе и доприносе 12, 24 или пет година. То је исто неки трошак државе, који треба да се да мајкама и који није споран. Постоји и онај фиксни део о коме причамо, и то је разлика између прошлости и садашњости, да ми

желимо да дамо тим мајкама још више, а то су ови износи о којима данас нико не прича, да ми десет година дајемо за треће и четврто дете.

Поред тога, постоји и децји додатак. А постоји и то што нико не прича, што су исто државне паре и паре грађана Србије – свака локална самоуправа из свог буџета даје свакој породиљи без обзира на све ово. Значи, свака локална самоуправа, више или мање, у складу са својим могућностима, даје.

Опет кажем свима вама, то је мало; прошле године су биле 52 милијарде, ове године ће бити 58 милијарди. А не заборавите, ми имамо мање деце, желимо да преокренемо точак и да имамо више деце. За следећу годину тражим од министра финансија да буду 64 милијарде. Проста математика говори да иако имамо исто деце, више дајемо. То је оно што треба грађани Србије да знају. Морају да знају, на један транспарентан начин, коме се даје и како се даје. То је суштинска разлика између онога што се дешава данас и што се дешавало 2000. године. Нећу да кријем од вас како и на који начин се даје тим мајкама, то је врло транспарентно.

Договорено је са нашом премијерком да чак направимо комисију, да свака мајка која има примедбу на било шта и уколико сматра да нешто од овога није добро обрачунато, дође у Министарство и добиће написмено зашто, како и шта је дато, зашто је обрачунато тако како јесте. Уколико постоји грешка, њој ће бити исплаћено другачије. Када су у питању три нето плате и пет нето плата, схватили смо то, али видећете у некој следећој измени и допуни Закона, то ће бити исправљено. Сигурно, ако се буду појавиле мајке којима је то закинуто, њима ће бити враћено.

Оно што је битно јесте да нећемо стати на овоме.

Закон о финансијској подршци породици са децом је само почетак измена и допуна. Желимо да наше мере успеју, желимо да наше мере прилагођавамо економским способностима земље и да мајкама дајемо више. Биће сигурно измена и допуна, не једна, него, верујем, сваке године бар по једна, али не зато што нас неко критикује, зато што се неко прави паметан да више воли мајке од нас других, него зато што ми као држава желимо да дамо тим мајкама и желимо да то буде све више и више. То је једина и права истина, све остало је паушално.

Дајте да причамо о томе како да унапредимо нашу земљу, јер од нашег успеха, од успеха економије, од успеха тога да долазе инвеститори, да имамо веће плате, да плаћају порезе и доприносе, и те мајке ће имати више. Не могу мајке да имају ни из чега нешто, навикли смо на то да некада ни из чега имају нешто, али онда неко то нешто мора да врати, а то ми данас враћамо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

По Пословнику, Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Члан 106, придржавање дневног реда. Дакле, Закон о финансијској подршци породици са децом није сада на дневном реду. Постоји предлог који је колегиница Татјана Мацура заједно са нашом посланичком групом поднела Народној скупштини.

Ако можете да замолите колеге са супротне стране сале да ме не ометају док образлажем повреду Пословника и да не додају? Хвала.

Дакле, ако ћемо расправљати о Закону о финансијској подршци породици са децом, постоји Предлог закона који је у скупштинској процедури. Апелујем на владајућу већину да прихвати предлог да се исти стави на дневни ред и ми ћемо врло радо тада са министром разговарати, као што смо и претходних дана неформално, када смо се сусретали другим поводима у овој згради, о томе разговарали.

Нема ту ништа паушално и нетранспарентно, врло је прецизно и врло транспарентно, жена добије решење на 900 динара. Те жене су се јуче организовале и изашле на улицу. Заиста није лепо, сада најискреније кажем, користити њихово самоорганизовање, у којем им је колегиница Мацура помогла, да се то сада злоупотреби за неки политички обрачун са неким другим странкама.

(Председник: Јавили сте се за повреду Пословника.)

Тако је, да скренем пажњу да се расправља мимо дневног реда и наводим пример расправе мимо дневног реда.

Молим вас, немојте те жене више спомињати на овакав начин у контексту вашег разрачунавања. Спомените их када будете расправљали о њиховим захтевима и када се они буду усвајали. Ја вам се у њихово име најљудскије, најтоплије и најсрдачније унапред на томе захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, али стварно смо искочили у вашем случају из форме повреде Пословника. Мислила сам да вам је намера да вратимо, али очигледно сте наставили да причате о теми која је данас актуелна.

Реч има Александар Мартиновић, по Пословнику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, госпођо Гојковић.

Не вређам ја жене, мајке, децу, само желим да обавестим грађане Србије да протести нису спонтани. Ово вам је посланица Татјана Мацура са мајицом „Маме су закон“; ово је господин Бошко Обрадовић са Сандом Рашковић Ивић, „Маме су закон“, а ево на овој фотографији су све саме „маме“: Балша Божовић, Горан Ћирић итд. Све саме „маме“, незадовољне накнадама које примају од државе. Не видим Зорана Живковића, мало сам

ћорав морам да признам, али мора да је у овој непрегледној колони од педесетак људи вероватно био и Зоран Живковић, који је ојадио ову државу за 500.000 евра.

Зашто све ово показујем? Немам ништа против и нема СНС ништа против тога да било ко у овој држави буде против мера које је донела Влада Србије а које је подржала Скупштина Србије, али имам против тога да замајавате грађане како је нешто спонтано, а и сами знате да сте ово ви организовали, јер од силног беса и мржње коју показујете према Александру Вучићу више не знате шта ћете па сте сада кренули да злоупотребљавате жене и децу. Ово је најгора могућа злоупотреба жена и деце. Пазите, ово вам је први ред протеста и у првом реду господин Балша Божовић, Александра Јерков, а иза Балше Божовића Горан Тирић.

И молим вас да ми одговорите на питање које је упутио ваш колега из Демократске странке – да ли је ваша странка врећа за ударање Бошку Обрадовићу?

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Ја сам желео нешто да кажем, да допуним ово што је рекао друг Мартиновић.

Ово зло које нама долази, ови штрајкови који се организују, којих ће бити све више, долазе и плаћају се доларом. Највеће зло на свету је долар. О томе сам говорио. То је резервна валута свих земаља света, осим Америке. Зато је крив свет што је дозволио да се долар може штампати у неограниченој емисији. Године 1981. долар је имао златну подлогу и 38 долара је била једна унца злата. Тада је, чини ми се, био Никсон. После тога свет је дозволио да се долар емитује као тоалет папир. Американци могу да пусте у промет онолико долара колико желе, и тим доларима које они емитују, где су светске резерве биле 88%, данас су 33%, јер се Кинези и Руси боре да јуан замени долар.

Значи, ово што се нама дешава, и што ће бити све горе, долази од долара и због долара. Ми своју борбу морамо водити против долара и морамо трговинску размену у целом свету водити у националним валутама, да се долар врати у своје оквире и да, као и динар и све остале валуте, има своју подлогу. Док то не урадимо, у свету неће бити мира и онда ми нећемо имати проблема. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланиче, познавајући посланика Мартиновића, он је господин. Друг, не толико. Тако да сте ту направили једну грешку.

(Михаило Јокић: Молим? Коју?)

Значи, Мартиновић није друг, он је господин.

(Михаило Јокић: Молим вас...)

Друге опције, хвала вам пуно. Хвала вам пуно.

Прелазимо на следећи амандман.

На члан 1. амандман је поднела посланица др Драгана Баришић.

Разумела сам ја шта сте хтели да кажете, али ...

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем се, уважена председнице.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на први члан овог закона да бисмо додатно дефинисали овај закон који је јако битан.

Пре свега, пре почетка овог излагања желела бих да захвалим нашим грађанима, нашим пензионерима који су подржали све реформске законе, а све у циљу спречавања сигурног банкрота наше државе.

До тог банкрота довели су они који нас оптужују све време, који говоре о томе да подносимо такве амандмане, називају нас свакако, погрдно, а заборавили су какву су државу оставили 2012. године.

Овде неке колегинице говоре о томе да су они бринули, тобоже, о мајкама и трудницама. Па ја сам била жртва „жутог предузећа“ и 2002. године била без посла само зато што нисам била чланица тог њиховог клана. Нека само питају њихову представницу у крушевачкој болници, докторку која је сада ко зна где, која није желела да ме прими на посао као мајку мале девојчице; наводно, тражила ми је адекватно место. Адекватно место се свуда јављало, али ја вероватно нисам била подобна зато што нисам желела да потпишем ту њихову књижицу, ту проклету жуту картицу. Е, сада се они брину о нашим трудницама, брину се о породиљама, а шта су радили, то смо имали прилику да видимо, какво смо стање затекли 2012. године.

Оно што је јако битно јесте да наши грађани виде ко нас води ка правом путу, ко нас доводи на стабилне ноге. Ево, успели смо за претходних неколико година да средимо стање, да средимо државу, да спречимо сигуран банкрот и сада доносимо законе који ће довести до повећања пензија.

Наравно да се на овоме нећемо зауставити и да радимо на свим пољима. Ево, имали смо прилику пре пар дана да видимо да је урађено много и за здравствени систем, а овај амандман поднела сам управо да бисмо додатно дефинисали овај закон и да би се свеукупни развој Републике Србије одразио и на развој здравственог система. Шта рећи? Седам и по милиона евра уложено је у Клинику у Тиршовој. Па зар то није довољно? Не само то, много новца је утрошено на набавку нових апарата и инструмената.

Наравно да се на томе нећемо зауставити, идемо даље. Управо због тога имамо огромну подршку грађана. Њима не помажу никакви „савези за Србију“ јер се види да су то савези за пропаст. Није им довољно то што су пљачкали државу до 2012. године, него би преко тих савеза поново. Е

па, драге моје колеге, неће моћи, јер грађани су вас прочитали и јасно вам рекли, и из избора у изборе говоре, да вас неће. Вама је место на политичком сметлишту, а ту идете сигурним корацима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Радослав Цокић.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштована председнице, поштовани министри, даме и господо колеге посланици, постоје људи који знају само да троше иако је то потпуно нереално, постоје политичке партије и појединци који уопште не знају како се долази до средстава и како се буџет пун, а спремни су да потроше оно што не постоји, оно чега нема. Ми смо такве сменили са власти да бисмо поправили стање у овој земљи, које је после њих било катастрофално.

Да се не враћам поново на Смедеревску Паланку, одакле сам ја, и да вам не помињем проблеме које смо тамо затекли, потпуну пустош. А од тих људи чујемо како пензије треба повећати. Одакле повећати пензије? Из којих то извора повећати пензије? Пензионери су поднели терет. Ниједан протест од стране пензионера нисмо чули. Данас када имамо далеко бољу упосленост људи, када имамо реалне основе да повећамо пензије, ми то и чинимо, како нам то фонд дозвољава, и буџет, који у овом тренутку дотира пензиони фонд са 30%, а знате да је учешће буџета било 60%.

Много инфраструктуре је урађено захваљујући Александру Вучићу. Инфраструктура је потребна да доведемо инвеститоре. Довођењем инвеститора тамо где још нису дошли упослићемо и оне грађане који не раде и смањити учешће буџета у исплати пензија. То је начин на који се ради, како треба да се ради и да се троши само оно што је реално зарађено. Очекујем да у наредном периоду, поред много инвеститора који су дошли у велике градове и у неке мање, инвеститори дођу и тамо где још увек немамо инвестиција. Имамо равномерни развој ове земље и, кажем, реално можемо да исплаћујемо веће пензије. А какве то везе има са буџетом и стабилизацијом буџета? Нормално, пензионери ће тај новац да потроше у овој земљи и он ће макар делом да се врати у буџет Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се врше измене у члану 12. важећег Закона о ПИО тако што се додаје нови став који гласи: „Овим

законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на јачање и унапређење правосудног система“.

Чланом 12. постојећег закона прописано је ко су све осигураници самосталних делатности, а у ставу 2. овог члана наведено је да се радом у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра и представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежне организације.

Предложеном изменом и допуном члана 12. став 2. важећег Закона о пензијском и инвалидском осигурању прецизира се да се радом сматра и представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежних организација. На овај начин се ова норма усаглашава са одредбама Закона о привредним друштвима.

Измене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању доносе се у оквиру започете реформе овог система ради даљег уређења и стварања услова за дугорочну економску одрживост пензионог система, која ће обезбедити правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера.

Услед позитивних кретања у економији земље и финансијском стању буџета Републике, престаје потреба за применом Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, тако да се Закон укида закључно са 30. септембром 2018. године, онако како је председник Александар Вучић и обећао приликом доношења овог закона, који је у том моменту био неопходан ради консолидације буџета и финансијског стања.

У дану за гласање гласаћу за овај закон, као и за остале законе који су на дневном реду овог заседања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Господине министре, даме и господа народни посланици, амандман има за циљ да подстакне финансирање установа културе. Свако повећање плата и пензија утиче на побољшање животног стандарда, а требало би да утиче и на квалитет живота. Значајна подршка култури, сложићемо се сви, јесте поправљање квалитета живота и животних услова.

Како је у овом сету закона о којима расправљамо и закон о потврђивању Конвенције Савета Европе о кинематографској копродукцији, издвајам филм као део културе надајући се да ће српски филм уз нова финансијска улагања значајно напредовати, што овом амандману даје смисао. Конвенција истиче следеће – да је слобода изражавања темељ свих принципа. Али и различитост у култури такође у

европској Конвенцији има веома важно место. Ево прилике да и они који су проевропски и они који су против европског пута гласају за овај закон.

Морамо бити свесни да је филм веома важно средство културног и уметничког израза, са значајном улогом у очувању слободе изражавања и креативности, што треба подржати, али уз велику дозу опреза; мора се чувати национално достојанство и не смеју се трошити средства грађана Србије на пројекте у култури који брукају нацију и државу.

Најновији пример је филм „Терет“ Огњена Главоњића, плаћен средствима грађана Србије – у најружнијем светлу показује Србе као злочинце и злостављаче невиних албанских цивила на Косову и Метохији у време косовске побуне. Не знам да ли сте имали прилике да видите филм или прочитате сценарио, али ради се о транспорту тзв. цивила убијених на Косову од стране српских снага, који се „сеју“ од Косова до Војводине. Сама најава филма, хваљеног једино у Ћиласовим и Шолаковим медијима, говори о тзв. истинитој причи о српским злочинима над невиним албанским цивилима у време НАТО бомбардовања. Значи, бомбардовање није злочин, као ни они који га спроводе, злочинци су они над чијим главама падају бомбе. Ако је ово израз уметничке слободе, креативност је онда мазохизам. А, наравно, болесни садизам овог Веселиновић Жељка вероватно херојско дело.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас да се вратимо на тему. Молим вас.

МИРКО КРЛИЋ: Мислим да је тема.

(Народни посланик Маја Виденовић додацује.)

(Балша Божовић: Пословник!)

ПРЕДСЕДНИК: Реците. Немојте викати и немојте ми добацивати.

МИРКО КРЛИЋ: Није доказано да се ради о цивилима, као што није доказано ни да се ради о српској војсци и полицији. Најбољи коментар овог филма дао је један гледалац, а гласи: „Брате Главоњићу, јави где се издаје држава, хоћу и ја да узмем неке паре“. Надам се да је коментар довољан.

Конвенција Савета Европе о кинематографији – да, али по цену прекрајања историјских чињеница и угрожавања државног и националног суверенитета и достојанства – не и никада, посебно не за наше паре.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштована председнице, господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се врше измене у члану 12. Закона о ПИО.

Овим амандманом додатно се дефинише члан 1. овог предлога измена и допуна закона, а оно што хоћу да кажем, односно да ставим као акценат јесте свакако да овим Предлогом закона о измена и допунама Закона о ПИО престаје потреба за дејством Закона о привременом уређивању начина исплате пензије из 2014. и 2016. године.

Разлози за доношење овог закона произлазе из потребе даљег уређивања система пензијског и инвалидског осигурања, у оквиру реформе овог система започете 2002. године. Основни циљ реформе система пензијског и инвалидског осигурања је стварање услова за дугорочну економску одрживост пензијског система, која ће обезбедити правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера. Реформа се спроводила у више фаза (2002, 2003, 2005, 2010. и 2014. године) и мере које су спроведене су углавном биле рестриктивног карактера. Поред тога, неповољан однос броја осигураника и броја пензионера и стални тренд погоршања овог односа довели су до дефицита у пословању Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, који спроводи пензијско и инвалидско осигурање, тако да је готово 40% обавеза за исплату нето пензија дотирано из републичког буџета.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже предложене измене и допуне Закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, захваљујући мерама штедње, раду и напору нашег председника Александра Вучића и грађана Србије који верују у њега, а њих је сваког дана све више и више, и они који су пристали на мере штедње дочекаће и веће пензије од 1. октобра ове године.

Уз реформе и мере штедње, трећу годину заредом имамо вишак у буџету. Тешким мерама смо дошли до бољих резултата. Отворена су врата будућности нашој земљи. Данас је динар чврст, незапосленост је мања од 12%. Пре четири године држава је била пред банкротом, јавни дуг је био 78% БДП-а, а до краја године биће 50%. То је политика у коју верујемо, политика борбе за очување мира коју наш председник Александар Вучић води за Косово и Метохију, тежи праведном и мирном решењу, које ће значити бољу будућност не само за нас Србе на Косову и Метохији већ за целокупни српски народ. Својим доласком на Косово и Метохију 8. и 9. септембра, обилазећи српске средине, институције, председник је истакао да жели мир, просперитет нашег народа и компромис са Албанцима.

Чињеница је да ће Србија и у добру и у злу увек бити уз свој народ на Косову и Метохији.

Верујемо ми у политику мира, доказали смо то на изборима, а бићемо много јачи и бољи на следећим изборима, јер јачање наших институција, ваша брига за сваког грађанина на простору Косова и Метохије доноси боље сутра, бољи економски положај. Зато подржавамо сваку вашу одлуку знајући да је на вама тежак терет, осећамо ми то на тим просторима сваког дана и трена. Инвестиције које сте донели Косовској Митровици, преко десет милиона евра за Клиничко-болнички центар, два милиона Грачаници, тринаест милиона евра за изградњу Трепче, реконструкцију бране језера Газиводе, изградњу водовода, фабрика у Лепосавићу, запошљавање младих, све је то симбол српског народа на нашим просторима и наша другачија, успешна и боља будућност. Захваљујем.

(Балша Божовић: По амандману.)

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Пошто цео дан слушамо све што није у складу са темом дневног реда, онда хајде да мало пробудимо ову монотонију написаних говора, чисто да искористим прилику да господина Шарчевића питам, као министра који је био присутан током ове расправе – „Доситеја“, као награда коју су добили, односно...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Не могу више да одговарам на нападе из ваших клупа зашто дозвољавам да се говори мимо теме. Молим вас да будете ту када будемо разговарали о закону који из своје надлежности покрива министар Шарчевић па ћете онда имати прилику да поставите питање, али у вези с амандманима који ће бити на дневном реду.

(Балша Божовић: Повреда Пословника.)

По Пословнику, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Члан 107. ст. 1, 2. и 3. Дакле, не можете да не дозволите мени који сам се јавио по амандману, користим време овлашћеног представника по овом закону, да макар питам министра да ми одговори нешто што је захтев грађана, али дозвољавате, с друге стране, посланицима ваше партије да говоре о свему, о Косову, доларима, глобализацији, силовањима, о свему што апсолутно данас није тема дневног реда.

Дакле, поставио сам питање господину министру, прекинули сте ме на пола, када су у питању стипендије које је делио председник Републике Србије за 1.047 средњошколаца... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Споменули сте председника Републике Србије да бисте покрили то да не говорите о амандману који је на дневном реду, а тај амандман је поднела посланица Станија Компировић. Када буде ...

Слушајте шта је говорила па ћете знати онда. Не могу да вам препричавам, није ми дозвољено Пословником.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

(Ђорђе Комленски: Повреда Пословника.)

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри, даме и господа народни посланици, ово је једна од седница када можемо да будемо заиста поносни, задовољни оним што смо урадили и одлукама које ћемо у дану за гласање, уверен сам, великом већином гласова и донети.

Србија је данас држава која има довољно новца у буџету, Србија има суфицит, има пара. Има пара да повећава пензије на реалним основама, одрживо и да наши пензионери, који су, могу слободно да кажем, били они који су најбоље разумели нужност спровођења економских реформи 2014. године, данас добију право повећање пензија. Мени је посебно драго што идемо ка томе да пензије не прате само раст цена већ да повећања буду и изнад нивоа раста цена како би и стандард живота, квалитет живота наших најстаријих суграђана био далеко бољи и како би њихова будућност била што извеснија и сигурнија.

Када кажемо смањиване су пензије, аман више, хајде да ставимо тачку на ту тему па да кажемо – 60% пензија није смањено, смањиване су оне највеће пензије.

Наравно, ми као млађи посланици Српске напредне странке, али и они старији, усуђујем се да говорим у име својих млађих колега, захвални смо нашим очевима, мајкама, бакама и декама, који су схватили шта је потребно да урадимо како бисмо ми и наша деца имали сигурну будућност у Србији. Ово је један од начина, са повећањима од 8,2% до 13,2%, да им кажемо „хвала“ ове године, а, надам се, и неким већим повећањима у будућности.

Пре четири године, само то ћу да кажем за крај овог излагања, јавни дуг у Србији био је 78% БДП-а; пре краја ове године биће испод 50%. То је још један од добрих резултата рада ове владе, показује стабилност и сигурност наше економије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Ђорђе Комленски, повреда Пословника.

БОРЋЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Учињена је повреда Пословника, додуше оба пута, члана 103, али става 1, става 4. и става 7. Имао сам право на повреду Пословника одмах пошто је господин Божовић указао на наводну повреду Пословника. Наиме, ту сте прекршили одредбе члана 103. ст. 4. и 7. Господин Божовић је био дужан, као и сви народни посланици, да укаже на који се члан Пословника позива. То што је он завршио Правни факултет у „Бонафидесу“ а не тамо где се испити полагају, па не зна да члан 107. Пословника нема став 3, на који се између осталог позива, није оправдање за вас. Требало је да му тог тренутка укажете да је повредио, злоупотребио Пословник, у смислу члана 103. став 7, и изрекнете опомену. Да ли је у питању незнање због начина стицања дипломе или је намерна злоупотреба, није на нама да ценимо, али јесте ваше да примените одговарајућу меру. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Пошто испада да сам ја најгора у друштву, јесте, да, али сам прекинула посланика јер је повреда Пословника била само злоупотребљена да би се добила реч.

Ви реците, али ја нисам увек толико моћна да могу све намере посланика да предвидим. Углавном, сви се позивају на повреду Пословника да би рекли нешто друго. То нам је манир у овом сазиву.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине министре, нашао сам још спонтано окупљених „мама“ на овим протестима: ево Зорана Живковића и господина Александра Стевановића, народних посланика, а ово су вам Радомир Лазовић и Добрица Веселиновић из организације „Не даavimo Београд“. Као што видите, господине министре, све саме „маме“, незадовољне мерама које сте донели.

(Балша Божовић: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДНИК: Даћу вам реч по Пословнику, само вас молим, када неко заврши реченицу, седне, па онда.

Значи, чујем добро. Не видим добро, али чујем јако добро.

Народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Члан 107, председнице Народне скупштине.

Ја могу да трпим увреде на свој рачун, али то што ви не спречавате да ме вређају лично говори о вама. Ви председавате, ви сте председница ове скупштине. То је једна ствар.

(Александар Мартиновић: Да ли си ти мама?)

Друга ствар, ја вас молим да господина Мартиновића опоменете сваки следећи пут када каже да има нешто против мајки у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 107. говори нешто друго.

Молим вас, посланик Мартиновић није имао намеру да вас увреди тиме што је рекао да сте ви можда мајка. Не видим у томе ништа увредљиво. Или је наша сензибилност потпуно различита. Нешто теже да је било, па да разговарамо о томе. Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштована председнице Народне скупштине Републике Србије, поштована господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, нема сумње да ће овај Закон о пензијском и инвалидском осигурању, а и мој поднесени амандман, утицати својим одредбама на модернизацију Републике Србије, а тиме и на унапређивање васпитања и образовања у целини.

Странка бившег режима није се борила за инвестиције, већ је плачкашком приватизацијом утицала на слабљење пензионог а тиме и васпитно-образовног система.

Поштовани народни посланици, Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, свакодневно напада сваку инвестицију коју доводи председник Републике Александар Вучић, а тиме и свако радно место и допринос за пензије, без обзира на то да ли је то „Београд на води“, ПКБ, РТБ „Бор“ или творница гума у Зрењанину. Тиме Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, покушава отерати домаће и иностране инвеститоре из Републике Србије. На тај начин Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, чини злочин према грађанима и држави Србији, а и према нашим пензионерима.

Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, као градоначелник Београда је 2011. године опљачкао „Телеком“ тако што га је политичким притиском на тадашњег директора „Телекома“ Бранка Радујка присилио да купи четири кабловска канала његове „Арене спорт“ за 7,7 милиона евра иако, подвлачим, „Телеком Србија“, поштовани народни посланици, по закону тада није смео бити власник медија. Тако је Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, опљачкао и уништавао пензиони систем а тиме слабио и васпитно-образовни систем.

Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, свакодневно напада уваженог председника Републике Србије господина Александра Вучића, јер не може више да опљачка грађане Србије ни пензиони систем Републике Србије. Данас када је председник Републике Александар Вучић од опљачкане и финансијски уништене земље – од стране Драгана Ђиласа, у

народу званог Ђики Мафија, и његовог „жутог предузећа“ – учинио Србију економски стабилном земљом и када је буџет Републике Србије напуњен, где чуда, осетио је то Драган Ђилас, звани Ђики Мафија, и ево га, долијао заједно са „савезом за поновну пропаст Србије“, Сашом Радуловићем, у народу званим Краљ Стечаја, Сашом Јанковићем, у народу званим Сале Прангија, Бошком Обрадовићем, у народу званим Лупетив, Зораном Живковићем, у народу званим Пољопривредник у Покушају, Борисом Тадићем, у народу званим Липицанер, Ђорђем Вукадиновићем, у народу званим Ђорђе Влах, Јанком Веселиновићем, у народу званим Јанко Станокрадица, Сергејем Трифуновићем, у народу званим Сергеј Пишоје или Пишановић (јер је рекао да ће пишати по председниковом гробу), Жељком Веселиновићем, у народу званим Жеки Афроамерикански Силоватељ, Ненадом Чанком, у народу званим Нешо Гицоје, Чедомиром Јовановићем, у народу званим Чедо Шмркач или Шмркановић, Зораном Лутовцем, у народу званим Зоран Залутовац, да поново економски и политички баце грађане и државу Србију на колена.

Зато су, поштована председнице, овај закон и мој предложени амандман веома важни. Позивам вас, господо народни посланици, да у дану за гласање прихватите мој амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Ђирић.

Изволите.

ГОРАН ЂИРИЋ: Користим време посланичке групе.

Ево, професор доктор је сада, овог тренутка образложио свој амандман. Ја питам и једног и другог министра да ли ће прихватити овај амандман, а посебно с оваквим образложењем које смо данас чули. Он јесте симбол образовања. А ја ћу прочитати како гласи његов амандман и још једном вас молим да одговорите управо на ово питање, једноставно – да ли ћете прихватити амандман проф. др Атлагића, који на овакав начин говори о колегама које седе у скупштинским клупама и онима који овог тренутка нису у тим клупама?

Његов амандман каже да би овим законом подстакао да свеукупни развој Републике Србије порасте, с посебним освртом на развој система образовања. На који начин ће ово подстаћи систем образовања? Министре просвете, у склопу овог питања и овог амандмана, питам вас – да ли видите неку везу између отворених питања, почев од бившег председника Републике Томислава Николића, који нама није могао да каже како је гласио његов мастер рад и на ком је факултету завршио своје студије, до упитних докторских диплома министара који седе заједно са вама у Влади, и како се ви сами осећате у тој влади када на овакав начин слушате образложења која ће, по речима професора доктора, унапредити образовање у Србији? Да ли то значи да ћемо ми заиста сазнати, искрено

говорити о томе, о пореклу диплома, докторских дисертација свих министара у вашој актуелној влади?

Мислим да је то предуслов да зауставимо огроман одлив најученије деце и оне која су спремна да уче у Србији данас, оних који су спремни да уложе огромне напоре да студирају, заврше своје студије на поштен начин и да нађу себи простора за егзистенцију.

Мислим да је то предуслов да учинимо управо пензиони систем, сада говорим вама, министре Ђорђевићу, одрживим, онако како сте покушали да говорите да ће пензије бити повећане оног тренутка када Србију учинимо финансијски одрживом. Да ли ће она бити финансијски одржива ако оваквим говорима, оваквим образложењима, оваквим односом према својим колегама мотивишемо ту децу да изађу из Србије? Постоји тај јаз о коме смо разговарали, о све старијој Србији, све краћем животном веку и све краћем периоду примања и уживања пензија, а демотивишемо оне најмлађе да заиста улажу у пензионе фондове.

Заиста видим ту везу између образовања, о коме се покушало говорити, и одрживости пензијског система, али први предуслов за то је да будемо искрени, пре свега са врха државе, за свакога од нас појединачно, о пореклу диплома, о начину на који смо завршавали своје школе и да пробамо да будемо храбри и обрачунамо се с тим, пре свега због будућности деце која су спремна да уче и улажу у своје знање и остану у Србији, јер 40.000, по статистичким подацима, годишње напушта Србију. Нема одрживог пензијског система са таквим одливом.

Још једном да кажем оно што је став Демократске странке у вези с овим предлогом закона – неспорно је да ће пензије порасти због тога што се укида смањење од 10%, то је потпуно јасно, али оно што је наш предлог био, желели смо да чујемо и заједно нађемо решење на који начин ће се вратити оно што је узето у последње четири године, од усвајања закона 2014. године до данас. У просеку, око двеста милиона евра годишње, за четири године око осамсто милиона евра. Дакле, то јесте суштина, на који начин вратити оно што је имовина пензионера, њих око 700.000 у Србији, којима је смањена пензија. Мислим да то, као народни посланици, заједнички треба да узмемо као сопствену одговорност.

Још једном кажем да је 2000. године Демократска странка у широкој коалицији успела да врати дванаест заосталих пензија; успела је да врати децје додатке и успела је да врати стару девизну штедњу из тог периода деведесетих када се систематски од државе отимало кроз систем пирамидалних банака Дафине, Језде и неких других банкара у Србији, назовибанкара, и државе која је прогласила нешто што је стицано годинама као капитал за будућност, стару девизну штедњу.

Још једном вас позивам, министре, да нам кажете да ли ћете прихватити овај амандман и на који начин можемо заједно да радимо и да се суочимо са таквим приступом да је лак начин да се дође до диплома, докторских дисертација, начин да се отера велики број најобразованије деце из ове наше земље.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Хвала вам, али ја не могу да прихватим амандман, то мора Скупштина, а није ни мој закон.

Али оно што сте питали из мог домена, оно што ја заступам – врло је јасно шта је у домену Министарства просвете и науке, а шта је у домену аутономије самог универзитета, односно његових саставница. Када је у питању сумња на плагијат, знате да се за то морате обратити (или ко год сумњао) матичном факултету; они формирају комисије и даље имају своју процедуру. Када се сумња у валидност дипломе, онда се обраћа Министарству просвете и просветна инспекција тада реагује и доноси закључке тако што испитује целу процедуру. Имали смо у нашим изменама и допунама закона нешто за шта смо објаснили да није било у тој процедури из неких техничких грешака, али тиме није нико амнестиран од онога што је нелегално.

Ми имамо до данашњег дана око стотинак различитих установа, на наш позив, где смо рекли да се угасе нелегално отворена неакредитована одељења било ког сектора, струковног или академског образовања, било приватног или државног. У том домену инспекција ће од првог, како смо и рекли, кренути на терен.

Друга категорија високошколских установа су оне које су поднеле захтев за акредитацију али због промене начина акредитације – раније преко Комисије за акредитацију, сада на Агенцију, која је виши ниво и европски стандард – била је једна пауза. У тој паузи људи су на чекању, сачекаће процес акредитације. Буде ли она лоше урађена – значи, они могу сада да почну да раде после првога – наравно да ће им се одузети акредитација, односно студентима ће морати да се врати новац и да се упишу у друге установе.

Значи, на све оно што стигне до ресорног министарства у службеној форми, ми смо дужни да реагујемо, тако и радимо, а све што је сумња на нешто друго јесте нешто што је у оквиру аутономије, право и обавеза универзитета. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине Маринковићу. Јавио сам се по амандману свог уваженог колеге Марка Атлагића.

Ја сам овде доносио индекс председника моје странке и председника Републике Србије, Александра Вучића, али ви никако да донесете индекс ваших лидера. Разумем зашто нисте хтели да донесете индекс Драгана Шутановца, човек је студирао преко 12 година. Ево, ја вас молим, донесите индекс овог Жељка Веселиновића, вашег новог лидера који прети силовањем председници Владе Републике Србије, да видимо коју школу је он завршио и какву поруку шаље он деци и омладини Србије. И да ли је то политика која ће задржати младе да остану у овој држави?

Такође, господине Ћирићу, ја вас молим, пошто сте причали о амандману Марка Атлагића и позивали министра да вам одговори да ли ће прихватити његов амандман, ја сад питам вас: како је то Србија недемократска држава, тиранија, држава у којој се пита само један човек – ви притом увек мислите, наравно, на председника Републике Александра Вучића – како је то Србија земља неслободе, земља страховладе, а ви, председник Посланичке групе Демократске странке, на радном месту специјалног саветника генералног директора Јавног предузећа „Пошта Србије“ са платом од 150.000 динара? Кажите ми каква је то недемократска држава у којој је тако нешто могуће и да ли је тако нешто било могуће у време ваше демократије, у време ваше слободе, у време ваше владавине права? Ја мислим да није било могуће.

А ове фотографије које сам малочас показивао показивао сам не зато, као што каже ваш колега Балша Божовић, да бих вређао било коју мајку у Србији, ја сам и син и родитељ и не пада ми на памет да вређам било чију мајку и било чију супругу; ове фотографије сам показивао да би грађани Србије знали да није реч ни о каквим спонтаним демонстрацијама против Владе Србије и да није реч ни о каквом протесту, како ви кажете, мама, јер ви, Балша Божовић, Зоран Живковић, Радомир Лазовић, Добрица Веселиновић, Александар Стевановић итд., нисте маме, него сте посланици опозиције и то тако кажите грађанима Србије. На овим фотографијама не да нисам видео скоро ниједну маму, видео сам скоро све саме посланике из Демократске странке, из свих ових посланичких група којима су заједнички шефови Жељко Веселиновић и Драган Ђилас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Мартиновићу.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 104. Господине председавајући, ја уважавам вашу толеранцију према опозицији, али господин Ћирић је, по мени, на веома приземан начин желео да ниподаштава господина Атлагића и његову докторску диплому. Господин Атлагић се јавио за реплику, коју му нисте дозволили.

Дакле, господин Атлагић је докторирао у стара добра времена. Господин Атлагић није студирао 12 година као Горан Јешић, фалиле му три године до пензије. Господин Атлагић није студирао као њихов председник некадашњи, они то често мењају, господин Зграбиновац, или тако, не знам како се звао, који је студирао 13 година, две године му фалиле до пензије. Господин Атлагић није завршио два факултета као Беба Балашевић. Дакле, ја верујем да је она завршила два факултета, сад може да пређе да чисти трећи с обзиром на то да није знала ни ко је Илија Гарашанин; дипломирала књижевност а не зна шта је „Начертаније“, да су је питали годину, то би био општи хаос.

Дакле, ја поштујем господина Ћирића, поштујем његово знање о телекомуникацијама, поштујем његових 150.000 динара које добија од Владе Србије као саветник, поштујем и то што је за три-четири месеца док је био директор „Поште“ стекао стан у близини „Поште“ од сто и нешто квадрата. Све ја то поштујем, али ви морате водити рачуна и о правима господина Атлагића и захтевам да уважите моју примедбу. С обзиром на то да је долазило до ротације председавајућих, нисам сигуран да сте ви председавали, али треба да дозволите Марку Атлагићу да достојанствено одбрани своју докторску титулу. Не треба њему знање које има Беба Балашевић, нити му треба неко ко ће као Беба и њен отац опевати народне посланике, пољопривреднике и називати их „смрадом са фарме“ који, ето, „нешто извале“. Па ево прилике да и ја питам Ђоку Балашевића – ко то извали онако о Гарашанину као купцу ПКБ-а? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Професор др Марко Атлагић је у систему, има право на реплику, с тим што сматрам да стварно нико није довео у питање ни ауторитет, знање и, далеко од тога, диплому професора.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Прво професор Марко Атлагић, право на реплику.

И ви, господине Ћирићу, имате право на реплику, наравно.

МАРКО АТЛАГИЋ: Прво реплику, а онда имам право по амандману.

Поштовани потпредседниче Народне скупштине...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Или реплика или амандман.

МАРКО АТЛАГИЋ: Реплика.

Шокиран сам изјавом господина прекопута мене, што није слушао образложење мог амандмана. Није чудно што то није слушао јер он није знао ни о ком се закону ради, који је на дневном реду. А како би, побогу, браћо, знао кад је дошао пре пола сата у ову скупштину, а ми радимо од јутрос десет сати. Тако ради сваки дан, он и господа иза њега. То је једно.

Друго, да овај закон може утицати на укупни економски развој и модернизацију Србије, а тиме, када се побољша и пензиони систем, и на васпитно-образовни систем, зна сваки ђак у првом разреду основне школе. Али он није слушао. То је једно.

Друго, никада у животу никога нисам увредио. Ви добро знате, господо народни посланици, а и грађани Србије знају – све ово што сам рекао, како је претходни говорник говорио о колегама народним посланицима, цитирао сам из штампе. Сада ћу само једну реченицу да кажем. Тако, на пример, Краљ Стечаја, 14. априла господње 2011. један угледни лист, наслов стоји: „Полиција чешља Краља Стечаја“. Шеснаестог априла 2011. године, наслов: „Краљ Стечаја, Саша Радуловић, ојадио шећеране“. Имам стотину таквих из штампе. А за његовог колегу из његове странке, који је оштетио буџет 2010. године за 463 милиона динара, извештај ДРИ, који сам ја цитирао већ и раније у овој скупштини...

(Председавајући: Хвала.)

Само да завршим реченицу и по Пословнику имам право.

(Председавајући: Имате два минута када је реплика у питању. Завршите реченицу.)

Ево, да завршим ову реченицу. Државна ревизорска институција је утврдила, утврдила комисија и у штампи три дана иза тога – Драган Шутановац, звани Зграбиновац. Ништа нисам, господо народни посланици измислио, већ рекао шта је ко од ове господе радио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Ево, да дамо прилику и Горану Ћирићу. Право на реплику, па се ви јавите опет по амандману, наравно.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ево, у два минута, тројица посланика и просто кратки одговор. Још једном потврда од поменутог професора доктора о серији увреда за своје колеге, и оне које су у сали и оне које нису у сали.

Никада од мене нисте могли да чујете било какву увреду према било коме од посланика или посланица у овим клупама. То што сам поставио питање о дипломама и о знању, ваљда је сасвим логично да свако од нас зна како му се звао дипломски рад или матурски или било који рад, јер је то нешто што остаје за сва времена онима који су уложили макар десетине

сати труда око таквог рада, а камоли и мало више од тога. Ако ме питате како се звао мој матурски или дипломски рад, ево, рећи ћу вам, знам га напамет у току дана и ноћи.

(Александар Мартиновић: А ко то не зна?)

Па бивши председник Републике Србије Томислав Николић на то питање није знао да да одговор, нити је дао јавности одговор на ком факултету је студирао.

Поставио сам питање и министру просвете о односу према колегама који су давали немушта објашњења о томе где су студирали, у ком периоду, које смерове и докторате, веродостојност доктората оних који су их овде приказали и који се ките тим титулама.

Али ви сте показали, у суштини, какав је однос према људима који раде у држави, у јавним предузећима, јер сте поставили то питање. Па наравно да је логично да људи и из позиције и из опозиције раде у државним системима. Зар мислите да је приступ било ком државном систему могућ и пожељан једино људима који су чланови странака на власти? То у ствари показује приступ том питању.

Што се тиче стана који се помињао, један сам од ретких директора „Поште“ који није добио стан, него је подигао кредит, отплаћује тај кредит, и наравно да га отплаћујем са изазовима какве имају и сви остали људи у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Доктор Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Једна врло кратка реплика, у ствари једно питање.

Ако је, господине Ћирићу, нормално то што ви кажете, ја заиста мислим да је нормално, дакле да је сваком грађанину Републике Србије потребно омогућити приступ државној служби, кажите ми да ли је у ваше време било могуће да председник посланичке групе било које опозиционе партије... Ево, пошто сте малочас спомињали бившег председника Републике Томислава Николића, он је у то време био председник Посланичке групе СНС, у време када сте ви били на власти, да ли је било могуће у то ваше демократско време, европско време, грађанско време, да Томислав Николић буде у Народној скупштини председник Посланичке групе СНС и да истовремено буде специјални саветник генералног директора ЈП „Поште Србије“, или било ког другог јавног предузећа у Србији, за плату од 150.000 динара? Наведите ми, молим вас, један пример у периоду од 2008. до 2012. или од 2000. до 2008. године, да ли је таквих примера у Србији било, дакле да неко у Скупштини Србије буде шеф опозиционе посланичке групе и да буде специјални саветник директора

„Поште“, „Електропривреде“, „Телекома“ или неке друге државне компаније.

У ваше време то није било могуће и то није било нормално, али је то нормално у наше време. Као што видите, Србија, па ви сте очит пример, није земља неслободе, није земља у којој нема демократије. Напротив, Србија је земља демократска, Србија је земља у којој нема партијског запошљавања, а најбољи пример за то сте ви, господине Ћирићу. Ви сте најбољи, уџбенички пример како треба да изгледа једна демократска и правно уређена држава – човек је против режима, али зато ради у државној компанији за 150.000 динара.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Господине Ристичевићу, ви сте се јавили. По ком основу? Одустајете. Добро, хвала.

Горан Ћирић, право на реплику.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Да, директно сте ме питали. Питање је јасно и ја ћу га проширити и на период од 2000. до 2004. године и 2008. до 2012. године, за који сте поставили питање, када сам носио одговорност за два велика система: један је био Град Ниш, од 2000. до 2004. године, други „Пошта Србије“, од 2008. до 2012. године. Поносан сам на резултате у том периоду и за један и за други систем, а посебно на људе са којима сам сарађивао. Можете да проверите, и за то имате потврда и на овим нашим седницама Скупштине Србије, када су бивши директори у „Пошти Србије“, овде сада у великим системима, који су добили прилику у „Пошти“ без било каквог питања ког су политичког опредељења, само на основу својих способности. Јер свако ко ради у великим системима, нећу помињати имена, ви то знате, и у МУП-у, и у Агенцији за развој електронске управе... Нећу о њима говорити, долазили су управо овде, заједно са садашњим министром, и представљали законе. И то проверите, то ћете се уверити.

Ја због коректног односа не помињем имена и презимена, јер немам тај приступ, али ћу вам управо рећи... Лако ћете проверити. Али ћу вам управо рећи – свако ко носи одговорност за велики систем, за читаву државу, мора да зна да у неком проценту и у тим јавним системима раде људи који су различитих политичких оријентација. Ако сечете поједине делове тог система, губите део енергије и знања у том систему. Ја сам тога био свестан јер сам знао да је у то време Демократска странка можда имала 30% подршке или 20% или 40% у неком периоду, али 60% бисте одсекли уколико бисте ангажовали само људе из свог политичког окружења. Зато су добијали шансу сви они најспособнији и за то имате сијасет потврда.

Проверите сами, ја не лажем, лако је проверити. И проверите овде оне који су седели у овим клупама и бранили неке од закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик др Александар Мартиновић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Моје питање је било врло јасно. Ја не знам о којим клупама ви говорите. Спомињете неке људе чија имена не желите да наводите, а кажете – Србија је недемократска, тирански режим Александра Вучића итд.

Ја сам вас врло јасно, српски питао – да ли је у ваше време, господине Ћирићу, молим вас, да ли је у ваше време било могуће да неко истовремено буде председник посланичке групе у опозицији и специјални саветник генералног директора било ког јавног предузећа у Србији? Молим вас, наведите ми једно једино име. Од 2000. до 2012. године није било могуће, и ви то веома добро знате. Не да није било могуће, сетите се периода после 5. октобра, шта су ваши политички истомишљеници говорили о онима које су на нелегалан начин срушили са власти. Да их треба отпуштати са посла, да их треба лустрирати, да им децу треба шишати до главе итд. То су биле ваше мере.

У наше време је тек постало могуће, у то наше страшно, Вучићево, недемократско време. Сећате се шта причају ваше страначке колеге овде у Скупштини, партијско запошљавање итд. Па тек у то Вучићево време је могуће да неко критикује Вучића, буде председник посланичке групе у опозицији и истовремено буде специјални саветник генералног директора ЈП „Поште Србије“ за плату од 150.000 динара.

Ако је то већ тако, господине Ћирићу, ја сад питам вас – одакле вам морално право да плујете по рођеној држави и да кажете да је Србија земља неслободе, земља страховладе, земља у којој се за све пита само један човек? Просто, како човек има моралних скрупула да са таквим примањима, са платом од 150.000 динара, каже – е ова држава је зла, ова држава је покварена, ово је држава у којој нема слободе?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, право на реплику.

ГОРАН ЋИРИЋ: То и такав напад, плување државе, апсолутно никада. Можемо да ставимо своје биографије свим људима овде и читавој јавности у Србији и покажемо шта смо радили за ову државу.

Ако имате добре намере према држави и пробате да неким предлозима, решењима и различитим погледом на решења која овде представљају поменути министри и ви заступате као већина, а ја сам у мањини и не верујем у таква решења него верујем да је могуће налазити и другачија решења, то је нешто што доказује моју искреност и, наравно,

моју опредељеност и љубав према својој земљи. Не могу да вам дозволим да кажете да више волите своју земљу од мене.

А рећи ћу вам и много веће изазове од овога који ви сада истичете. Године 1999. сам био тај прокажени демократа у граду Нишу, као председник Градског одбора Демократске странке, које су оптуживали и ваше колеге, у политичком смислу, а и људи на челу државе, да постављају локаторе да би им бомбардовали децу, пријатеље, родбину, позивали на војне вежбе, позивали у рат. Да, одазвао сам се и наравно да сам био спреман да жртвујем и свој живот и да браним своју децу, своју родбину и своје сународнике на начин који је могао да однесе и живот, онако како су и хиљаде других људи који нису били по дефиницији припадници тадашње власти, припадници владајуће већине, него је било и опозиционара. Али ти људи су волели своју државу, онако како је волим данас ја иако сам овде са ове стране клупа у мањини, и то изузетно израженој мањини.

Никада вам нећу дозволити да кажете да волите више ову нашу државу од мене због тога што ја у овом тренутку размишљам на другачији начин и мислим да је потребно тражити другачија решења и о овом Закону о пензионом систему, и онда када смо били против 2014. године, и о многим другим решењима која сте овде доносили и за која сам сигуран, понављам још једном, да су донела велике, лоше последице укупно по државу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Реч има др Александар Мартиновић, право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, никако да ми, господине Ћирићу, одговорите да ли је у ваше време иједан председник опозиционе посланичке групе могао да буде специјални саветник генералног директора у неком јавном предузећу.

Што се тиче напада на рођену државу, колико знам, ДС је члан овог новог савеза, ви кажете – за Србију, ја мислим савеза против Србије, чији је лидер Жељко Веселиновић. Тај Жељко Веселиновић је пре два дана изјавио: „Хвала свим члановима Савеза за Србију на недвосмисленој подршци. Неће нас уплашити, поцепати, него нам само дају још више снаге у борби против овог фашистичког режима. Јединство, пријатељство и слога су оно што краси Савез за Србију, до победе.“

Значи, господине Ћирићу, министар Ђорђевић, министар Шарчевић, Ђорђе Комленски, све ове моје колеге из Српске напредне странке, ми смо по мишљењу вашег лидера представници фашистичког режима. Нисте рекли ви, рекао је ваш лидер. Рекао је лидер Жељко Веселиновић. Један дан каже да треба силовати председницу Владе Ану

Брнабић од стране једног Афроамериканца тек пуштеног из затвора, а онда после три дана каже да Србијом влада један фашистички режим.

Онда ви кажете – ја не плујем по својој држави, ја сам бранио ту државу. Морате да се одлучите, господине Ћирићу, да ли сте у коалицији са оваквима или нисте. Ако јесте, а јесте, онда сте исти као и они.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Реч има Горан Ћирић, право на реплику.

ГОРАН ЋИРИЋ: Мислим да је ово важно питање. Моје колегинице и колеге су јасно рекле и осудили смо тај твит који сте читали целог дана у Скупштини, не само због тога, него смо га осудили сасвим јасно. Ја и овог тренутка кажем – да, осуђујем.

Подсетићу вас, госпођу Ану Брнабић, када је предложена за председницу Владе, бранили смо као грађанку – то и сада истичем, и тада смо изјављивали, може се проверити у стенограму – и сва њена права и њену различитост и јасну опредељеност и припадност ЛГБТ групацији. Она је претрпела нападе од вас из ових клупа; тада вас је председница Скупштине утишавала када сте читали један пример из читанке и, по њеној процени, по процени Маје Гојковић, вређали Ану Брнабић. Тада смо је штитили, као што ћемо је штитити и сутра, и све оне људе који имају права на своје различитости и различита опредељења, и у политичком, и у религијском и сваком другом смислу.

Дакле, ту ћемо бити доследни, исто онако како ћемо говор мржње или поруке какве смо чули, које сте читали овде, јасно осудити у овим клупама. Мислим да не можете да стављате знак једнакости, јер, још једном кажем, ни у једном тренутку није било нити вређања, нити речи мржње, нити говора мржње према било ком појединцу у овим клупама. Ви то одлично знате, као што знају и сви остали посланици у овој скупштини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Александар Мартиновић, право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Због грађана Србије – дакле, нисте се извинили Ани Брнабић због речи које јој је упутио ваш лидер Жељко Веселиновић. Нисте. Ми смо овде у Скупштини прочитали то што је Жељко Веселиновић рекао за Ану Брнабић и тек после тога неко од ваших посланика је рекао да му је жао што је то написано, али пре тога нико од вас се није извинио. Нико од вас се није извинио.

Нико од вас се није извинио због ових речи, срамних речи, да Србијом влада фашистички режим.

Да ли сте се оградиле од изјаве такође једног од лидера Савеза за Србију, који долази из странке Вука Јеремића? У питању је Владимир Гајић, који је дословно рекао: „Вучића на изборима да победимо не

можемо. Преко 60% функционално неписмених грађана је ту.“ Значи, он вређа чак и грађане Србије, не власт, вређа грађане. „Шездесет посто функционално неписмених грађана је ту и они ће до краја остати његови верници. Милошевић није изгубио на изборима, већ револуцијом. Ја сам заговорник побуне народа. Доћи ће тај тренутак.“ И додао је да гаранције за ту побуну треба тражити од великих сила. Да ли се ограђујете од ове изјаве? Да ли се слажете с овим да је 60% грађана функционално неписмено, да су 60% грађана Србије верници Александра Вучића и да не можете другачије да победите Александра Вучића него тако што ћете да поновите 5. октобар? Да ли се и од ове изјаве ограђујете? Кажите пред грађанима Србије да ли се и од овога ограђујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да не остане недоречено, да се вратимо на амандман. Није примерено да се ја изјашњавам о сваком амандману, али, ево, направиху изузетак.

Да вам кажем, могу да дам предлог Влади, Влада може да усвоји и Скупштина да изгласа. Када је реч о овом амандману где сте ви имали дилему, да сте прочитали цео члан, вероватно бисте видели да су према важећој норми сви оснивачи, односно чланови привредног друштва обавезно морали да се осигурају. Сада овим амандманом укидамо то и није нужно да се осигурају.

Стога верујем да је идеја посланика била да оснивачи, без обзира на њихово образовање... Није било нужно да буду високо или ниско образовани, већ је битно да буду оснивачи, да буду добри менаџери. Сматрам да то није ни потребан ни довољан услов и зато кажем да није нужно да се усвоји овај амандман, тако да са те стране...

(Горан Ћирић: Хоћете ли подржати?)

Ја кажем да ја не бих подржао. Није нужно, није ни потребан ни довољан услов за то, али схватио сам шта је била идеја и зато дајем објашњење зашто мислим да није потребно.

А кад сте ви рекли, само ћу се осврнути на пензије и нужност овог закона... Причате, чујем, и јуче и данас о вашем враћању пензија итд. Треба народ Србије да зна да су се 2000. године чудне ствари дешавале, од опроста Париског клуба до задуживања Србије по неповољним кредитима, каматама високим, које ми данас као Влада враћамо, или смо неке од њих који су били високи и рефинансирали. Један од начина како су били враћени није била добра привреда, што није ни могло да се деси после рата 1999. године, већ је било задуживање. И то је оно против чега смо ми данас, против задуживања да бисмо нешто нивелисали на нулу или неке повећавали неко право из кредита, већ желимо да то буде из неких

реалних извора, из економије која има суфицит, висок БДП, ниску инфлацију, стабилан курс, инвестиције и једноцифрену незапосленост.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, реплика.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ево, поменули сте и, добро, хвала вам на овом ставу који сте рекли, да не бисте подржали овај амандман, али је могуће да ће вас скупштинска већина прегласати у томе, да ће променити овај закон, мени је то јасно. Најчешће се то није дешавало, него смо имали серију амандмана који ни на који начин нису утицали на закон.

Али ово што сте рекли сада као аргумент, у том смислу да сте променили ту праксу и да је 2000. године враћано на начин да се задуживало под неповољним условима, хајде реците ми, пошто стално говорите и стална је теза – затекли сте државу пред банкротом, затекли сте је са 15 милијарди евра дуга... Сада је 24 милијарде и, замислите, сада је спасена од банкротства са 24, са девет милијарди више. А неки људи су затекли ту државу 2000. године са 15 милијарди евра јавног дуга, а тада је БДП износио око седам милијарди евра. Значи, укупно учешће јавног дуга 2000. године у БДП-у је било преко 200%. Како се то онда зове из овог угла? Па не да је била пред банкротством, него је била заиста у банкротству.

Тадашње власти и тадашња коалиција, тадашња политичка поставка је променила ту праксу после 5. октобра и успела да врати највећи део дуга, наравно добар део дуга и отписом Лондонског и Париског клуба. Али дошли смо до тога да је јавни дуг изузетно брзим темпом смањиван, да је враћена стара девизна штедња, да је враћено 12 заосталих пензија. Ја сам о том периоду говорио, о периоду који је показао да је могуће вратити и ово што је после 2014. године одузето пензионерима, а то је ових осамсто милиона евра, у једном периоду који није могуће дефинисати у овом тренутку али ми смо очекивали од Владе да да такав предлог.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Реч има Зоран Ђорђевић, министар.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, али ви не... Као економиста, као неко ко је водио велика предузећа, како кажете, онда знате шта сте добили тиме што сте се задуживали и што је било неповољно, како је то касније утицало на то да у односу на БДП расте дуговање и за само задуживање у односу на БДП и какве је то последице донело. То је довело до тога да ви 2014. године имате повратну реакцију, а то је да уђете у банкротство јер нисте имали реалног прихода већ сте живели на ономе како сте се задуживали.

И на све то, кад кажете враћали сте, ви сте правили грешку 2008. године тако што сте кад су увећаване пензије заборавили војне пензионере. То смо враћали прошле године. Двеста милиона евра је дуг према војним пензионерима, 11,06% усклађивање. Па и сами знате да су били протести због тога, зато што је од 2008. до 2017. године нарастао тај дуг. То нисмо ми измислили. Ми смо вратили тај дуг. Кад већ причате о томе, онда кажите да је и ова влада враћала дугове. А те дугове није вратила тако што се задуживала, него је вратила из реалних прихода.

Ово повећање пензија не иде из задуживања, него иде из реалних прихода које је направио ПИО фонд и које је направила ова држава суфицитом. Ми сада имамо ребаланс. Имамо повећање, враћање и плус смањење онога колико ће да повуче ПИО фонд из буџета, са 185 на 178 милијарди. Значи, повећавамо износ који дајемо до краја године, смањујемо износ колико ћемо узети од државе, а тих седам милијарди дајемо у нове инвестиције. Мислим да је то прави начин како се послује. То је реално, да правите добит и да правите економију која може да следеће године да нама право да обећамо пензионерима – имаћете веће пензије. Тако ћемо да се одужимо тим пензионерима који су претрпели ово. То је оно што кажем у име Владе – биће веће пензије, и то је начин како ћемо њима да се одужимо. То је одговор на ваше питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, тешка срца, али морам да рекламирам поново члан 107. после излагања господина Ћирића. Наиме, он је обмануо Народну скупштину и смањιο јавни дуг у време њихове власти. Госпођа Томић то зна, дуг на крају 2012. године је био 17,7 милијарди, а не 15. Није проблем био сам дуг, проблем је био и велики дефицит. Проблем је био раст курса, проблем је била инфлација од 7% ...

(Председавајући: Како сам ја повредио Пословник?)

Члан 107, повреда достојанства Народне скупштине. Нисте опоменули господина Ћирића да се не служи неистинитим, лажним подацима. Дакле, комплетни подаци које износим, а то госпођа Томић свакако као експерт из те области може да потврди... Највећи проблем је био не толико што су оставили тај дуг, већ што су распродали комплетну привреду, отпустили 400.000 људи (који је требало да враћају тај дуг) и пребацили их са приходовне на расходовну страну.

Највећи проблем поред тога јесте што нису направили извор за враћање дуга. Дакле, није било извора за враћање дуга, и још су одгоре биле Агробанка и Развојна банка Војводине. Потоп који су они направили отишао је у набавку станова: одселиш се из Ниша, тако, не допада ти се

више, љубав према Србији је само љубав према Београду. Посебно су Нишлије биле истакнуте у тој љубави. Да подсетим на колегу Живковића – купите стан за 230.000 евра у центру Београда, на 200 метара од свог радног места, онда вас возач... Љубав према отаџбини је и кресати трошкове државне. Онда узмете државног возача, који вас 200 метара, у папучама, вози до радног места. То је била та њихова љубав према отаџбини, која нас је као народ и државу скупо коштала.

Не тражим да се гласа. Хвала

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Александра Томић, право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мај 2012. године – 15,4 милијарде јавни дуг Србије, децембар 2012. године – 17,7 милијарди. Не можете ви да задужите државу и да кажете – од маја ја више не одговарам за тај дуг иако сам подигао преко 208 кредитних линија по каматним стопама од 8,3%. Не можете да кажете – нисам одговоран за оно што се дешава после тога, видите ви шта ћете с тим, ми смо само задужили за 15,4 милијарде евра, а сва она дуговања која се односе на енергетику, на плате, пензије, на градове, локалне самоуправе, то негде стоји на другим рачунима, то није јавни дуг.

Све је то јавни дуг, само што сте ви хтели да га смањите у крајњем износу. Нисте хтели да будете крајње одговорни према грађанима Србије и свим категоријама и желите да скинете са себе одговорност за све ове године од 2012. године до данас. Е па тако се не води држава и тако се не води одговорна политика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, мени је драго да су у овом амандману моји критичари коначно схватили о чему се ради. Али како би и схватили када не знају, поновићу још једном, који је закон на дневном реду; обраћају се министру Шарчевићу, а није из његовог ресора.

Говорник који је критиковао дошао је овде пре сат времена уместо јутрос у десет. Није то проблем ако то данас чини, него његове колеге то чине сваког дана. То се у народу зове, они који не раде, не обављају свој посао – лезиједовићи. То је народни израз. Да ли су они такви или не, то ће грађани просудити и дати коначан суд.

Надаље, понављам ради грађана Србије, никада никог нисам увредио. Када кажем некакав израз, онда га цитирам. Сада имам пар минута времена да демантујем оно што је колега на неки начин подвукао:

„доктор професор“. Знам ја на шта он алудира – професор, па вређа. Сад ћу му доказати да не.

Краљ Стечаја, Саша Радуловић, у једном чувеном листу, 14. априла 2011. године, наслов: „Полиција чешља Краља Стечаја“; 16. априла господње 2011. године: „Краљ Стечаја Саша Радуловић ојадно шећеране“, све наслови; 25. априла господње 2011. године: „Краљ Стечаја Саша Радуловић отимао паре од жртава преваре“ наслов; 27. априла господње 2011. године, наслов: „Ухваћен стечајни фантом Саша Радуловић“; 31. маја господње 2016, наслов: „Стечајни управниче Саша Радуловићу, бруко, колико си мазнуо пара“ и поднаслов „Стечајни управник Саша Радуловић, првак, гле чуда, у кумовским везама, свога кума поставио за директора БИП-а“.

Поштовани грађани Србије, за сваког кога сам прозвао, због солидарности колега, да им не одузимам време, погледајте овде, све су цитати, пуне торбе, и овде. За разлику од њих, ја овде седим читав дан, бележим оно што они раде и како се изражавају по штампи и по Твитерима. Оно што радимо, и ја и ви, не можемо сакрити, историја све избаци. А ја као човек науке истражујем ово. Устаните, демантујте ме, бићу срећан да ме демантујете, да ово није истина, за сваког од њих.

Према томе, када сам рекао за један део, и набројио, да су лезиједовићи, у народу се то каже за појединце који не раде свој посао. Има из ових клупа насупрот мене, о којима је говорио народни посланик, посланика који су три пута у години дошли. Не само из његове странке него и из других странака. Господо, грађани Републике Србије, ви реците како се ти појединци зову. Наравно, лезиједовићи.

Према томе, још сам једном зачуђен да човек који је завршио економију не може појмити да ако се Законом о ПИО пензије увећавају, делимично, колико-толико јачају економски систем земље, а тиме, зна се како, и васпитно-образовни систем. Да ли је могуће да то економиста не схвата? Вероватно схвата, знам ја то добро, али њега није било да слуша овде, па је побркао законе и обраћа се министру Шарчевићу уместо министру Ђорђевићу. Али, шта ћете, боли га и оно када сам рекао, цитирао колико је ко узео пара из бивших фирми.

Господо народни посланици, поштовани грађани Србије, завршавам овом реченицом – уништили су нашу прошлост, уништили су будућност наше деце; да су остали још само годину дана на власти, уништили би и наше корене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Ја сада имам намеру да, у складу са чланом 27, прекинем овај део расправе. Стварно, последњих неколико дискусија апсолутно се није односило на тему дневног реда.

(Горан Ћирић: Реплика.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стрпите се, имаћете прилику у сваком случају. Ако нисте имали данас право на реплику, ја стварно не знам, било је сигурно десет пута. Хвала вам на разумевању.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, када говорим о пензионерима, говорим с огромном дозом поштовања јер су они поднели највећи терет реформи.

Али пре него што кренем да образлажем свој амандман не могу, женска солидарност ми не дозвољава, а да се не осврнем на реченицу „Мама су закон“. Мама су биле, маме су закон и маме ће бити закон, али маме су пре свега жене. Овде седе жене, нама је повређено достојанство. Да ли верујете да је за мање од годину дана госпођа Маја Гојковић била злостављана, да је сада на тапету наша премијерка госпођа Брнабић? Нико од жена с ове стране којој припада опозиција, Жељко Веселиновић, мрско ми је да му име изговорим јер реч коју је он употребио за нашу премијерку, а то је силовање – господо и драги гледаоци, добро запамтите, силовање – огавна, непримерена реч за Парламент, коју никада у животу нећу заборавити... Нико од вас се није оградио од њега. То је срамота! Стално овде... Ту су новинари, дан и ноћ, нико није рекао – срамота ме је што је такав човек са нама.

Мене је срамота што сам чула ту реч. Наша премијерка није „фикус премијерка“, него је најбоља премијерка икада. Наша премијерка никада неће бити силована. Шта то значи? Ко је следећи на реду? Била је прво председница Скупштине, па премијерка, па сада ми посланице, шта то треба да значи? Да ли то значи да треба да имамо полицијску пратњу? Срамота је то! Лаж је да се било ко огласио.

Сада идем на свој амандман. Хвала.

Прво, однос броја пензионера и запослених је један према пет. То није добро, није довољно. Једно удружење пензионера је предложило, да би се попунио пензиони фонд, да буде већи проценат опорезивања осигураника. То није добро. Мени се свиђа министров говор, када је рекао да није добро опорезивати нешто што се већ опорезује, напротив, треба довести инвеститоре, треба запослити младе људе, треба преквалификовати младе људе, што и радимо.

Сетимо се, само пре пет дана наш председник Републике господин Вучић био је у Кини, потписао је масу споразума из области туризма и трговине. Потписао је и три изузетно важна уговора: један за басен у Бору, вредан 1.400.000.000, значи комплетна ревитализација југоисточне Србије; затим, други, вредан две милијарде долара, градиће се индустријски центар, индустријска зона у Борчи, 10.000 нових радних места; и, напokon, ревитализација Зрењанина, инвестиција вредна милијарду евра. То је оно о чему ми треба овде да говоримо, а не... Ево, оде мој колега, није могао да издржи моју критику, вероватно сам била жестока, али ради се о женском принципу, нисам могла да издржим.

Што се пензионера тиче, трудићемо се да се ПИО фонд напуни; уосталом, већ се пуни. Године 2012. држава је дотирала са 52% да би наши драги пензионери добили пензије, данас је тај проценат 32. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

По амандману, Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Овај амандман колегинице Малушић захтева посебну пажњу. Мени је жао што колегиница Малушић није прочитала како њен амандман гласи, па ћу га ја прочитати – треба посебно да се осврнемо на смањење социјалних разлика.

Ми данас у Србији не знамо ко је већа социјална категорија, да ли пензионери с овако ниским пензијама, поготово они са најнижим, да ли запослени у реалном сектору, поготово у приватним компанијама, страним, са 200 евра плате, да ли запослени у државној управи и неким локалним самоуправама који имају 20.000, 30.000 или највише 40.000 динара, јер данас је све социјална категорија ако не заради макар за минималну потрошачку корпу, а сви знамо који је то износ.

Но, да се вратим на пензионере. Господине министре, и образложење у овом предлогу закона, као вероватно и остала образложења од 2002. године до данас, када смо пет пута мењали Закон о ПИО, а све са циљем не бисмо ли коначно темељно реформисали пензиони систем. Нажалост, ми се ни после шеснаест година нисмо помакли са почетне позиције када је у питању темељна реформа и финансијска одрживост пензионог система, а самим тим и правна и социјална сигурност и за садашње пензионере и за многе од нас, надам се да ћемо једног дана сви бити пензионери.

Нажалост, ми не можемо реформом да назовемо смањење пензија 2014. године, када смо без воље и питања пензионера њима смањили пензије и рекли – да, то је категорија која треба да поднесе највећи терет фискалне консолидације. Наши пензионери су четири године кредитирали

буџет Републике Србије и све нас, а сада кроз ове измене и допуне Закона, за које опет кажемо да су реформске, кажемо да ћемо им повећати пензије. Нећемо им повећати пензије, хајде прво да им вратимо оно што смо им одузели. Ми из ДСС-а се пре свега залажемо за то да им вратимо оно што би они имали као пензионери да су ове четири године примали пензије усклађене са одређеним параметрима. Кад им вратимо, тек онда можемо да разговарамо о томе да ли ћемо и за колико да им повећамо пензије.

Свакако, да бисмо имали и да бисмо фактички сачували социјалну сигурност пензионера, морамо да размишљамо и о томе на који ће начин будућим пензионерима да се усклађују пензије. Ми не можемо да пренебрегнемо... Нисмо сви стручњаци за пензиони систем, али не можемо да пренебрегнемо мишљење и чињенице које су изнели људи из Фискалног савета, који су ту да укажу на позитивне или негативне тенденције када су у питању неки предлози закона и системи који нас се тичу. Сада не знамо по којим ће се моделима обрачунавати будуће пензије. Стављене су у дискреционо право Владе Републике Србије да одлучује када ће се пензије повећати, колико ће се повећати и да ли ће се уопште повећати, све у зависности од тога колико то буџет Републике Србије може да поднесе.

Исто тако, то је сад једна социјална категорија. Дајте да их не третирамо више као социјалну категорију. Е, то је сад у контексту ових социјалних права и социјалне једнакости. Дајте да одвојимо шта је пензија, стечено право, оно што су наши пензионери зарадили радећи 40 година, од оног што се зове социјална категорија, а што ће сада кроз тај пензиони додатак опет бити у надлежности Владе да им исплаћује или не исплаћује.

Господо министри, ви то сада можете да браните као могућност, ето, фискална консолидација је успела, суфицит је у буџету, пензионери су заслужни што је до суфицита дошло и хајде да им се одужимо. Немојте да они зависе сада од вас као владајуће структуре. Закон ће остати. Ако се власт промени, поново ће зависити од политике, од извршне власти, од неке нове политичке структуре на власти и стално ће бити у ставу да ли ће или неће бити по вољи грађанима, јер су, јелте, њих 1.700.000 и те како значајно бирачко тело. До тада, немојте да се заносимо неким реформским законима, дајте да озбиљно и темељно размотримо реформу пензионог система не би ли она била одржива, да нађемо модалитет. Немојте да наше пензионере држимо у статусу грађанина покорног. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Мени се чини да госпођа има изузетно кратко памћење. Сетимо се приватизација, пљачкања ове државе. За време владавине ДСС-а, мислим да је госпођа била у тој странци, вршене су највеће пљачке у земљи од 2000. до 2008. године; 590 предузећа је опљачкано, огољено, па тако огољено враћено држави, под један. Заборавила је уважена госпођа да је 2008. године отпуштено 400.000 људи, 400.000 људи је остало без хлеба. Па ко ће да уплаћује у пензиони фонд? Двадесет седам процената незапослених до 2012. године.

Доласком Српске напредне странке на власт тај проценат се драстично смањује. Године 2018, доласком инокомпанија, отворено је седамдесет нових фабрика, запослено преко 150.000 људи, који уплаћују доприносе и порезе у ПИО фонд. Па како ћемо да ревитализујемо ПИО фонд ако не тако? Како? Сивом економијом? Не, него на овај начин. А дотирано је било 2012. године 52% из буџета. Да ставимо прст на чело, да видимо ко је крив за ово. Значи, није адреса СНС, него коалиција, досовска власт и госпођа која је била у ДСС-у. Хвала.

(Горица Гајић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право, нисте поменути.

(Горица Гајић: Странка је поменута.)

Знате да немам могућност, уз сву стварну вољу и жељу. Хвала вам. Реч има Александра Томић, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Време посланичке групе.

Неће јачина аргумената ојачати те аргументе које су навели они који су до 2012. године показали да нису способни да воде државу на један крајње одговоран и одржив начин, а поготово када говоримо о буџету Републике Србије.

Оно што желим да кажем када је у питању Фискални савет, то је да су претпоставке Фискалног савета тотално погрешне. Зашто? Зато што се формула примењује уколико паднемо испод 11% *GDP*-а када је у питању ниво, обим пензија, а раст би требало да буде изнад 4% да би могла да се примењује та формула. Значи, то је тај швајцарски модел, који се направио у примени овде према начину на који имамо могућности да исплаћујемо, односно усклађујемо пензије. Ми не причамо о повећању, него говоримо о усклађивању пензија у односу на инфлацију односно на раст цена на мало и усклађивању када говоримо у односу на већи раст од 4%. То је та формула о којој стално причамо. А ту формулу не можемо да применимо ако нам је изнад 11%, односно примењујемо је када је испод 11% везан обим пензија за повећање и када говоримо уопште о буџету Републике Србије, значи, за та давања.

Када причамо о томе, морамо да будемо реални и да кажемо – 11,1% бруто друштвеног производа је сада обим који се односи на ово повећање, односно када имамо укидање смањења пензија из 2014. године. Још увек смо изнад тога да нисмо у могућности да применимо практично ону формулу. Применом формуле бисмо имали много мање јер бисмо имали 1% повећање пензија, са скидањем овог смањења од 2014. године, тако да би пензионери који имају 50.000 сада примили 50.500 динара. Ако се ви залажете за то, ако Фискални савет жели то степеновано повећање пензија, онда реците грађанима Србије, да пензионери знају за шта се залажете.

Значи, формула функционише онда када имате већи раст од 4%, лепо каже тај швајцарски модел, и када имате смањен обим на 11% када се везујете за раст бруто друштвеног производа. Данас морамо да будемо крајње отворени и искрени, а не – кад вам одговара, онда се мало везујемо за формуле и за Фискални савет, а кад вам не одговара, онда једноставно не желите о томе да разговарате.

Ми желимо да овим повећањем пензија и враћањем на 2014. годину пензионери знатно добију повећање пензија, односно усклађивање. Тај проценат од 0,3 је додатак који ће у ствари довести до тога да се пензионери ускладе на одређеном нивоу и од тада почињемо да рачунамо висок раст, преко 4%, за следећу годину, да бисмо отворили могућност да у следећој години добију знатна повећања пензија. То је жеља и рад комплетан, као резултат економских реформи, не само Српске напредне странке него свих људи који су у протекле четири године подржали ову политику и дали јачину да се те економске реформе што пре спроведу.

Заиста, ова захвалност иде и пензионерима, који су претрпели те економске реформе и помогли свему томе. Зато ми њима овим желимо на одређени начин да се захвалимо; тај номинални чек који ће добити у новембру за октобар, да он буде са знатним повећањем.

Према томе, та реформа о којој ви причате... Нигде не пише да је неко ексклузивно право Владе да повећава пензије, већ једноставно стоји у законском основу о буџетском систему члан 27е, који управо говори о томе да треба тај обим пензија да буде 11% бруто друштвеног производа, говори о томе да су пензије не социјална категорија већ категорија стеченог права, која важи за све пензионере, да је овај ниво пензија могућност економске одрживости не само буџета него и раста који планирамо у следећој години, на основу реалних инвестиција које сте имали прилике да видите, и у сарадњи и са Западом и са Истоком. То је оно због чега је Влада Републике Србије, у сарадњи са ПИО фондом, дала овакав предлог на гласање и посланицима на разматрање.

Мислим да је поштено да кажете да треба да се подржи овакав предлог јер сте сви ви били за то да се укине одлука која је 2014. године

овде у Скупштини донесена, као једна од најтежих политичких мера које је било која влада и било која странка предложила. Са тиме треба крајње поштено изаћи пред грађане Србије и подржати овако нешто. Све остало представља једно велико лицемерје и покушај да политички профитирате на оваквом предлогу, са идејом да у будућности једноставно пензионери немају оволико повећање са усклађивањем пензија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

Реч има, по амандману, народни посланик Ђорђе Милићевић, шеф посланичког клуба Социјалистичке партије Србије.

Изволите.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, ми смо током целе данашње и јучерашње расправе очекивали да ћемо чути предлог шта је алтернатива и постоји ли алтернатива реформском курсу Владе Републике Србије. Били смо спремни за такав вид расправе. Најпре желим да кажем да је јако добро што сте седницу увели у један нормалан ток, пре свега због важности и значаја теме о којој данас говоримо, јер ово је тема која се тиче будућности Србије и будућности сваког грађанина Србије.

Много штошта је током данашње расправе речено и желим да кажем само неколико реченица, дозволићете ми, у контексту онога што је и колегиница Малушић рекла. Мислим да су тешке квалификације када неко каже у Народној скупштини Републике Србије да, цитираћу, „жене не смеју да затрудне“. Ми смо овде усвојили мере које се тичу демографске будућности и ја желим да кажем у име Посланичке групе СПС – није нас срамота, јер одговорно радимо свој посао, заједно са нашим коалиционим партнерима, како бисмо имали позитивне економске показатеље. Јер, као што је рекао министар током данашње расправе, све зависи од економских показатеља и све зависи од тога колико ће економски показатељи у периоду пред нама бити позитивни. Протест је легитимно право, не споримо, не желимо да увредимо никога, али поносни смо на досадашње смернице у стимулсању наталитета

Малочас сам рекао, ми данас говоримо о теми која се тиче будућности. Кад кажем будућности, мислим на будућност Србије, мислим на будућност сваког грађанина Србије. Управо због важности и значаја ове теме, грађани од нас очекују озбиљан и одговоран приступ и озбиљан и одговоран однос. Али, знате, када немате аргументе – да се не увреде колеге из Српске радикалне странке, не мислим на вас када поменем опозицију, оградаћу се – када немате предлог, када немате алтернативу, када немате шта конкретно да кажете о законским предлозима који су данас тачке дневног реда, знате само да сте углавном против свега, онда

кроз оне опште политичке флоскуле: „украли сте“, „отели сте“, „лопови“, „одговараћете“, „обрачунаћемо се“, покушавате, нажалост, да дођете до јефтиних политичких поена.

Међутим, сложићу се са колегиницом Томић у потпуности, снага аргумената је увек изнад снаге силе. Нисте јаки као посланик и као посланичка група онолико колико можете снажније да говорите, или колико пута ћете рећи некоме да је нешто украо, да је нешто отео, већ колико су вам снажни аргументи, а аргументи су у конкретном случају, када говоримо о позитивним економским показатељима, видљиви и препознатљиви. Када неко каже „обрачунаћемо се“, извините, Србија је данас уређена правна држава, у којој функционишу институције система, и свако у Србији треба да ради свој посао. У Народној скупштини Републике Србије дијалог не може и не треба да се води на таквом нивоу.

Када неко каже – нису битни економски показатељи, није битно што су економски показатељи позитивни, нису битни инвестициони уговори који доносе нова радна места, који подстичу привредни раст, није битно то што ћемо повећати пензије, није битно што се разговара са представницима Међународног монетарног фонда у правцу повећања плата у јавном сектору, онда то само говори о онима који тако нешто могу да изговоре, а не о нама као представницима владајуће коалиције.

Поједностављено је, да не кажем елементарно незнање и неуро гледање на ову тему, када кажете – отели сте пензије. Ми овде говоримо о мерама, а то су биле мере за спас српске економије и мере које се тичу будућности Србије. Године 2014, о томе је малочас говорила и колегиница Томић, ми смо имали два пута и два правца: један пут... Знате, када сте опозиција, немате апсолутно никакву одговорност, ми смо о томе више пута говорили, и онда можете да говорите оно што лепо звучи. Ако бисте у пракси то реализовали, имали бисте финансијски банкрот и финансијски крах. То бисмо имали за годину или две да смо одабрали тај пут и правац 2014. године. И, други пут и правац, који је значио реформски курс Владе Републике Србије, реформски процес. Кроз тај реформски процес долазимо до позитивних економских показатеља које имамо данас, а ти позитивни економски показатељи су предуслов за повећање пензија у Србији. Позитивни економски показатељи су видљиви и препознатљиви, непобитне су чињенице.

Током данашње расправе неко је рекао – отели сте пензије, повећали порезе, чини ми се, акцизе, и тако пуните буџет. То је елементарно незнање, да не кажем нешто теже. Ми смо, поновићу, 2013. године били пред банкротом, јавни дуг 78%; сада испод 50%, до краја године. Враћен је огроман део дугова. Када је реч о јавном дугу, Србија је међу најуспешнијим земљама у Европи. Трећу годину заредом имамо

буџетски суфицит. Па немамо буџетски суфицит због разлога које су наводиле колеге из појединих опозиционих посланичких група. Па, нема то везе ни са директним страним инвестицијама, по чему је Србија данас лидер у региону, 1,4 милијарде евра у првих шест месеци. Нема то апсолутно никакве везе ни са привредним растом, ни са растом који је 4,9%. Толико није било у последњих десет година. Нема то везе ни са минималном ценом рада, која је данас 155 динара. Има само везе са једним преданим, марљивим, одговорним и озбиљним радом и са, тачно је, тада политички непопуларним мерама, храбрим и одлучним мерама које су предузете 2014. године, односно чији су темељи постављени 2014. године.

Управо захваљујући пожртвованости пензионера, и о томе је данас било речи, пожртвованости и разумевању, стрпљењу, дошли смо до позитивних економских показатеља, а ти позитивни економски показатељи јесу предуслов за повећање пензија. Када неко данас каже – издвајате премало за пензионере – не, ово је повећање које је засновано на реалним, здравим основама. Дакле, до овог повећања се дошло кроз реформски курс Владе Републике Србије. Није се узимало из буџета, остављао минус у државној каси а правио социјални мир и повећавале плате и пензије, већ се кроз одговоран и озбиљан приступ, кроз рационално и домаћинско понашање дошло до најбољег решења.

Ако постоји неки други правац, ако постоји нека друга алтернатива, неки други предлог, дајте да га чујемо. Нисмо га чули током данашње и током јучерашње расправе. Шта је то што постоји? Не желимо и нећемо дозволити да се вратимо на период иза нас, период када смо имали негативне економске показатеље.

У праву је колегиница Томић, поштујемо ми и ставове ММФ-а и Фискалног савета и Светске банке, добро је да они на прави начин сагледавају позитивне ефекте реформског курса Владе Републике Србије, али наставићемо да радимо у најбољем интересу грађана Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милићевићу.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Пре него што се осврнем на излагање наше колегинице посланице која је изашла, прво да вам скренем пажњу на једну ствар која је свима промакла. Колегиница је рекла, посланица, да се у овом закону ради о смањењу социјалних давања. Тиме су грађани Србије обманути. Уважена колегиница посланица је рекла – смањење социјалних разлика, што је суштинска и велика разлика.

Што се тиче њеног коментара да Влада Републике Србије даје себи за право, свака влада има право, и у прошлости и у садашњости и у

будућности, да предлаже Народној скупштини. Народна скупштина је та која усваја предлог Владе. Какав ће да буде тај предлог, зависи од те скупштинске већине. Каква је била скупштинска већина 2008. године која је усвојила за 2009. и 2010. годину, иако је закон предвиђао повећање пензија, да се те пензије замрзну?

Ова влада даје предлог да пензије расту брже од инфлације, од минималних, односно раста цена на мало, да она не буде један-два посто, већ да буде четири, пет, шест посто и да буде далеко виша од онога колико су реално порасли трошкови живота.

Још једна ствар, ради информисања јавности: онај ко је имао пензију 23.000 динара 2014. године имаће, после доношења овог закона, 26.060 динара; онај ко је имао 26.000 имаће 29.132 динара; онај ко је имао 38.000 имаће 41.005 динара; онај ко је имао 50.000 имаће 53.954 динара, и онај ко је имао 100.000 динара имаће 107.907.

Грађани Србије, драги пензионери, процените сами, ово повећање није из кредита, ово повећање је реално успех наше владе, ово је повећање реално успех свих наших грађана који су у претходне три године допринели да Србија економски успе и да подели овај успех са својим грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

Даме и господо народни посланици, уважени министре са сарадницима, завршавамо рад за данас. Настављамо са радом сутра у 10 часова. Хвала.

(Седница је прекинута у 18.40 часова.)